

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Баланс тижня

Гримаси
позитивів
і манірність
негативів

▶ СТОР. 5

Дата

Час пошуків, втрат і здобутків

▶ СТОР. 6

Долі
людські

Коріння
й крона

▶ СТОР. 22

№ 190 (4940)

ВІВТОРОК, 12 ЖОВТНЯ 2010 РОКУ

WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Щоб закон про політичні партії працював ефективно

Сьогодні Комітет з питань державного будівництва та місцевого самоврядування спільно з Лабораторією законодавчих ініціатив та Бюро ОБСЄ з демократичних інститутів і прав людини (БДІПЛ) в рамках «круглого столу» проводять презентацію дослідження «Регулювання політичних партій в Україні: сучасний стан і напрями реформ». До участі в заході запрошено народних депутатів, членів Центральної виборчої комісії, представників Міністерства юстиції, інших органів державної влади, експертів БДІПЛ/ОБСЄ, зарубіжних та вітчизняних фахівців у сфері регулювання політичних партій та виборів.

ДОКЛАДНІШЕ ПРО ЦЮ ПОДІЮ
ЧИТАЙТЕ В НАСТУПНОМУ ЧИСЛІ
ГАЗЕТИ.

Інфляція: рекорд узято!

Інфляція у вересні становила 2,9 відсотка, повідомляє Державний комітет статистики України. Це — максимальний вересневий показник за останні 12 років! Установити «рекорд», за даними Національного банку України, цінам «допомогли» два чинники: прискорення базової інфляції та зростання цін на сирі продукти. Останнє, мовляв, було обумовлене «шоками на окремих товарних ринках». А от дехто з простих українців та експертів запевняють: оголошені показники інфляції хоча і є рекордними, але дійсності не відповідають. Адже реально ціни зросли набагато більше. Частково на це вплинуло й укріплення курсу євро. Адже вже традиційно на здорожчання європейської валюти або долара наша економіка реагує підвищенням цін, передусім на імпортовану продукцію.

▶ СТОР. 8

Я ВАМ ПИШУ...

Псевдопідвищення і псевдотурбота

Я — працюючий пенсіонер. Двічі мені перераховували пенсію: в 2008-му і 2010-му роках, але за середньою зарплатою 2007-го. Хотів би знати, доки триватиме така несправедливість? Адже при першому нарахуванні пенсії і при переході з однієї пенсії на другу розрахунки провадять із середньої зарплати року виходу на пенсію. Мені здається, що урядовці зумисне спланували «копійчаний» перерахунок, адже новачків-пенсіонерів і перехідних значно менше, ніж тих, хто має перерахувати свою пенсію, щоб збільшити її. Утім, на нараховані копійки прожити дуже важко. Виходить, це — псевдопідвищення і псевдотурбота...

І. ВЕРЕТЮК.

Чернівці.

Фото: Photoshot / Укрінформ.

В Угорщині розпочали споруджувати аварійну греблю, прагнучи запобігти новому витoku отруйних промислових відходів із зруйнованого резервуара алюмінієвого заводу. Про вірогідність такого розвитку подій заявив прем'єр-міністр країни Віктор Орбан. З огляду на це готується евакуація ще п'яти тисяч мешканців містечка Девешера, яке вже було частково забруднено шла-

мом. А тим часом Європа стежить за перебігом рятувальних робіт і серйозно занепокоєна, що шлам забруднить води Дунаю. За останньою інформацією, отрута вже потрапила в річки Мошоні-Дуна та Раба, що мають сполучення з Дунаєм.

На знімку: волонтери прибирають сміття на подвір'ї будинку, покритому червоним шламом.

▶ СТОР. 8

Передплата-2011

Щоб одержувати з 1 січня парламентську газету українською чи російською мовами, бути в курсі подій політичного та соціально-культурного життя держави, слід оформити передплату на «Голос України». Ви можете це зробити в будь-якому відділенні поштового зв'язку.

Передплатна вартість:

5-разовий випуск газети на тиждень (крім неділі та понеділка) для індивідуальних передплатників — 10 гривень на місяць;
3-разовий випуск (вівторок, четвер і п'ятниця) для індивідуальних передплатників — 6 гривень на місяць;
5-разовий випуск газети (крім неділі та понеділка) для підприємств, установ та організацій — 30 гривень на місяць.
У ці суми входить вартість приймання передплати та доставки газети.
Індивідуальні передплатники 5-разового випуску газети на рік або півроку можуть отримати безплатну юридичну консультацію і взяти участь у розіграші автомобіля, грошового призу (3000, 2000 і 1000 гривень) та різноманітних подарунків.
«Голос України» — це твій вибір, читачу, твоя газета!

ВРОЖАЙ-2010

Планують отримати мільйон тонн буряків

За цукрові буряки із селянами розраховуються вчасно: за кожен здану тунну отримують по 55 кілограмів цукру і 300 кілограмів жому. Про це повідомив «Голосу України» керівник групи радників голови Рівненської ОДА Олександр Чуприна, який у розпал цукрових жнив об'їхав пункти приймання бурякосировини (таких в області 53, вони заготовляють сировину для трьох цукрових заводів), щоб пересвідчитись у своєчасності таких розрахунків. Адже в результаті весняних перемовин керівництва області з цукрарами, які дали гарантії збуту вищого, селяни на чверть проти торішнього збільшили площі під цукрові буряки, відвівши під них тридцять тисяч гектарів. Загалом на Рів-

ненщині прогнозують отримати більше мільйона тонн солодких коренів, інформує наш кореспондент Олександра ЮРКОВА.

КОРОТКО

- Столичному батону повернули колишню ціну.
- У Криму шукають двох моряків суховантажу «Василий», що затонув у ніч на 11 жовтня.
- У Львові відкрили меморіальний комплекс жертвам НКВС.
- Ціни на будівельно-монтажні роботи за січень—серпень 2010 року в Україні зросли на 11,5%.
- Вищий спецсуд з розгляду цивільних і кримінальних справ очолив регіонал Леонід Фесенко.
- «Китай фактично контролює світову валютну систему», — заявив американський фінансист Джордж Сорос.

У МВС з'явиться «Кобра»-2

Парламентський вимір європейської співпраці має набувати нової якості

Сучасна енергетична ситуація в Європі вимагає чітких, рішучих та скоординованих дій з метою забезпечення безперебійного і стабільного постачання енергоресурсів до всіх європейських країн.

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, Голова Сейму Литовської Республіки пані Ірєна Дягутєне, Маршалок Сенату Республіки Польща Богдан Борусевич підписали спільну заяву щодо забезпечення енергетичної безпеки країн Центральної та Східної Європи.

Про це йдеться у спільній заяві Міжпарламентської асамблеї Верховної Ради України, Сейму Литовської Республіки, Сейму та Сенату Республіки Польща, підписаній у п'ятницю Головою Верховної Ради Володимиром Литвином, Головою Сейму Литовської Республіки Ірєною Дягутєне та Маршалком Сенату Республіки Польща Богданом Борусевичем.

Міжпарламентська асамблея, розглянувши ініціативу Європейського енергетичного співтовариства, вважає, що нинішні інструменти європейської енергетичної політики, зокрема, лібералізація ринку, енергетичні взаємозв'язки, відіграють важливу роль і підлягають подальшому розвитку. Заявлена європейська солідарність в ситуації економічної та енергетичної кризи

має бути підтримана конкретними заходами, а диверсифікація джерел енергії та швидка реалізація відповідних проектів повинні продовжуватися.

Також у заяві наголошується, що спільна європейська енергетична політика потребує зовнішнього виміру, що ґрунтується на незалежних фінансових інструментах спільноти.

Міжпарламентська асамблея трьох держав заявляє про необхідність посилення зовнішньої енергетичної політики Європейського Союзу у світлі нових викликів. Асамблея підтримує перспективу сильнішої та глибшої єдиної енергетичної політики ЄС і створення інтегрованих європейських ринків газу та електроенергії. Зазначається, що ідея створення Агенції Європейського Союзу з питань закупівлі газу заслуговує більшої уваги з боку держав—членів Євросоюзу та інституцій ЄС.

У заяві асамблеї йдеться також про те, що це міжпарламентське об'єднання вважає за необхідне надання з боку Євросоюзу допомоги Україні, спрямованої на імплементацію законодавства ЄС у рамках членства в Енергетичному співтоваристві.

Крім того, Міжпарламентська асамблея вітає зусилля ЄС, спрямовані на забезпечення підтримки модернізації української газотранспортної інфраструктури; сприяє розвитку проекту нафтопроводу Одеса—Броди—Плоцьк—Гданськ і виступає за його якнайшвидшу реалізацію; сприяє реалізації проектів з Європейською мережею системних операторів з передачі електроенергії. Асамблея закликає до використання Східного партнерства Європейського Союзу як інструменту для розширення діалогу між Україною та ЄС у сфері енергетики. Заяву асамблеї також адресовано Європейському парламенту, Європейській комісії, парламентам та урядам інших держав—членів Євросоюзу.

Під час спільної прес-конференції лідерів парламентів України, Литви та Польщі Голова Верховної Ради України Володимир Литвин наголосив, що нині парламентський вимір європейської співпраці має набувати нової якості. Він висловив сподівання, що буде розширено рамки співпраці, перш за все в гуманітарних напрямках. «Ми спільно говоримо про засади і традиції наших суспільств, про спільні сторони нашої історії, що дозволить екстраполювати напрацювання наших попередників у питаннях прав і свобод громадян», — сказав він.

Особливо це актуально з огляду на 60-річчя з дня підписання Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, зазначив В. Литвин. У цьому контексті він повідомив, що 22 жовтня у Верховній Раді відбудеться спеціальне засідання з нагоди річниці цієї події.

Водночас В. Литвин зазначив, що обговорюване на сьогоднішньому засіданні Міжпарламентської асамблеї Верховної Ради України, Сейму Литовської Республіки, Сейму та Сенату Республіки Польща питання щодо енергетичної безпеки засвідчило, що Європа має бути єдиною і неподільною. «Скажімо, вирішити таке чутливе питання, як енергозабезпечення Євросоюзу, є нерéalним без участі України. Це додаткове свідчення того, що Україна є європейською державою», — сказав він.

В. Литвин підкреслив, що у вирішенні енергетичних питань обов'язковим є спільний діалог між виробниками, транзитерами і споживачами енергоресурсів. Усім сторонам процесу, сказав він, потрібні ефективні й відповідальні рішення. Голова Верховної Ради також підкреслив, що нині в Україні позиція глави держави, Прем'єр-міністра і парламенту є спільною і визначеною, «що дозволяє нам мати зрозумілі і відповідальні відносини з Росією».

Прес-служба Верховної Ради.

Норвежці цікавляться, як ми протидіятимемо глобальним викликам

Члени Комітету Верховної Ради в закордонних справах Тарас Чорновіл та Євген Добряк зустрілися з делегацією Національного коледжу оборони Норвегії. До її складу ввійшли слухачі коледжу — військові та цивільні, а також чотири парламентарії цієї північної країни.

Гості, поділившись перед початком зустрічі Тарас Чорновіл, цікавляться, як ми бачимо стратегію власної безпеки, сприймаємо глобальні виклики і збираємося їм протидіяти. Український парламентарій таку практику назвав корисною з огляду на те, що Норвегія має вагомe значення в системі світової безпеки, зокрема, і як член Північноатлантичного блоку.

Щоб максимально корисно провести зустріч, представники комітету запропонували норвежцям працювати в режимі запитання—відповіді. Гості виявили жвавий інтерес до процесів, які відбуваються в нашій країні. Серед питань, які їх цікавили, — доля закону про боротьбу з відмиванням брудних грошей, який український парламент відхилив. У відповідь Тарас Чорновіл поінформував, що цей документ містив у собі приховані загрози — був спрямований здебільшого на незначні «ліві» заробітки (наприклад, медиків та вчителів) і, водночас, розв'язував руки тим, хто займається великими об'єктами. Коаліція зосередилася переважно на побудові вертикалі влади, забувши про питання, які потребують негайного вирішення, сказав Тарас Чорновіл.

Спілкуючись із представниками делегації, обидва українські парламентарії зійшлися на думці, що протягом останнього часу зроблено деякі кроки на шляху до євроінтеграції України. А саме: нарощується договірна база, виконуються дрібні зобов'язання, приводиться у відповідність до європейських нормативних актів законодавство. Щоправда, до виконання великих зобов'язань руки ще не доходять.

У ході розмови народний депутат Євген Добряк наголосив на тому, що попередня влада доклала максимум зусиль, щоб зорієнтувати наше військо на стандарти НАТО. У зв'язку з оголошенням позаблоковості України ми фактично залишилися беззахисними перед існуючими загрозами. І хоча Україна не визначає жодної країни в світі як агресора, все ж гідно підготовлене військо знадобилося б нам у деяких випадках як вагомий аргумент, наголосив Тарас Чорновіл. Приміром, під час вирішення питання морських кордонів із Росією та сухопутних — із Румунією. «Звісно, ці питання ми вирішуватимемо на рівні договорів або в міжнародних судах, однак гідна армія дала б гарантію, що ці питання вирішуватимуться дійсно в суді», — підкреслив народний депутат.

Після спілкування в Комітеті із закордонних справ норвезька делегація зустрілася з представниками Комітету з питань національної безпеки та оборони.

Надія СМІЯН.

На малій батьківщині Миколи Томенка знято з виборів партію «Батьківщина»

Перебуваючи на Черкащині, заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко заявив, що команда глави облдержадміністрації повернула на Черкащину беріївські часи.

За повідомленням прес-служби М. Томенка, він пояснив, що в Черкаській області вже стали нормою не тільки звільнення з роботи, тиск, «наїзди» прокуратури і податкової міліції, а й прослуховування чиновників, стеснення за «неправильними елементами» тощо.

За словами заступника глави парламенту, влада застосувала всі методи, щоб зняти партію «Батьківщина» з виборів у Чорнобаївському та Золотоніському районах Черкаської області. М. Томенко зауважив, що ніколи не приховував, що це є його мала батьківщина, тож він проводив на цій території активну депутатську діяльність. «Влада, розуміючи, що їй буде непросто здобути там

значні результати на місцевих виборах, усі свої сили кинула на те, щоб завадити перемозі партії «Батьківщина», — сказав він. Зокрема, за його словами, місцева влада погрожує зняттям з посад директорам шкіл та керівникам комунальних господарств, якщо вони не вступатимуть до Партії регіонів. «Навіть після такої тотальної зачистки стало зрозуміло, що результат у 50—70 відсотків за Партію регіонів, який поставив перед собою глава Черкаської облдержадміністрації, не може бути реалізований», — сказав М. Томенко та додав, що саме тому знайшовся інший метод — «нагло зняти з реєстрації у двох районах партію «Батьківщина».

Заступник глави парламенту зауважив, що, з одного боку, його це тішить, оскільки ще жоден Президент та жоден його представник на місцях «так не боялися», щоб доходити до зняття партії з виборів, а з другого, у демократичній країні такі дії є неприпустимими. «В народі говорять, що поважають тих, кого бояться. Я, звичайно, дякую Президенту та його команді за таку увагу до себе, але рекомендую не присилати на Черкащину таких начальників», — сказав М. Томенко. Він наголосив, що такими методами місцевій владі надалі буде важко працювати, навіть якщо буде знято з виборів всю опозицію. «Виборами життя не закінчується і коли місцевій владі Черкащини не довіряє більше 80 відсотків виборців, то їй буде важко реалізовувати програму Президента», — додав він.

ФОТОФАКТ

Секретар Комітету з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Сергій Гордієнко, заступник голови Олександр Черноморов та завідувач секретаріату Анжела Малюга під час підготовки до засідання комітету, на якому, зокрема, розглядатиметься проект закону про внесення змін до Закону України «Про Верховну Раду Автономної Республіки Крим».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Верховна Рада України з глибоким сумом сповіщає про смерть на 76-му році життя народного депутата України третього скликання

СТРОГОВА **Анатолія Никандровича** і висловлює щирі співчуття рідним та близьким покійного. Пішла із життя чудова, інтелегентна людина з відкритим серцем та чуйною душею, високоосвічений фахівець.

Нехай земля буде пухом Вам, **Анатолію Никандровичу!**
Голова Верховної Ради України Володимир ЛІТВИН.
Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам МАРТИНЮК.

Заступник Голови Верховної Ради України Микола ТОМЕНКО.
Керівник Апарату Верховної Ради України Валентин ЗАЙЧУК.

Комітет Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони з глибоким сумом сповіщає про смерть народного депутата України 3-го скликання, члена комітету, колишнього командувача 14-ї повітряної армії, генерал-лейтенанта

СТРОГОВА **Анатолія Никандровича**, який усе своє життя віддав служінню Вітчизні, розвитку і зміцненню її Збройних сил.

Пішла із життя прекрасна людина-патріот. Працюючи в комітеті, він усі свої сили і знання віддавав питанням забезпечення національної безпеки, поліпшення соціального захисту військовослужбовців та зміцненню обороноздатності держави.

Від імені народних депутатів України — членів комітету, працівників секретаріату комітету висловлюємо глибоке співчуття рідним і близьким покійного.

Фракція комуністів у Верховній Раді України з глибоким сумом сповіщає про смерть

СТРОГОВА **Анатолія Никандровича**

— народного депутата України третього скликання, члена фракції комуністів, генерал-лейтенанта авіації, командуючого 14-ю повітряною армією, члена Військової ради Прикарпатського військового округу (м. Львів), відзначеного багатьма державними нагородами Союзу РСР, України, інших країн, і висловлює глибоке співчуття рідним і близьким покійного.

Від нас пішов вірний син нашої Вітчизни, який віддав усе своє яскраве життя служінню своєму народові.

Безмежна біль втрати. Але скільки б не минуло часу, добра пам'ять про Анатолія Никандровича назавжди залишиться в наших серцях.

Серед кандидатів — чиновники, бізнесмени і навіть служителі церкви

МІСЦЕВІ ВИБОРИ—2010

Територіальні виборчі комісії завершили реєстрацію кандидатів на посади міських, сільських та селищних голів, а також у депутати місцевих рад. Отож гравці отримали можливість розгорнути агітаційну кампанію. Про її перебіг і основних кандидатів у регіонах повідомляють наші власні кореспонденти.

За крісло очільника обласного центру боротимуться 19 претендентів

У цьому списку, як повідомляє Дарина НАЗАРЧУК, є міський голова, секретар міськради, директор ДМП «Івано-Франківськтеплокомуненерго», лікар, журналіст, депутати обласної ради, лідери громадських організацій, бізнесмени. Та все ж головна боротьба, найімовірніше, розгорнеться між чинним міським головою Івано-Франківська Віктором Анушкевичусом і бізнесменом, власником декількох соціальних магазинів Юрієм Солов'єм, який готувався стати очільником міста чотири роки.

ЦВК зареєструвала офіційних спостерігачів

На останньому засіданні Центральної виборчої комісії, розглянувши заяву всеукраїнської громадської організації «Комітет виборців України», зареєструвала 15 офіційних спостерігачів від цієї організації на виборах депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів 31 жовтня 2010 року.

Апостол і компанія

Слідом за відомими у краї чиновниками, нинішнім міським головою Херсона Володимиром Сальдо і экс-главою облдержадміністрації Борисом Силенковим, про свої бажання покерувати містом заявило ще шістнадцять чоловік. Серед них — підприємець і фінансист, один безробітний, двоє тимчасово непрацюючі і навіть музейний працівник. Серед прізвищ кандидатів впадає в очі мало поширене у наших краях — Апостол, передає Василь ПІДДУБНЯК.

Несподіваний конкурент

Цікавинкою цьогорічного передвиборного процесу в Запоріжжі стало те, що в. о. міського голови і кандидат від Партії регіонів Володимир Кальцев уперше розглядається як фаворит. У головні його конкуренти несподівано висунувся представник «Батьківщини» Олександр Сін. У якого стала репутація здібного управлінця і фінансиста. Загалом за головне крісло в місті мають намір поборотися 17 претендентів. А в Бердянську — 13. У тугешно-

му передвиборному процесі цікаво те, що Партія регіонів не ризикувала підтримувати нині діючого міського голову Євгена Шаповалова і поставила на одного з колишніх керівників міста Олексія Бакая. У відповідь Шаповалов вийшов із партії, висунувся від «Справедливості» та очолив передвиборний список осередку в міську раду, повідомляє Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Їх дванадцять, а буде один

За крісло градоначальника Полтави боротимуться дванадцять кандидатів. Передусім це чинний міський голова Андрій Матковський. Непогані шанси має і підприємець Олександр Мамай. Ще один «важковаговик» — Валерій Асадчев. Водночас до міської ради списки кандидатів у депутати подали 34 партійних осередки. Найбільше представників у Партії регіонів (37 кандидатів) та міській організації Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина» (31 представник). Лише по два — у міській організації Партії зелених України, обласної організації політичної партії «Українська платформа», міської організації партії «Вільних селян і

підприємців України», повідомляє Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Священики хочуть у депутати

Керуючий Волинською єпархією Української православної церкви митрополит Луцький та Волинський Нифонт проти того, щоб священики йшли у депутати. За його словами, до нього звернулося понад двадцять священників із проханням благословити їх балотуватися в депутати місцевих рад. Однак митрополит відмовив їм. Оскільки це йде врозріз із Конституцією, де сказано про відділення церкви від держави. Проте в УПЦ Київського патріархату цю норму Основного Закону тлумачать дещо по-іншому. Так, в обласному осередку Всеукраїнського об'єднання «Свобода» четвертим номером у списку кандидатів у депутати обласної ради затверджено керівника прес-служби Волинської єпархії УПЦ КП протоієрея Віталія Собка. У першу п'ятірку виборчого списку кандидатів до облради від партії «Батьківщина» потрапив протоієрей кафедрального Свято-Троїцького собору в Луцьку Володимир Подолець, повідомляє Микола ЯКИМЕНКО.

Крім того, комісія розглянула низку особистих заяв про складення повноважень голів територіальних виборчих комісій (ТВК), їхніх заступників і секретарів ТВК, а також звернень суб'єктів подань кандидатур членів комісій щодо дострокового припинення повноважень членів комісій.

Зокрема, у восьми регіонах достроково припинено повнова-

ження або звільнено від виконання обов'язків без припинення членства в комісії одного голову ТВК, двох секретарів комісії та вісім членів ТВК. Замість вибулих голів, заступників голів і секретарів відповідних комісій призначено нових.

ЦВК затвердила порядок нарахування і виплати заробітної плати та одноразової грошової вина-

городи членам територіальних і дільничних виборчих комісій з виборів депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів.

Також комісія затвердила роз'яснення щодо уточнення попереднього списку виборців на звичайній виборчій дільниці для підготовки і проведення голосу-

вання з виборів депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів і встановила форму повідомлення про включення виборців до списку виборців на спеціальній виборчій дільниці для проведення голосування з місцевих виборів, повідомляє відділ взаємодії зі ЗМІ секретаріату комісії.

Чому я голосував за зміни до Конституції

Минулої п'ятниці парламентська більшість проголосувала за постанову про направлення до Конституційного Суду України проекту змін до Конституції України. З числа опозиційних депутатів я був один із небагатьох, хто теж проголосував за цю постанову. Деякі інтернет-видання відразу поспішили розповсюдити «сенсаційну» інформацію, що «Ляшко вже голосує, як «регіонали». Зважаючи на недвозначний підтекст цих повідомлень, вважало за необхідне пояснити читачам свою позицію щодо вказаного законопроекту.

Щоб одразу розставити всі крапки над «і», з ким сьогодні Ляшко (а такі розмови активно точаться в парламентських кулуарах), хочу повідомити, що я ніколи не голосував і не буду і в майбутньому голосувати, як «регіонали», чи ще хтось, а лише так, як велить власне сумління громадянина і політика. Саме тому в своєму виступі з парламентської трибуни під час обговорення вказаного законопроекту я ще раз заявив, що вважаю неконституційним рішення Конституційного Суду, яким фактично в Україні змінено конституційний лад.

Що ж стосується суті проголосованих змін до Конституції, то вони, на мою думку, потрібні країні. По-перше, встановлюється п'ятирічний (замість чотирьох років) термін повноважень органів місцевого самоврядування і їх голів. Саме це лідер БЮТу Ю. Тимошенко обіцяла сільським і міським головам перед президентськими виборами, і я не бачу причин не виконувати сьогодні ці обіцянки.

По-друге, вважаю правильним перенесення дати парламентських виборів на жовтень 2012 року, тобто до закінчення п'ятирічного терміну повноважень парламенту, на який нас люди й обирали у вересні 2007 року. І не лише тому, що Конституційний Суд, незаконно скасувавши Конституцію 2004 року, не мав права на рік скорочувати термін повноважень Верховної Ради. А

ще й тому, що якби вибори до Верховної Ради відбулися у березні 2011 року, навряд чи БЮТівська фракція (внаслідок різних обставин) мала хоча б третину від свого нинішнього складу. Відсутність же в парламенті сильної опозиції буде не на користь ні країні, ні владі. Саме тому я закликав у парламенті не голосувати також за ініційовані колегами з більшості зміни до регламенту, які суттєво обмежували права опозиції.

Ну і, нарешті, змінами до Конституції, за які я проголосував, насправді не продовжується, як стверджують деякі інтернет-видання, а ... скорочується термін повноважень Президента України. Бо відповідно до проголосованого законопроекту пропонується проводити вибори в останню неділю березня п'ятого року повноважень Президента. Нагадаю, що своїх повноважень Президент Віктор Янукович набув з моменту складення присяги в лютому 2010 року. Термін цих повноважень збігає через п'ять років, тобто в лютому 2015-го. Тож саме березень 2014-го року (а не 2015-го) — це і є п'ятий рік повноважень Президента Януковича. Виходить, що наступні президентські вибори мають відбутися 30 березня 2014 року! Отак парламентська більшість майже на рік укоротила Віктору Януковичу президентського віку. Бо за чинною нині Конституцією 1996 року президентські вибори мали б відбутися в жовтні 2014 року, тож Янукович виконував би свої повноваження як мінімум до січня 2015 року.

Сподіваюся, що тепер читачам зрозумілі причини, чому я голосував за зміни до Конституції. Наостанок зауважу, що якби нинішні БЮТівські лідери були б трохи далекогляднішими, ми б робили значно менше помилок і мали б більше перемог. Але це тема вже іншої розмови.

Олег ЛЯШКО,
народний депутат України.

На дальній станції зййду

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Такого свята на залізничній станції Кучурган Одеської залізниці чекали чотири роки. Відтоді, коли був припинений рух пасажирського поїзда Кишинів—Одеса. Нагадаємо, що в березні 2006 року Україна за узгодженням із владою Молдови запровадила новий митний тариф для Придністров'я, відповідно до якого весь експорт повинен проходити оформлення в офіційних органах Молдови. Керівництво Молдавської залізниці перенаправляло поїзди, що прямували через Придніпров'я, на північ, в об'їзд незвіданої республіки.

1-го жовтня на станцію Кучурган прибув пасажирський поїзд із Кишинєва у напрямку Одеси. Припинення руху пасажирського поїзда Кишинів—Одеса передусім болісно позначилося на пасажирях, які їхали з України в Молдову. Тепер туди добиратися доводилося на перекладних, зі значною переплатою. Саме про ці незручності й говорили виборці під час прийомів з особистих питань, які проводив народний депутат України, перший заступник голови Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки та оборони Сергій Гриневецький.

Сергій Рафаїлович є членом колегії міністерства транспорту та зв'язку України. На засіданні колегії він не раз порушував питання про якнайшвидше відновлення пасажирського руху за маршрутом Кишинів—Одеса. Поновлення руху пасажирського поїзда виявилось значно складнішим й тривалішим, ніж рішення про його закриття.

Роль посередника у розв'язанні «залізничного вузла» довелося виконувати Європейському Союзу, представники якого уважно стежили за розвитком подій. У вересні було підписано тимчасову угоду між залізничними відомствами України, Молдови та Росії. Цей документ діятиме до 2012 року.

Поїзд Одеса—Кишинів відійшов від перону о 7-й ранку за місцевим часом і в призначений час пройшов залізничні станції Бендери й Тирасполь. На кишинівському вокзалі ешелон проводжав прем'єр-міністр Молдови Володимир Філат.

А начальник Одеської залізниці Ілля Левачицький і генеральний директор Молдавської залізниці Ілля Цуркан підписали угоду про узгодження наскрізних тарифів на перевезення вантажів транзитом територіями України та Молдови.

Коментар народного депутата України Сергія Гриневецького:

— Безумовно, поновлення руху пасажирського сполучення між Молдовою й Україною — подія знакова. Це нова сторінка у відносинах між нашими країнами. І слідом за пасажирськими перевезеннями очікується збільшення транспортних вантажоперевезень. Узгодження наскрізних тарифів на перевезення вантажів транзитом територіями України та Молдови допоможе знизити існуючий тариф на перевезення майже на 30 відсотків. Це поживить роботу морського торговельного порту у Рені.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

«Тиснуть на тих, хто вийшов на майдан»

Кам'янець-Подільська міська ТВК зареєструвала кандидатами в міські голови сім претендентів — Ростислава Ярему («Єдиний центр»), Михайла Сімашкевича («Сильна Україна»), Олега Гільовського («За Україну»), Валентину Волошину («Батьківщина»), Олександра Синицького («Солідарність»), Андрія Заїкіна («Нова політика») та наймолодшого, 27-літнього Володимира Шкрума («Свобода»). Досі немає в списку Анатолія Нестерука, чинного голови, якого 20 вересня заарештувала СБУ і який перебуває в хмельницькому СІЗО. Незважаючи на ці складні обставини, Анатолій Нестерук усе-таки знайшов у собі силу волі, щоб погодитися на висунення від Партії промисловців та підприємців України.

ТВК відмовила «промисловцям» у прийомі виборчих документів, мотивуючи це тим, що заявлену конференцію вони провели за іншою адресою, ніж значилася в повідомленні. Вчора у Хмельницькому міськрайонному суді мали розглянути позов до заступника начальника СІЗО, а у Львівському апеляційному — заяву міської організації ПППУ про порушення виборчих прав кандидатів від ПППУ. ТВК «порадувала» ще кількох кандидатів у депутати: їм заявили про начебто приналежність до зовсім інших партій, ніж вказано в поданих заявах. За дивним збігом обставин, у цій ситуації опинилися люди, які висловили

свою підтримку Нестеруку. Серед них Дмитро Васильянов, чинний депутат міськради, головний лікар міської лікарні, куди 20 вересня з серцевим нападом потрапив Анатолій Нестерук і звідки його, ігноруючи протести медиків, повезли до СІЗО. «Я мав їхати до обласного центру по нагороду «Флагмани медицини України», а доведеться до суду, — каже він. — У місті всі знають, що я член Народної партії України, а ТВК заявила, що, за даними управління юстиції, я перебуваю в НДП».

Надія Підскоцька, депутат облради від Народної партії (Литвина) спочатку потрапила у список «Відомних», потім її зареєстрували, але надійшов протест від однієї з партійних сил. Мовляв, вона очолює «Жінки за майбутнє». Саме Підскоцька ініціювала на сесії облради розгляд питання про підтримку Нестерука, яку депутатський корпус області висловив йому одностайно. Василю Товкайлу, члену комітету захисту демократії та чесного імені Нестерука, стало відомо про відмову восьмого жовтня від журналістів. Він викладач університету. «Закінчиться праця, піду в ТВК. Своє членство в НДП я припинив ще в 2008 році. Думаю, тиснуть на тих, хто став за правду і вийшов на майдан».

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Фото Євгенія КРАВСА.

Поновлено рух пасажирського поїзда Кишинів—Одеса

Жорстоке поводження та безкарність у фокусі уваги

6 жовтня 2010 р. в Інституті законодавства Верховної Ради України відбулося засідання Комітету з реалізації Спільного проекту Європейського Союзу та Ради Європи «Боротьба з жорстоким поводженням і безкарністю у країнах Південного Кавказу, Молдові та Україні».

Попередньо в квітні ц. р. в Інституті законодавства було проведено «круглий стіл» з питань удосконалення нормативно-інституційних механізмів забезпечення ефективного розслідування скарг щодо жорстокого поводження в Україні, який мав відповідний резонанс у контексті реформування системи кримінальної юстиції та судової системи.

У засіданні комітету з реалізації проекту взяли участь делегати представників п'яти країн — України, Вірменії, Азербайджану, Грузії та Молдови, де імплементується цей проект, а також відповідальні співробітники Представництва Європейського Союзу в Україні, Генерального директорату Ради Європи з прав людини та правових питань, регіональні координатори проекту, міжнародні експерти.

Під час заходу обговорювалися результати виконання проекту в кожній окремій країні, визначалися проблеми та шляхи їх подолання. Відзначено, що країни виробили різні підходи до вирішення завдань проекту із врахуванням стану розвитку національного законодавства та актуальності проблеми жорстокого поводження з боку працівників правоохоронних органів у ході слідчих дій.

Учасники погодилися, що необхідно здійснювати ефективні заходи, які варто одночасно направляти на покращання практичної діяльності правоохоронних і судових органів, зокрема, шляхом підвищення рівня професійної підготовки та вдосконалення законодавства, у відповідності до європейських норм і стандартів, що у т. ч. передбачає адекватне покарання за поводження, яке принижує гідність та спричиняє фізичні страждання людини. При цьому визнано, що основою для вдосконалення є рекомендації, сформульовані експертами Ради Європи в доповідях щодо стану справ у країнах, охоплених проектом. Ці доповіді видані мовами країн-учасниць проекту, вивчаються та розповсюджуються в ході реалізації заходів за проектом.

Підсумком засідання стало узагальнення обговорень та вироблення проекту спільного плану подальших дій, у тому числі передбачене проведення в Україні серії регіональних семінарів для прокурорів, міліції та суддів, а також всеукраїнської конференції, що відбудеться в листопаді ц. р. і буде проведена Інститутом законодавства спільно з Офісом Ради Європи в Україні.

Знову зростуть тарифи?

ТРИВОГА!

Міністерством транспорту та зв'язку України розроблено проект наказу «Про затвердження Порядку формування тарифів на приймання та доставку вітчизняних періодичних друкованих видань за передплатою» з метою вдосконалення нормативно-правової бази у сфері надання послуг з приймання та доставки вітчизняних періодичних друкованих видань за передплатою в частині визначення єдиних засад формування та встановлення прозорого механізму формування тарифів на приймання та доставку вітчизняних періодичних друкованих видань за передплатою для державних підприємств поштового зв'язку, які надають ці послуги.

Очевидно, у проекті документа йдеться про підвищення плати за послуги «Укрпошти». Перш ніж розглядати проблему тарифів на приймання передплати та доставку вітчизняних видань, треба виокремити ці послуги із загального масиву робіт «Укрпошти». За попередніми даними, це становить близько 7 відсотків.

Лише цю частину витрат «Укрпошти» можна розглядати як основу для затвердження тарифів на передплату та доставку вітчизняних періодичних видань. При цьому треба враховувати ті преференції, які держава надала «Укрпошті» саме за організацію передплати і доставку вітчизняних друкованих ЗМІ.

— Підприємства зв'язку, які розповсюджують пресу, за оренду, зокрема, приміщень сплачують 1 гривню на рік.

— Вони мають пільговий тариф з податку на землю.

— Користуються телефонним зв'язком за тарифами, встановленими для бюджетних установ.

— За рахунок держбюджету розповсюджувачам преси надається фінансова компенсація.

«Голос України» провів дослідження й дійшов висновку: тарифи «Укрпошти» завищено.

Наприклад, у Львові альтернативна доставка й експедивання містом коштують 2,5 коп., регіоном — 8,2 коп. «Укрпошта» бере в обох випадках 13 коп.

Альтернативна доставка з Києва до регіонів коштує (для 16 сторінок А3) — 7,2 коп., «Укрпошта» бере — 13 коп.

«Укрпошта» стверджує, що періодику доставляють за нормативними термінами для пересилання поштових відправлень та поштових переказів.

На жаль, нормативів повсюдно не дотримуються, і не лише у районних центрах, селах, а й у містах (Миколаїв, Харків, Запоріжжя).

Вочевидь, причина полягає в тому, що плату за послуги з доставки «Укрпошта» бере наперед, самостійно визначає порядок повернення залишкових від передплати коштів редакціям.

Вкрай необхідно ситуацію поставити з голови на ноги. А саме:

— «Укрпошта» всі кошти від передплати перераховує редакціям, а редакції, у свою чергу, помісячно (поквартирно) оплачують «Укрпошті» послуги з доставки.

Тоді буде можливість впливу на «Укрпошту» у разі невиконання нею взятих зобов'язань.

Загалом проблема дуже давня і стосується не лише передплати, а й реалізації періодики у роздріб.

Вести розмову про збільшення тарифів можна за умови адміністративно-фінансової відповідальності «Укрпошти» за доставку періодичних видань.

Сьогодні питання доставки преси взагалі не знайшло свого відображення в нормативно-правових актах. Єдиним документом, яким керуються поштарі під час доставки преси, є наказ Мінтрансзв'язку України від 12.12.07 р. № 1149, яким встановлено норматив доставки пошти адресатам: протягом шести днів на тиждень один-два рази на день в Києві, Сімферополі, Севастополі, обласних центрах, містах обласного підпорядкування; в районних центрах — п'ять днів на тиждень, один раз на день;

в інших населених пунктах залежно від чисельності населення — щонайменше три дні на тиждень, один раз на день. Проте, як показує практика, правилом стала доставка будь-яких (у т. ч. щоденних) газет у сільській місцевості один раз на тиждень. Враховуючи особливості підготовки і друку щоденних газет, завдання, які вони виконують, особливо державні газети, є неприпустимим доставка цієї категорії друкованих ЗМІ у чинні терміни.

На підставі викладеного вважаю, що слід закріпити таке:

1. Газети мають бути доставлені передплатникам в день виходу в світ, якщо вони надійшли в сортувальний вузол:

в обласних центрах — до 10-ї години;

в інших містах і районних центрах — до 13-ї години;

у всіх інших населених пунктах при надходженні в доставочне підприємство зв'язку — до 14-ї години.

2. Журнали доставляються не пізніше наступного дня після надходження їх в доставочне підприємство зв'язку.

3. У Києві, обласних центрах, містах обласного підпорядкування, районних центрах місцева кореспонденція доставляється адресатам залежно від часу викидання її в поштові скриньки, як правило, того самого дня, але не пізніше наступного.

4. Утворити робочу групу (за обов'язкової участі представників друкованих ЗМІ) і провести господарсько-фінансовий аудит діяльності «Укрпошти».

Анатолій ГОРЛОВ,
головний редактор газети
«Голос України».

Вадим КОЛЕСНІЧЕНКО: «Першочерговим завданням для вироблення стратегічної гуманітарної політики у державі має стати «демілітаризація» гуманітарної сфери»

Народний депутат України від Партії регіонів Вадим Колесніченко заявив, що першочерговим завданням для вироблення стратегічної гуманітарної політики в державі має стати припинення протистояння, зниження градусу соціальної напруги, «демілітаризація» гуманітарної сфери та спрямування звільненої енергії на здобуття високих соціальних стандартів та благополуччя. Про це він сказав з трибуни Верховної Ради під час парламентських слухань.

За словами депутата, у гуманітарній сфері «на голови українців системно, часто з використанням засобів масової інформації, виливається потік пропаганди, переповнений символами ненависті та ворожнечі». «Складається враження, що деякі безвідповідальні політики і діячі зумисне намагаються розпочати бойові дії в гуманітарній сфері. Навіть сьогодні ми могли спостерігати термінологію війни, за якою когось «захоплюють», «придушують», «знищують» тощо», — зазначив В. Колесніченко.

При цьому він висловив переконання, що головними п'ятьма принципами стратегії гуманітарної політики сучасної України мають стати:

1. По-перше, побудова в Україні поліетнічного та багатокультурного суспільства на основі безумовної поваги до прав та свобод людини;

2. По-друге, визнання поліетнічності та полікультурності України як національного надбання, стратегічної переваги України в сучасному глобалізованому світі, основи соціально-економічного розвитку країни;

3. По-третє, захист громадян України від дискримінації чи то за етнічною, мовною чи іншою ознакою;

4. По-четверте, жорстка протидія на державному рівні всім видам расизму, ксенофобії та розпалюванню міжнаціональної ворожнечі;

5. По-п'яте, виховання принципів толерантності та взаємоповаги в суспільстві до всіх громадян України без обмеження за расовою, етнічною, мовною, культурною тощо ознаками.

Депутат також повідомив, що проблеми виховання толерантності, взаємоповаги та безумовного дотримання прав людини в Україні вже вийшли на міжнародний рівень і турбують провідні міжнародні організації. «Варто лише пригадати Резолюцію Європарламенту та звернення ОБСЄ щодо необхідності врегулювання мовного питання в Україні та виконання Європейської Хартії регіональних мов або мов меншин, висновок Європейської комісії проти расизму та нетерпимості», — аргументував парламентарій.

Він нагадав, що у 2010 році Комітет Міністрів Ради Європи ухвалив та оприлюднив рекомендації Україні на прикладі імплементації положень Європейської Хартії регіональних мов або мов меншин. «Так, Комітет Міністрів вказав, що «мовний ландшафт України унікальний, так як мовою, яка не є державною (російська), говорить більша частина населення, включаючи людей, які належать до інших національних меншин». При цьому «...російську мову віднесено на невідповідній їй рівень» (п. 61). «...Враховуючи кількість російськомовних мешканців в Україні, очевидно, що ця мова має займати особливе становище» (п. 79).», — процитував Вадим Колесніченко рекомендації європейської структури.

«Саме на повне виконання рекомендацій міжнародних організацій і спрямований проект закону України «Про мови в Україні» 1015-3 від 7 вересня 2010 року, внесений від імені коаліції народними депутатами України Єфремовим О. С., Симоненком П. М., Гриневецьким С. Р.», — наголосив депутат. За його словами, зазначений законопроект пройшов тривалу підготовку й обговорення в фахових колах, отримав позитивні висновки міжнародних експертів та 4 департаментів Ради Європи.

«Враховуючи огульну критику проекту закону з боку його опонентів, потрібно зазначити, що законопроектом повністю збережено конституційний державний статус української мови. Пунктом 1 статті 6 проекту встановлено, що державною мовою України є українська мова. Українська мова залишиться виключною мовою Збройних Сил України та інших військових формувань (стаття 30); ведення засідань Верховної Ради України; угод і картографічних видань (ст. ст. 20, 28).», — зауважив В. Колесніченко.

Він також повідомив, що законопроектом «паралельно з державною на території України гарантується вільне використання регіональних мов, до яких законодавці вже віднесли російську, білоруську, болгарську, вірменську, гагаузьку, ідиш, кримськотатарську, молдавську, німецьку, новогрецьку, польську, ромську, румунську, словацьку і угорську» «Дія цього положення поширюється на ті мови, якими користуються не менше 10% громадян, що населяють певну територію (ст. 8)», — зазначив депутат.

За його словами, ці мови зможуть використовуватися в державному управлінні, у сфері адміністративних послуг, слідстві та судочинстві, освіті, науці, рекламі, телебаченні й радіомовленні тощо. Парламентарій додав, що українсько-російська двомовність, яка склалася історично, є важливим надбанням Українського народу, потужним чинником консолідації багатонаціонального українського суспільства.

Вадим Колесніченко наголосив, що коаліція і уряд працюватимуть над реальною, а не декларативною програмою підтримки і розвитку української мови. «Безумовно, що дискусія навколо законопроекту може тривати й надалі, а його текст потребує внесення певних коректив», — визнав депутат. Водночас він акцентував увагу, що ця дискусія має бути фаховою та конструктивною. «Приміром, звинувачувати нинішніх російськомовних українців в утисках української мови і відіграватися на них за «Валуєвські укази» — абсурдно, протизаконно і безперспективно з точки зору майбутнього української держави», — зазначив він.

На думку депутата, ухвалення нового Закону «Про мови України» об'єднає суспільство на ґрунті прав людини, взаємоповаги та толерантності. «Адже Україну розколюють не мови, а політики, які спекулюють на мовному питанні», — пояснив парламентарій.

«Упевнений, що прийняття проекту закону «Про мови України» стане величезною віхою не лише в боротьбі за права людини в Україні, але й у вітчизняному державному будівництві в цілому, перетворюючи Україну на потужну стабільну процвітаючу державу, у центрі якої стоять людина, її права та свободи», — підсумував Вадим Колесніченко.

Прес-служба
народного депутата Вадима КОЛЕСНІЧЕНКА.

Гримаси позитивів і манірність негативів

БАЛАНС ТИЖНЯ

- ✓ Віце-прем'єр-міністр Сергій Тігіпко запевнив, що через місяць уряд розпочне перший етап пенсійної реформи — про те, що між іншим.
- ✓ Фонд держмайна України повідомив, що надходження від приватизації за 9 місяців цього року становили 8,1 відсотка від річного плану — про те і се, не пусте.
- ✓ Уряд розпочав опалювальний сезон — про умовний позитив і конкретні вуха.

Небезпека фальстарту

Нарешті пенсійна реформа стартує. Та враження таке, що заявили про це лише тому, що за язика потягнули обставини. Адже сказав про це віце-прем'єр-міністр Сергій Тігіпко у Москві на форумі «Росія кличе!», який організував «ВТБ-Капітал». Адже пенсійна реформа — найслабше місце уряду у виконанні програми співпраці з МВФ, а на носі — вже чергова перевірка того, як вона виконується.

Нагадаю, за наслідками попередньої перевірки Україна одержала перший транш кредиту «стенд бай» в розмірі 1,89 мільярда доларів США, за наслідками очікуваної може одержати транш у 1,5 мільярда доларів. Мало хто сумнівається в тому, що так і станеться: якщо місяця МВФ схвалила макропоказники бюджету країни, то він свідомий того, що на покриття дефіциту Пенсійного фонду, прямо кажучи — на виплату пенсій згідно з чинним законодавством, потрібен уже зараз колосальний ресурс. За словами Сергія Тігіпка, близько 2,6 відсотка від рівня ВВП. Тим часом державні фінанси, попри позитивний тренд розвитку економіки, як-то кажуть, співають романси. До того ж Сергієві Тігіпку нагадали в Москві про неповернений «ВТБ-банку» кредит у 2 мільярди доларів США.

І це лише з одного боку. З другого — президентська програма реформ перед-

бачає в ході перемін поступове підняття пенсійного віку для жінок з 55 до 60 років. Саме це зобов'язання наражається на активний спротив і громадськості, і експертного загалу. Говорять про невідповідність такого кроку. Цілком очевидно, що починати пенсійну реформу, не навівши порядок з оплатою праці, не створивши надійних умов для розвитку фінансового ринку, не запровадивши принципи і механізми державно-приватного партнерства тощо, означає запрограмувати її неуспіх. З огляду на це, як на мене, дуже доречно у Верховній Раді зареєстрували законопроект про проведення парламентських слухань на тему «Пенсійна реформа як складова економічних реформ». Вони можуть віднайти те, чого ще немає, — системний підхід до вирішення пенсійної проблеми, який базуватиметься на принципах соціальної справедливості у тім числі, а не розглядатиме їх між іншим.

Продаємо справедливість?

Оголосили нечинною Конституцію, але не принципи справедливості. Тепер слід подбати про безпеку руху його учасників, які, за судовою логікою, шість років їздили на червоне, гадаючи, що їздять на зелене. Як на мене, сила-силенна непорозуміння чекає нас у приватизаційному процесі. Вже не питання, чи доцільно продавати 92,76 відсотка акцій БАТ «Укртелеком», заковика в тому, чи

уникне переможець конкурсу судових позовів у зв'язку з новими реаліями? А якщо навіть уникне, то скільки мільйонів гривень на цьому втратить держава?

Приватизаційний виторг і без цього пригнічує. За 9 місяців року приватизаційні надходження становили 516 мільйонів 694 тисячі гривень. Вже очевидно, що погарячкували, плануючи 10-мільярдний зиск під час затвердження держбюджету-2010. Вже неочевидно, що одержимо 6,35 мільярда гривень, які затвердили влітку, в ході секвестру того ж таки держбюджету. Хто б сумнівався, що гроші від приватизації мають спрямовуватися на розвиток реального сектору економіки, але спрямовувати практично нічого. Хоч як парадоксально, а кількість збиткових підприємств цього року збільшилася проти минулого року. Ліквідність банків перебуває тривалий час на дуже високому рівні, а кредитування реального сектору фактично не відновлюється.

А навіщо? Монопольні галузі вже користуються новими формами регулювання руху, спираючись на рятівні принципи державно-приватного партнерства. Укрзалізниця, приміром, пропонує власникам вантажів самостійно створити парки вантажних вагонів для того, щоб згодом їх передали їй в оренду. Залізнична монополія, по суті, планує купівлю вагонів невідконтрольними їй підприємствами, засоби того варті. Йдеться про намір Укрзалізниці закупити впродовж найближчих чотирьох років 50 тисяч (вам не почулось) вантажних вагонів! Просто кажучи, планують купувати на рік не три-чотири сотні вагонів, як було, а більш як 10 тисяч! Це при тому, що залучення приватних операторів до перевезення вантажів шляхом надання їм тарифних знижок вже не надихає приватників купувати нові й орендувати рухомий склад. Це при тому, що з теперішніми тарифами на вантажні перевезення ця ідея виглядає утопічною. Але експлуатувати її варто. Бо процес вішання локшини на вуха вічний, а каденція українських урядів швидкоплинна. Тому вони

всі без винятку переконують нас у тому, що їхні плани реальні, бо інших не може бути. А реалії свідчать про зворотнє.

Дайте вуха — дамо кожуха!

Серед позитивів тижня — початок опалювального сезону. І знову Кабінет Міністрів розпорядився розпочати його невідкладно. Хоч добре знає, що за наявності боргів підприємств комунальної енергетики і більш як удвічі скороченого фінансування ЖКГ невідкладно подати тепло в оселі та в бюджетний сектор неможливо. З огляду на різке зниження температури, перший віце-прем'єр-міністр Андрій Клюєв підписав відповідне розпорядження. Вважати це позитивом, як на мене, можна хіба що умовно. Адже віце-прем'єр-міністр вчинив так, виконуючи прямий службовий обов'язок.

Нагадаю, відповідно до правил підготовки теплових господарств до опалювального сезону, системи опалення вмикають, коли впродовж трьох діб середня температура повітря не перевищує 8 градусів за Цельсієм. Справедливо. Але радує не дуже, якщо про справедливість доводиться говорити як про позитив. Утім, така діалектика життя. Вже наступного дня парламентська більшість провалила законопроект про заборону підвищення тарифів на комунальні послуги — і споживачам навішали локшину на вуха, пообіцявши їй те, що вони не змерзнуть.

Держказначейство повідомило, що план з мобілізації доходів до держбюджету (вже урізаний влітку до 252,718 мільярда гривень) виконано на 65 відсотків. А Держкомстат -про прискорення інфляції у вересні до 2,9 відсотка. Хтозна, чи не гукнеться нам недофінансування комунальної сфери. Але уряд наголошує на черговому позитиві, який за визначенням таким не є: тепла комунальна енергетика зустрічатиме холоди в повній готовності.

Сергій ВЛАД.

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Як і прогнозував «Голос України», рішення Конституційного Суду породило чимало запитань. Отож народним обранцям доводиться користуватися власний розпорядок роботи.

Першим законопроектом, який відредагувала Верховна Рада, став закон «Про Кабінет Міністрів України», затверджений минулого четверга. Й одразу виникли проблеми в урядовців. Адже відповідно до Конституції 1996 року у прем'єра може бути лише один перший заступник і три звичайних. Нині посади віце-прем'єрів обіймають п'ятеро вихідців із лав фракції Партії регіонів. Двоє з них змушені будуть залишити будинок на вулиці Грушевського. Оглядачі вважають, що, найпевніше, зайвими виявляться Володимир Сівкович і Віктор Тихонов. Щоправда, не виключають і можливість відставки аграрного віце-прем'єра Віктора Слаути. Однак

А корабель пливе. В якому напрямку?

майже всі сходяться на думці, що зайвим у цій колоді заступників прем'єра після рішення Конституційного Суду і нової редакції закону про Кабінет Міністрів виявиться Володимир Сівкович. Оскільки відтепер усі силові структури підпорядковані главі держави напряму.

Але це ще не всі проблеми. Зокрема, існує проблема термінів діяльності і Верховної Ради, і Президента. У парламенті вже зареєстровано законопроект про внесення змін до Конституції, відповідно до якого і народні обранці, і глава держави обираються на п'ятирічний термін. Однак чи зуміє коаліція набрати 300 голосів для таких змін? Чимало оглядачів поки ще сумніваються в таких можливостях. Проте не виключають, що до початку наступного року регіоналам все-таки вдасться сфор-

мувати конституційну більшість. Скажімо, за рахунок тих же бютівців.

Колеги з інших видань уже звернули увагу на те, що в унісон з правлячою коаліцією свої голоси віддали і народні депутати від БЮТ Микола Баграєв, Олександр Буряк, Таріел Васадзе та Сергій Осика. Водночас дехто з оглядачів пов'язує з прагненням розширити лави більшості і скандал довкола народного депутата Олега Ляшка. Зазнали втрат і нунсівці, але в меншій кількості. Їхні лави залишив народний депутат Станіслав Довгий, який влився до складу фракції Блоку Литвина. Однак у фракції «Наша Україна—Народна самооборона» тривають процеси розпаду. Оглядачі не виключають, що фракція розпадеться на кілька груп. Зокрема, може

бути утворена фракція Християнсько-демократичного союзу, який підім'яв під себе народного депутата Давид Жванія. Окремішньо тримається у фракції і група представників партії «Єдиний центр», яка, вважають окремі політологи, може також голосувати в унісон з коаліціантами.

Власне, саме тому, за словами Голови Верховної Ради Володимира Литвина, «прогнугалася ситуація» і в коаліції, оскільки народні обранці фактично втратили можливість впливати не тільки на кадрові рішення в уряді, а й на рішення Кабінету Міністрів.

Збувся й інший прогноз «Голосу України». Генеральна прокуратура пробує адекватно відповісти на звинувачення Галини Климович, колишнього керівника слідчої групи у справі

отруєння кандидата у Президенти Віктора Юшенка. У п'ятницю на допит у Генеральну прокуратуру викликали її охоронців, бійців спецзагону «Альфа».

Водночас, як стало відомо, керівництво Генпрокуратури відсторонило від роботи і Олександра Харченка, слідчого у справі про вбивство журналіста Георгія Гонгадзе. Не виключено, що і він не мовчатиме. Тим більше що спершу з'явилася інформація про те, що Олександр Харченко подав у відставку, а потім — що він забрав свою заяву.

Схоже, з кожним днем події будуть розвиватися все-таки не в тому напрямку, на який очікувала влада. І місцеві вибори, які відбудуться 31 жовтня, можуть розчарувати багатьох у владних коридорах.

Володимир КОРОЛЮК.

Віддзвеніла ще одна «Берегиня»

У неділю волиняни попрощалися з VI Міжнародним фестивалем українського фольклору «Берегиня», який тривав у Луцьку протягом трьох днів. Десятки тисяч мешканців і гостей міста мали змогу переглянути виступи колективів з України, Польщі, Росії, Білорусі, Латвії, Литви, Угорщини.

Сценічними майданчиками для них були вулиці і площі Луцька, древній замок Любарта. Щовечора в академічному обласному музично-драматичному театрі імені Тараса Шевченка відбувалися концерти. Не можна передати ту піднесену атмосферу, яка панувала тут у неділю під час заключного гала-концерту «Коло родоводу». Глядачі палко зустрічали кожен виступ, а подекуди по кілька хвилин не відпускали самодіяльних артистів. І не дивно, адже виконувалися переважно автентичні пісні, деякі з яких звучали ще за Северина Наливайка і Богдана Хмельницького і навіть у ще давніші часи. Закінчився фестиваль спільною Молитвою за Україну, яку, стоячи, разом з артистами виконав увесь зал.

Цікавими дослідженнями в галузі фольклору порадували і науковці на конференції «Народна творчість українців у просторі й часі», а також народні майстри. Центральна вулиця Лесі Українки на три дні перетворилася на справжній ярмарок їхніх самобутніх робіт.

Наступна «Берегиня» відбудеться в Луцьку вже 2013 року. Хоча волиняни хотіли б бачити її у себе щороку, а не раз у три, як заведено тепер.

Волинська область.
На знімках: під час гулянь.

Микола ЯКИМЕНКО.

Фото автора.

Народні обранці фактично втратили можливість впливати на кадрові рішення в уряді

До 90-річчя створення Укоопспілки

Час пошуків, втрат і здобутків

Центральна спілка споживчих товариств України прийшла до свого 90-річчя. Що далі час віддає нас від цієї події, то зримиша і вагомиша непересічність її значення для всієї подальшої історії розвитку й утвердження кооперативного руху в Україні, збереження кооперативних цінностей і принципів.

Тоді, на початку 20-х, створення єдиного кооперативного центру було надзвичайно актуальним завданням для кооперативної громадськості. З цього приводу світової слави економіст і теоретик кооперації, професор Туган-Барановський писав: «...коли існує Україна, український народ, українська держава, коли існує українська кооперація, ...вона мусить мати свій національний центр».

Ідея створення єдиного кооперативного центру була реалізована у червні 1920 року. Представники Дніпровської спілки, Об'єднання української робітничої кооперації, Спілки споживчих товариств півдня Росії та Південного управління Центроспілки на своєму спільному засіданні прийняли рішення про утворення Всеукраїнського центру споживчої кооперації — Вукоопспілки. Першим головою її правління став Іван Адамович Саммер. Уже із середини 1920 року Вукоопспілка функціонує як центр, що об'єднує всі без винятку кооперативні організації на території Радянської України. Вона здійснювала розподіл між кооперативами продуктів та речей споживання, вела заготівлі для потреб населення та експорту, організовувала виробничу діяльність, будувала для реалізації своїх завдань власні підприємства, склади, крамниці, транспортні контори, проводила страхову та деякі інші види діяльності.

У серпні 1921 року відбувся I з'їзд кооператорів України, на якому були обрані постійні керівні органи споживчої кооперації республіки. Вукоопспілка стала республіканським центром тільки споживчої кооперації.

Однак порівняно з дорадянськими часами, коли кооперативні організації діяли самостійно, масштаби і ефективність цієї роботи різко зменшилися. Ведучи боротьбу з контрреволюцією, у багатьох випадках партійні комітети, місцеві ради робітничих та солдатських депутатів конфісковували майно споживчих товариств, розпускали їх правління, у центрі та на місцях відбувалися утиски над кооперацією у формі арештів та політичних репресій. Обмежувалися самостійність і самодіяльність кооперативних організацій, особливо у сфері заготівельної діяльності, де на значну частину продовольчих товарів поширювалася державна монополія.

Та найгіршим було те, що до роботи кооперації, до її ідей збайдужіло населення, адже воно, по суті, примусово залучалося і приписувалося до єдиних споживчих товариств, не мало права на господарську самодіяльність та ініціативу. Тому спроби створення кооперації в Україні всупереч кооперативним принципам і світовому кооперативному досвіду реально могли стати її кінцем. І лише перехід до НЕПу дещо змінив ситуацію на краще.

Кооперація «проникала в усі царини як економічного, так і культурного життя», — підкреслював, характеризуючи цей період, дослідник і теоретик українського кооперативного руху Ілля Витанович. — ... стала одним з головних річищ, якими проникав не лише господарський поступ у широкі маси народу, а й національна свідомість; вона розбуджувала народну активність у конструктивному громадському напрямі й підвищувала його самовпевненість. Вона була тоді основною оборонною ланкою, поруч з іншими стрімлініями до самооборони й опору советській владі на Україні. Кооперація стала поруч з тими, що виявили себе на полі культурних змагань, у літературі, мистецтві, науці, в протекційних виступах навіть у колах советської адміністрації й комуністичної партії».

Важлива подія в житті споживчої кооперації відбулася в грудні 1939 року. Народа окружних представників кооперативних центрів, уповноважених кооперативних спілок і представників споживчих товариств західних областей України ухвалила злити всі споживчі товариства з Українською спілкою споживчих товариств.

За рішенням правління Укоопспілки в західних областях України була розгорнута велика робота з організаційного оформлення кооперативів і споживспілок, постачання населення товарами, розвитку виробничої і заготівельної діяльності, будівництва і реконструкції матеріально-технічної бази. Для цієї мети кооперативним організаціям західних областей Укоопспілкою були виділені значні кошти і матеріальні ресурси.

На жаль, мирна творча робота кооператорів, як і всього народу України, була перервана віроломним нападом фашистської Німеччини. За час окупації кооперативному господарству України завдано величезних збитків, зруйновано і пограбовано величезну кількість будівель, споруд, товарів, транспортних засобів на суму понад 255 мільйонів карбованців.

Після завершення Великої Вітчизняної війни зусилля кооператорів України були спрямовані на ліквідацію тяжких наслідків війни, налагодження постачання населення товарами. Саме ці першочергові завдання кооперативних організацій знайшли відображення в рішеннях VI з'їзду споживчої кооперації республіки, який відбувся в березні 1948 року.

Розпочалася напружена і копітка робота працівників системи з відбудови та розвитку кооперативного господарства. Вже на початку 50-х років кількість підприємств торгівлі збільшилася проти 1945 року удвічі, мережа громадського харчування — на 800 одиниць. Роздрібний товарооборот порівняно з довоєнним періодом зріс майже втричі. Зросли обсяги заготівель сільськогосподарської продукції та сировини, налагоджено переробку плодоовочевої продукції, збільшилася кількість кооперативних хлібопекарень.

У подальший період кооперативними організаціями республіки вирішувалися більш складні та якісно нові завдання. Зокрема, активно здійснювалося будівництво торговельних центрів, універсальних і спеціалізованих магазинів, комплексів громадського харчування, кулінарних фабрик. У кожному селі з населенням 100 і більше чоловік відкрито стаціонарні підприємства торгівлі.

Створено міцну оптову ланку. Побудовано великі універсальні та мікрорайонні бази з широким застосуванням засобів

Іван Адамович САММЕР (1870—1921), перший голова правління Вукоопспілки (очолював її з червня 1920-го по червень 1921 року).

набула матеріально-технічна база заготівельної галузі. В багатьох населених пунктах побудовані універсальні приймально-заготівельні пункти, механізовані сховища для зберігання картоплі та плодоовочів, холодильники та худобозабійні пункти. Найвні потужності дозволяють кооперативним організаціям щорічно закупляти, переробляти і відвантажувати 4 млн. тонн картоплі та плодоовочевої продукції, 400 тис. тонн м'яса і м'ясопродуктів, 5 млн. штук шкірсировини, 230 тис. тонн брухту чорних і кольорових металів, 75 тис. тонн макулатури.

Було створено чимало великих звірогосподарств з вирощування норок, песця, лисиці. Набули широкого розвитку різні типи підсобних підприємств.

Значні кооперативні кошти вкладалися в будівництво і розвиток виробництва. Практично оновилися потужності хлібопекарської промисловості, випуску ковбасних виробів та безалкогольних напоїв. Майже в кожній області побудовані підприємства з переробки плодоовочевої продукції, консервні цехи, заводи з випуску залізобетонних виробів, торговельного, технологічного, холодильного обладнання, керамічної плитки, обгорткового паперу, різноманітних непродовольчих товарів народного споживання. В усіх областях відкриті навчальні заклади (технікуми, профтехучилища). Велика увага приділялася будівництву житла, оздоровчо-лікувальних закладів.

Отже, за порівняно невеликий історичний період, незважаючи на тяжкі умови господарювання за часів командно-адміністративних методів управління, жорсткого економічного диктату з боку держави, споживча кооперація, базуючись на загальноприйнятих кооперативних принципах, зокрема, таких як демократизм, соціальна справедливість, взаємодопомога і співробітництво, вистояла та зберегла свою цілісність.

Завдяки пайовим внескам членів споживчих товариств та величезному трудовому вкладу працівників системи, в споживчій кооперації створено багатогалузеву інфраструктуру.

В умовах планової соціалістичної економіки вони зуміли зберегти ринкові механізми господарювання, побудовані на самофінансуванні та самоокупності, вільному господарському функціонуванні, та демократичні засади управління. Це, безперечно, визначний історичний факт. Попри глибинні суспільно-політичні та економічні зміни, які відбулися в нашій державі впродовж минулого століття, українська споживча кооперація розвивалася за тими само закономірностями і принципами, що й міжнародний кооперативний рух. Одним із реально зримих підтверджень цього висновку є той факт, що Центральна спілка споживчих товариств України з 1992 року є членом Міжнародного кооперативного альянсу. А вступ до міжнародних інституцій такого рівня, як відомо, без забезпечення цілої низки концептуальних вимог щодо демократичності засад створення і організаційної побудови, забезпечення статутних норм, врегулювання відносин власності був би просто неможливим.

Із здобуттям Україною незалежності на передній план вийшли питання якісно нового змісту, вирішення яких мало ключове значення для створення міцних підвалин збереження, утвердження та розвитку споживчої кооперації як економічно сильною незалежною громадсько-господарської організації. Це насамперед визначення реального власника кооперативного майна в особі пайовика, підвищення зацікавленості й активізації його участі як господаря у діяльності споживчих товариств і кооперативних підприємств, розвиток нових форм спільного господарювання на принципах добровільності та взаємодопомоги.

Передусім вимагали вирішення питання визначення правового статусу споживчої кооперації в державі, законодавчого закріплення її незалежності та самостійності як масової громадсько-господарської організації, що ґрунтується на міжнародно визнаних кооперативних цінностях і принципах, а головне — визнання державою права власності споживчої кооперації та забезпечення її недоторканості і захисту. Ці питання, як відомо, були чітко врегульовані Законом України «Про споживчу кооперацію», прийнятим Верховною Радою України у квітні 1992 року. Після прийняття цього Закону, по суті, головного правового документа системи, основна увага була сконцентрована на розробці механізму втілення його в життя.

З ініціативи Ради Укоопспілки вже у червні 1992 року у відповідність до положень нового Закону були приведені статuti кооперативних організацій всіх рівнів. Споживчі товариства, які найближчі до пайовиків і ними створюються, отримали право самостійно планувати та здійснювати господарсько-фінансову діяльність, визначати організаційну структуру, чисельність працівників, форми і системи оплати праці. Кардинальні зміни були внесені у положення статуту первинної ланки системи, які полягали у наданні споживчим товариствам права безпосереднього володіння, користування і розпорядження належним майном та фінансовими ресурсами.

Одночасно відповідно до прийнятого рішення було здійснено перерозподіл кооперативного майна на користь споживчих товариств. У результаті первинній ланці була повернена власність, створена протягом багатьох десятиріч за її кошти. Це дозволило також максимально наблизити ко-

механізації і автоматизації складських процесів. Це дозволило кооперативним організаціям перейти на прямі зв'язки з промисловістю, постачати магазини товарами централізованим шляхом. Завдяки проведенню раціоналізації торгівлі було забезпечено спеціалізацію і типізацію торговельної мережі, провадження прогресивних форм і методів продажу товарів, оснащення магазинів і підприємств громадського харчування сучасним технологічним і холодильним обладнанням. Практично в кожному регіоні було створено комплексну систему торговельного обслуговування населення.

Значного розвитку набула матеріально-технічна база заготівельної галузі. В багатьох населених пунктах побудовані універсальні приймально-заготівельні пункти, механізовані сховища для зберігання картоплі та плодоовочів, холодильники та худобозабійні пункти. Найвні потужності дозволяють кооперативним організаціям щорічно закупляти, переробляти і відвантажувати 4 млн. тонн картоплі та плодоовочевої продукції, 400 тис. тонн м'яса і м'ясопродуктів, 5 млн. штук шкірсировини, 230 тис. тонн брухту чорних і кольорових металів, 75 тис. тонн макулатури.

Було створено чимало великих звірогосподарств з вирощування норок, песця, лисиці. Набули широкого розвитку різні типи підсобних підприємств.

Значні кооперативні кошти вкладалися в будівництво і розвиток виробництва. Практично оновилися потужності хлібопекарської промисловості, випуску ковбасних виробів та безалкогольних напоїв. Майже в кожній області побудовані підприємства з переробки плодоовочевої продукції, консервні цехи, заводи з випуску залізобетонних виробів, торговельного, технологічного, холодильного обладнання, керамічної плитки, обгорткового паперу, різноманітних непродовольчих товарів народного споживання. В усіх областях відкриті навчальні заклади (технікуми, профтехучилища). Велика увага приділялася будівництву житла, оздоровчо-лікувальних закладів.

Отже, за порівняно невеликий історичний період, незважаючи на тяжкі умови господарювання за часів командно-адміністративних методів управління, жорсткого економічного диктату з боку держави, споживча кооперація, базуючись на загальноприйнятих кооперативних принципах, зокрема, таких як демократизм, соціальна справедливість, взаємодопомога і співробітництво, вистояла та зберегла свою цілісність.

Завдяки пайовим внескам членів споживчих товариств та величезному трудовому вкладу працівників системи, в споживчій кооперації створено багатогалузеву інфраструктуру.

В умовах планової соціалістичної економіки вони зуміли зберегти ринкові механізми господарювання, побудовані на самофінансуванні та самоокупності, вільному господарському функціонуванні, та демократичні засади управління. Це, безперечно, визначний історичний факт. Попри глибинні суспільно-політичні та економічні зміни, які відбулися в нашій державі впродовж минулого століття, українська споживча кооперація розвивалася за тими само закономірностями і принципами, що й міжнародний кооперативний рух. Одним із реально зримих підтверджень цього висновку є той факт, що Центральна спілка споживчих товариств України з 1992 року є членом Міжнародного кооперативного альянсу. А вступ до міжнародних інституцій такого рівня, як відомо, без забезпечення цілої низки концептуальних вимог щодо демократичності засад створення і організаційної побудови, забезпечення статутних норм, врегулювання відносин власності був би просто неможливим.

Із здобуттям Україною незалежності на передній план вийшли питання якісно нового змісту, вирішення яких мало ключове значення для створення міцних підвалин збереження, утвердження та розвитку споживчої кооперації як економічно сильною незалежною громадсько-господарської організації. Це насамперед визначення реального власника кооперативного майна в особі пайовика, підвищення зацікавленості й активізації його участі як господаря у діяльності споживчих товариств і кооперативних підприємств, розвиток нових форм спільного господарювання на принципах добровільності та взаємодопомоги.

Передусім вимагали вирішення питання визначення правового статусу споживчої кооперації в державі, законодавчого закріплення її незалежності та самостійності як масової громадсько-господарської організації, що ґрунтується на міжнародно визнаних кооперативних цінностях і принципах, а головне — визнання державою права власності споживчої кооперації та забезпечення її недоторканості і захисту. Ці питання, як відомо, були чітко врегульовані Законом України «Про споживчу кооперацію», прийнятим Верховною Радою України у квітні 1992 року. Після прийняття цього Закону, по суті, головного правового документа системи, основна увага була сконцентрована на розробці механізму втілення його в життя.

З ініціативи Ради Укоопспілки вже у червні 1992 року у відповідність до положень нового Закону були приведені статuti кооперативних організацій всіх рівнів. Споживчі товариства, які найближчі до пайовиків і ними створюються, отримали право самостійно планувати та здійснювати господарсько-фінансову діяльність, визначати організаційну структуру, чисельність працівників, форми і системи оплати праці. Кардинальні зміни були внесені у положення статуту первинної ланки системи, які полягали у наданні споживчим товариствам права безпосереднього володіння, користування і розпорядження належним майном та фінансовими ресурсами.

Одночасно відповідно до прийнятого рішення було здійснено перерозподіл кооперативного майна на користь споживчих товариств. У результаті первинній ланці була повернена власність, створена протягом багатьох десятиріч за її кошти. Це дозволило також максимально наблизити ко-

оперативне майно до пайовиків та створити необхідне економічне підґрунтя для здійснення наступних кроків у реформуванні відносин власності в споживчій кооперації України.

З метою забезпечення ефективного функціонування кооперативної власності, захисту майнових прав та інтересів пайовиків у повній відповідності до одного з основних принципів міжнародного кооперативного руху щодо формування колективного громадського капіталу XVI з'їзд споживчої кооперації України (березень 1994 року) затвердив Концепцію розмежування власності в споживчій кооперації.

Проте досягненню основної мети втілення в життя Концепції значною мірою завадили структурна розбалансованість економіки держави, рекордна гіперінфляція 1993 року та обвальне падіння валового внутрішнього продукту в 1994 році.

Перед споживчими товариствами та спілками гостро постало питання відновлення втрачених у результаті інфляційних процесів обігових коштів і пайового капіталу, формування нових фінансових ресурсів.

З реального історичного досвіду ми переконуємося, що споживча кооперація, як і інші види кооперацій, не існує ізольовано і може ефективно розвиватися тільки за сприятливих політичних та правових умов. Останні роки були періодом відносної економічної стабільності в державі, і ми зуміли цим ефективно скористатися, дати гідну відповідь на складні виклики історичного періоду.

Наші цілеспрямовані зусилля щодо оновлення торговельної та ресторанної мережі, 77 відсотків якої знаходиться у сільській місцевості, реально змінюють не лише загальне обличчя наших сіл на краще: у село приходить інша, європейська, культура обслуговування. Реалізація масштабного інноваційного проекту «Маркет» споживчою кооперацією України — це прояв нової моралі, шани і поваги до наших селян, це виклик злидням і убогості. Широкий асортимент товарів, максимальні зручності для покупців, комп'ютеризація обліку і руху товарів, куточки відпочинку в торговельних залах і примагазинні майданчики, гідні умови праці і побуту для персоналу — це ті фактори, що поза всякими сумнівами підносять гідність наших людей.

У цій площині хочу сказати і про побутове обслуговування, відродження і відновлення якого споживчою кооперацією здійснюється впродовж останнього часу. Ще з десяток років тому мешканці більшості сіл, районних центрів не мали змоги безпосередньо на місці відремонтувати оляг, взуття, побутові прилади, годинники і меблі, скористатися послугами перукаря. За останні роки кількість кооперативних закладів з надання послуг збільшилася удвічі і перевищує 6 тисяч побутових підприємств. Така господарська політика — це політика для людей. Вона формує не лише ставлення до кооперації, а й до держави загалом.

Закладений у попередні роки фундамент соціально-економічних перетворень сьогодні слугить для споживчої кооперації України гарантом стабільної, ефективної роботи.

Безперечно, виконання наших значимих і, повинен сказати, амбітних планів вимагає максимальної консолідації зусиль на всіх ділянках кооперативного господарювання, від кожного керівника та рядового кооператора. І нам, спільними зусиллями, вдалося зробити, на мою думку, дуже багато.

Загальний роздрібний оборот за минулі 6 місяців цього року становить 2,2 млрд. гривень. Порівняно з аналогічним періодом 2009 року в діючих цінах він зріс на 17,5%. Реалізація продукції власного виробництва збільшилася на 9,2%. Її частка в обороті ресторанного господарства перевищила 55%. Спостерігалось також зростання реалізованих послуг і заготівельного обороту. Майже на 7% збільшилися оборотні кошти і на 1 липня поточного року становили 300 млн. гривень.

Сьогодні в нашій системі функціонує більш як 11 тисяч кооперативних магазинів, з них понад 900 підприємств нового формату — маркетів. Щодня населення обслуговують 3,7 тисячі закладів ресторанного господарства. Заготівлю і переробку сільськогосподарської продукції здійснюють 144 заготівельні підприємства, майже 2 тисячі приймально-заготівельних пунктів і магазинів-заготпунктів. У системі є п'ять звірогосподарств. Випуском хліба, хлібобулочних, кондитерських, ковбасних і макаронних виробів, а також мінеральної води та інших товарів народного споживання зайняті 469 підприємств і цехів. Радо зустрічають своїх відвідувачів 468 кооперативних ринків і 6,5 тис. об'єктів з надання послуг населенню.

Усе це величезне господарство вимагає щоденної турботи і уваги, вкладання чималих коштів. За перше півріччя на розвиток і зміцнення матеріально-технічної бази було витрачено 87 млн. грн. Безперечно, це відразу позначилося на загальних успіхах. За 6 місяців 2010 року отримано 52 млн. гривень прибутку. Рентабельно трудилися 98,5% господарюючих суб'єктів, усі споживспілки, всі галузі — торгівлі, ресторанного господарства, заготівель і виробництва.

Заробітна плата за перше півріччя збільшилася на 20% порівняно з аналогічним періодом 2009 року і становила 1365 грн., перевищивши в півтора разу рівень мінімальної заробітної плати.

Так, ще далеко і далеко не всі проблеми вирішено. Але беззаперечно одне: споживча кооперація України змогла дати гідну відповідь на складні виклики минулих історичних періодів. Не лише зберегла, а й примножила свій економічний, кадровий і соціальний потенціал, справами підтверджуючи високий мандат довіри своїх пайовиків.

Станіслав БАБЕНКО.

Станіслав БАБЕНКО, голова правління Укоопспілки, доктор економічних наук.

Подальша доля Киргизстану — в руках п'яти партій

П'ять партій проходять у новий парламент Киргизстану за підсумками голосування, що відбулося в республіці. Головним сюрпризом виборів, уже визнаних спостерігачами з СНД чесними і демократичними, стало лідерство «Ата-Журт», що симпатизує скинутому президентові Курманбеку Бакієву. За даними ЦВК республіки, за неї проголосували 8,6 відсотка виборців.

На частки відсотка від лідера відстала проурядова Соціал-демократична партія (СДПК), за якою з розривом майже в 1 відсоток йде «Ар-Намис» Фелікса Кулова й «Республіка» екс-віце-прем'єра Омурбека Бабанова.

Завершує п'ятірку переможців «Ата-Мекен» колишнього першого заступника глави тимчасового уряду, одного з авторів останньої конституції Омурбека Текебаєва, якій ще днями соціологи обіцяли перше місце.

Підсумки виборів і лише другий результат СДПК фактично позбавляють суперників приводу сумніватися в чесності голосування. «У містах і селах киргизстанці могли без тиску, диктатури, усіякої «каруселі», махінацій проголосувати за ті партії, які вони вважають найсильнішими. Сьогодні відбулися вільні, демократичні, відкриті вибори. Такі вибори ми з вами справді не знали за останні два десятиліття», — заявила у зв'язку з цим президент перехідного періоду Роза Отунбаєва.

Експерти гадають, що в май-

бутньому парламенті можливі три варіанти коаліції. Єдиним фронтом можуть виступити СДПК, «Ар-Намис» і «Республіка». Також, можливо, створять коаліцію СДПК, «Ата-Мекен» і «Республіка». Не можна списувати з рахунків, що партія «Ата-Журт», як лідер перегонів, забажає об'єднатися з «Республікою». До них приєднається й «Ар-Намис».

Отже, в руках п'яти партій опинилася подальша доля Киргизстану, перетвореного, відповідно до нової конституції, на парламентську республіку.

Яна СТАДІЛЬНА.

Вилучено сигарети з канабісом

КОРДОН

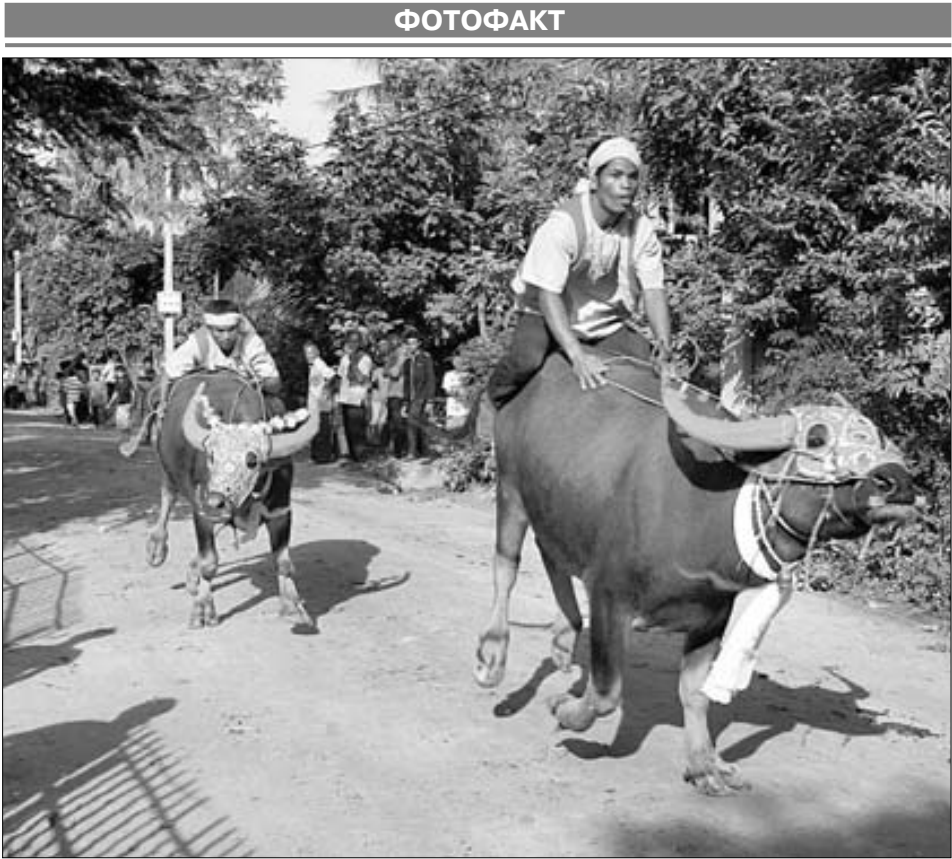
Ужгородські митники зупинили громадянина Чехії, який намагався незаконно перемістити через україно-словацький кордон заборонену сильнодіючу наркотичну речовину — марихуану. Стосовно нього складено відповідний протокол.

Прямуючи до України на «Тойоті королі», 22-річний хлопець у пункті пропуску «Ужгород» обрав спрощений режим митного контролю — «зелений коридор». Під час усного опитування «широ» казав, що будь-які наркотичні засоби в нього відсутні. Проте інспектори вирішили провести огляд знервованого юнака. У внутрішній кишені сумки молодика вони виявили 4 саморобні сигарети (з рослинною речовиною сіро-зеленого кольору) та металеву банку з речовиною рослинного походження темно-зеленого кольору й характерним запахом. За допомогою спецнабору «Сігма» проведено експрес-аналіз речовини: у ній справді було 4,3 грама канабіса. Порушник одразу визнав наркотик своєю власністю і повідомив митникам, що вже вісім років вживає марихуану.

У чеха вилучили наркотичні засоби та автомобіль, повідомила прес-секретар Ужгородської митниці Вікторія Сентетовська.

Василь НИТКА.

Ужгород.

У Пномпені (Камбоджа) під час свята смерті «Пчум Бен» відбулися гонки на волах.

Фото Сінхуа (Укрінформ).

У Росії відбулися єдині вибори

Минулих вихідних у Росії відбулася рекордна кількість регіональних виборів. Це називається «єдиний день голосування». Пройшло 6,9 тисячі виборів до органів влади різного рівня в 77 регіонах Росії.

До списків виборців було внесено близько 30 мільйонів осіб, це — третина всього російського електорату. За місце в місцевих міських «парламентах» боролися 100 тисяч кандидатів у депутати й претендентів на пости глав муніципальних утворень.

За оцінкою спостерігачів, цей день голосування за кількістю порушень набагато перевершив березневі вибори і практично зрівнявся із най-

скандальнішими регіональними виборами, що відбулися в жовтні 2009 року. І вчора найтрагічніша подія сталася в Дагестані: у селищі Хаджалмахи було вбито його главу Абулмусліма Нурмагомедова.

Звичайно, інтрига була. Чи проголосує виборець за правлячу в країні партію «Единая Россия»? За попередніми даними ЦВК, у «північних» і далеких від центру регіонах

правляча партія одержала 97—98 відсотків голосів виборців (Магаданська, Новосибірська, Білгородська, Костромська, Челябінська області). Крім того, до муніципальних органів пройшли ЛДПР, комуністи і «Справедливая Россия».

За словами виконавчого директора асоціації «Голос» Григорія Мельконьянца, нинішні вибори відмінні «нахабним використанням адміністративного ресурсу». У Челябінській, Новосибірській областях, Татарії, Самарі, зазначив він, зафіксовано «примус до голосування»: виборців з відкріпними талонами привозять голосувати автобусами. Роздача грошей (до 3 тис.

руб.) — звичайна в цих регіонах річ.

Якщо глава громадської організації «За чесні вибори», депутат Держдуми від «Единой России» Микола Гончар заявив журналістам, що «вибори пройшли нормально, порушень було стільки, як і в березні, але набагато менше, ніж у жовтні минулого року», то член ЦВК комуніст Кирило Сердюков вважає, що його партія подаватиме скаргу на те, що в Новосибірську колір кабінків для голосування та одяг членів комісії були «у тій гамі», що й символіка «Единой России»...

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

ФОТОФАКТ

У столиці Російської Федерації Москві відбулося шоу вінтажних автомобілів.

Фото Сінхуа (Укрінформ).

Іран готовий до переговорів з ядерної проблеми

Іран висловив готовність відновити переговори з «шесткою» посередників (США, Великою Британією, Францією, Росією, Китаєм і Німеччиною) з питань, пов'язаних зі своєю ядерною програмою, наприкінці жовтня — на початку листопада. Про це заявив міністр закордонних справ Ісламської Республіки Манучехр Моттакі.

«Ми вважаємо, що це підходящий час для початку переговорів Ірану й шести країн», — зазначив він. Подорожуючи, що стосуються місця проведення переговорів, міністр не повідомив, передає Асошіейтед Прес. Приблизно, вони можуть відбутися у Відні або Женеві.

Нагадаємо, у липні голови МЗС Європейського союзу схвалили нові санкції проти Ірану. Європейські міністри висловилися за «пакет обмежувальних заходів» у сферах торгівлі, фінансових послуг, енергетики й транспорту. А раніше, 9 червня, Рада Безпеки ООН вжила нових санкцій щодо Ірану. Відповідно до четвертої резолюції, посилюється ембарго проти Тегерана на торгівлю зброєю й розширюється список іранських організацій, що таргетуються санкціями. Ірану забороняється закуповувати важке озброєння, таке, як ударні вертольоти або ракети. Резолюція закликає вживати заходів проти іранських банків за кордоном, які підозрюються в причетності до ядерної або ракетної програм Тегерана.

ПЛАНЕТА

► *ІЗРАЇЛЬ*

Клятва на вірність країні

Уряд Ізраїлю схвалив законопроект, згідно з яким для одержання посвідки на проживання чи громадянства країни здобувачам доведеться присягтися у «вірності єврейській і демократичній державі». Про це повідомляє Джовіш Телеграф Едженсі.

Згідно з цими поправками євреям—здобувачам громадянства Ізраїлю не доведеться промовляти цю клятву. Вважається, що в основному необхідність присягнути на вірність країні зачепить жителів... Палестинської автономії, які збираються взяти шлюб з громадянами Ізраїлю. Поправки, які ще мають бути обговорені й схвалені парламентом країни — кнесетом, викликали неоднозначну реакцію і в самому Ізраїлі, і в інших близькохідних державах.

За словами міністра соціального забезпечення країни Іцхака Герцога, «від цього закону віддає душком фашизму... Загальна картина складається така, що лякає, і вона загрожує демократичному характеру держави Ізраїль... Ми ще поплатимося за це». Він нагадав, що подібні рішення можуть зашкодити мирним переговорам Ізраїлю й Палестинської автономії, що тривають.

► *КРИМ*

У Сімферополі зі сміття

вироблятимуть газ

На полігоні твердих побутових відходів біля Сімферополя україно-словацьке підприємство СІМЕКО презентувало сміттєзбиральну лінію. Представляли її міністр економіки та будівництва Словаччини Юрай Мішков, голова правління — генеральний директор Ексімбанку Маріо Саренкел, перший секретар Посольства Словаччини в Україні Петер Шустер. За словами заступника директори підприємства СІМЕКО Володимира Кокоріна, функціонування сміттесортувальної лінії скоротить обсяг твердих побутових відходів на полігоні на 30—40 відсотків. Вартість проекту — 15 млн. грн., працюватимуть на лінії 52 особи у три зміни. Міський голова Сімферополя Геннадій Бабенко наголосив, що разом із сортуванням сміття планують поступово утилізувати весь смітник. «Почнемо переробку основного тіла звалища, є така технологія, що її було відкрито шість років тому американцями. Це проводитиметься так, щоб сміття не накопичувалося, тобто привезли, частину відсортували, частину захоронити тимчасово, — розповів журналістам міський голова. Влада столиці Криму разом із СІМЕКО планує налагодити виробництво зі сміття газу, електричної та теплової енергії.

Георгій ВЕРВЕС.

► *ЧЕРКАСЬКА ОБЛАСТЬ*

Відновили партнерство і дружбу

Черкаська облдержадміністрація підписала договір про співпрацю з урядом Свердловської області Російської Федерації. Як повідомляє пресслужба ОДА, делегація Черкащини на чолі з керівником області Сергієм Тулубом взяла участь в україно-російському міжрегіональному форумі, який відбувся в Єкатеринбурзі. Там уральські партнери, зокрема, виявили інтерес до продукції підприємств точного машинобудування Черкащини: оптико-електронних приладів, електродвигунів, систем електричної охоронної сигналізації. Документом про співпрацю двох регіонів Росії та України відновлено багаторічне партнерство і дружбу.

Лідія ТИТАРЕНКО.

У майбутньому парламенті Киргизстану єдиним фронтом можуть виступити СДПК, «Ар-Намис» і «Республіка»

Проти чиновників Одеського оперного театру міліцією порушено кримінальну справу. Керівництву закладу інкримінують розкрадання майна в особливо великих розмірах, *повідомляє «Інтерфакс»*

Що принесе Дунай?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За прогнозами українських екологів, вода з річки Раба до-тече до території України менш як за тиждень. І якої шкоди слід чекати? На думку експерта Національного еко-логічного центру України Олексія Пасюка, поки що не-має підстав для паніки. «Для району, де сталася аварія, для сільського господарства — це проблема на довгі роки. І вона має дві складові. По-перше,

хвости, що вилилися з резерву-ару, — дуже лужні. Вони вже спалили все живе у місці роз-ливу. І саме луги угорці нама-галися нейтралізувати найпер-ше. Для річок Раба та Мошоні-Дуна забруднення хвостами матиме довготривалий харак-тер. А ось загроза, що ці луги дійдуть аж до України, — май-же нульова. Достатньо великі об'єми води в Дунаї знизять концентрацію. Друга загроза — суміші різних оксидів і важкі

метали. З ними боротися знач-но важче, ніж з лугами. Воче-видь, угорцям доведеться зні-мати верхній шар ґрунту і складати його в нове хвостос-ховище. Проте малоймовірно, що солі важких металів досяг-нуть Дунаю. Між ним та міс-цем аварії — майже 50 км. Во-ни осядуть раніше».

А тим часом Перший віце-прем'єр-міністр України Ан-дрій Ключев підписав указ про створення урядової комісії з

перевірки всіх стратегічних об'єктів, діяльність яких гіпо-тетично може призвести до екологічної катастрофи. МНС уже розпочало позапланову пе-ревірку Миколаївського глино-земного заводу і Запорізького алюмінієвого комбінату. Як зазначають наші експерти, ві-тчизняні шламосховища — не-безпечніші за угорські. Якщо там у сховищі зберігалось 80 % сухого шламу, і 20 % — рідко-го, то в наших сховищах це співвідношення 50 до 50. Тіль-ки на Миколаївському глино-земі у сховищі № 1 за тридцять років зібралось близько 20

млн. кубометрів червоного шламу.

До річч, 2008 року подібна аварія могла статися в місті Калуші Івано-Франківської області. Як заявив заступник мера міста Василь Петрів, під час повені рівень води в хвос-тосховищі № 2 сягнув верхньо-го скосу дамби. Було визначе-но місця можливого прориву. Пізніше їх укріпили. Проте ла-тання дірок проблему не роз-в'язує. Нині в Калуші триває ліквідація отрутохімікатів, що лишилися після радянського хімічного виробництва.

Наталія ОНИЩУК.

Загрози Закарпаттю немає

Жодної загрози для Закарпаття через техногенну катастрофу в Угорщині немає. У цьому запевнив «Голос України» начальник Державного управління охорони природного навколишнього середовища в Закарпатській області Андрій Погорелов. Область від аварії відділяє відстань у 400 кілометрів суходо-лом. Забруднення водним шляхом також неможливе. Річка Тиса, що бере початок на території Закарпат-тя, несе свої води Угорщиною, а потім впадає в Ду-най на території Сербії, неподалік Белграда. Від-стань від нашого кордону до місця впадіння Тиси в Дунай — понад 1000 км. «Складно собі уявити, що забруднююча речовина потрапить на Закарпаття, по-долавши проти течії тисячу кілометрів», — констату-вав Андрій Погорелов.

Василь НИТКА.

На Луганщині перевіряють шламовідстійники

Після екологічної катастрофи в Угорщині в Лу-ганській області почалися позапланові перевірки шламовідстійників, які є тут практично в кожному місті, де працюють шахти. До процесу інспектуван-ня підключено районні гірничотехнічні інспекції. У випадку виявлення порушень будуть застосовані від-повідні заходи впливу згідно з нормативно-правови-ми актами про держнагляд. Як пояснюють фахівці, прорив дамби шламовідстійника і, як наслідок, заб-руднення довкілля можливе в тому разі, якщо на підприємстві не проводять спостереження, заміри рівня води, як того вимагають правила безпеки. Усь-ого в області налічується 85 секцій шламовідстійни-ків, що належать до відомств 23 вуглезбагачувальних фабрик.

Алла АНТИПОВА.

Без питної води міста не залишаться

За прогнозами експертів, до 20 жовтня води Дунаю з отруйними речовинами, що потрапили до річки після аварії в Угорщині, дійдуть до Рені — першого україн-ського міста у нижній течії водної артерії Європи. Ни-ні ведеться цілодобове спостереження за якістю води — проби беруть на п'яти ділянках тричі на добу. Переви-щення гранично допустимої концентрації солей алюмі-нію не виявлено.

Особливу тривогу викликає те, що всі наші приду-найські села та міста — Рені, Ізмаїл, Кілія, Вилкове — забезпечуються питною водою з річки. Проведено пере-вірки так званих відсічних каналів — резервуарів із за-пасами очищеної води. Як показали перевірки, питної рідини у цих каналах вистачить на 10 днів безперерій-ного постачання міст і невеликих населених пунктів.

В'ячеслав ВОРОНКОВ,

У НОМЕР

▶ ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

Приватизують більше двадцяти гуртожитків

Міська рада Тернополя дала дозвіл на приватизацію 21 гур-тожитка комунальної власнос-ті територіальної громади. За це проголосували депутати на останній сесії. Тернопіль був одним з перших серед облас-них центрів, де відомчі гурто-житки передали у комунальну власність. Потім точилася ба-гаторічна боротьба мешканців за те, щоб їм дозволили при-ватизувати свої помешкання. І ось вони отримали на це «добро».

Любов ЛЕВИЦЬКА.

▶ ДОНЕЦЬК

Підліток помер на турніку

Шістнадцятирічний підлі-ток раптово помер під час ви-конання вправ на турніку. Це сталося в позаручний час. Учень гімназії № 33 міста До-нецька того дня не був на за-няттях: проходив медичне об-стеження для військомату. Жодних відхилень у стані здо-ров'я лікарі не виявили. В гі-мназії кажуть, що на початку року хлопець приніс медичну довідку для занять фізкульту-рою в загальній групі. Школяр займався спортом і на погане самопочуття не скаржився. За словами головного спеціаліста головного управління охорони здоров'я обласної державної адміністрації Олени Лиховід, результати експертизи стануть відомі за місяць. Тоді медики оприлюднять остаточний діаг-ноз.

Ліна КУШ.

▶ КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ

До сонця спрямують кулі

У Кам'янці-Подільському розпочнеться фієста «Назу-стріч сонцю», яка триватиме три дні. У рамках події відбу-дуться польоти аеростатів, які стартуватимуть із заповідного Старого міста, а також кон-курс дитячих малюнків на те-му повітроплавання.

Віра ШПИЛЬОВА.

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За даними Державного комітету статисти-ки, найбільше ціни на товари та послуги зросли в Автономній Республіці Крим — плюс 3,6 відсотка до показників попередньо-го місяця. Найменшу інфляцію (1,3 відсотка) зафіксували в Київській області. Хоч як це дивно, але найстрімкіше зростання показали ціни на послуги в освітянській галузі (7,6 від-сотка). Другий щабель зі здорожчання посі-дають алкогольні напої та тютюнові вироби (5,5). І тільки на почесному третьому місці, за даними Держкомстату, опинилися продукти харчування та безалкогольні напої (4,4).

— Говорити про те, що в нас інфляція че-рез підняття цін у сфері освіти, — безглуздо. Зрозуміло, що в її основі — вартість харчових продуктів, — розповідає фінансовий аналітик Ерік Найман.

Найбільше серед їстівного, за офіційною інформацією, подорожчали яйця (плюс 51,5 відсотка до попереднього місяця) та картопля (22,4). А от молоко та сир, як з'ясувалося, по-дорожчали лише на 5,7 та 6,9 відсотка відпо-відно. От, правда, прості громадяни озвуче-ним цифрам дещо дивуються.

— За сир «Російський», вартість якого ще недавно була близько 65 гривень за кг, учора вже майже 90 гривень правила, — обурюєть-ся киянка Марина.

А от Ірина відтепер просто купує твердий сир польського виробництва: «Раніше я поль-ські сири собі тільки на свята купувала. А за-раз вони вже подекуди дешевші за україн-ські».

Попри період збирання урожаю, дорожча-ють овочі та фрукти (плюс 16,8 та 3,6 відсот-ка відповідно). Не тішить цьогоріч цінами й «улюблений» овоч Прем'єр-міністра Миколи Азарова. Капуста подорожчала більш як на 33

ФОТОФАКТ

У Києві на Михайлівській площі під мелодію 350 дзвонів Михайлів-ського собору під час флеш-мобу «Відкрий своє серце планеті» ак-тивісти кліматичного руху України розклали велике біле серце — символ любові до матері-Землі.

Фото Сергія АНИЩЕНКА (Укрінформ).

відсотки! Якщо так триватиме й надалі, то за результатами року ми матимемо 12—13 від-сотків інфляції, запевняє Ерік Найман. До слова, Анатолій Гриценко, голова парламен-тського комітету з питань нацбезпеки та обо-рони, в правдивість даних Нацбанку та Дер-жкомстату не вірить. Каже, насправді рівень інфляції значно перевищує оголошені 2,9 від-сотка.

Проте, не тільки подорожчання харчових продуктів не дає простим українцям спокою. Багато кого непокоїть і зростання курсу євро стосовно гривні. Зараз в обмінниках сто оди-ниць європейської валюти продають у серед-ньому за 1175 гривень. І це при тому, що, за словами експертів, у світі євро не дорожчає.

— Не варто сьогодні приділяти значну ува-гу тому, що відбувається на валютному рин-ку, — каже пан Найман. — Там надто багато спекуляцій. І коливання, які ми бачимо ос-таннім часом, не стосуються реальної еконо-міки.

А от Валерій Новицький, завідувач відділу зовнішньоекономічних досліджень Інституту світової економіки та міжнародних відносин НАН України, запевняє: в державі, в якій не-має розумних підходів до власної економіки, де не підтримується власний виробник тощо, проблеми на монетарному рівні будуть зав-жди.

— Підвищення курсу євро — негатив для імпортерів та споживачів, — каже пан Но-вицький. — На жаль, Україна на будь-які ко-ливання в ЄС реагує завжди гостріше, аніж самі мешканці європейських країн. І навіть коли на євrorинку відбуваються несуттєві ко-ливання, ми їх відчуваємо. Бо змушені біль-шу частину необхідних в ужитку товарів заку-пувати за кордоном.

Отож, за його словами, проблеми з інфля-цією будуть і в майбутньому. Надто вже Ук-

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

раїна залежить від «зовнішніх» чинників: від-крита для впливів і не може їм протидіяти. Скажімо, здорожчання того ж таки євро на 10 відсотків автоматично піднімає ціни на ім-портовану продукцію на 2—3 відсотки.

Охочим нажитися на валютних коливан-нях експерти радять не ризикувати. Мовляв, валютні війни тільки почалися. Отож ті, хто зараз купляє євро по 11—12 гривень, уже че-рез два місяці можуть про це пожалкувати.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

На знімку: сільськогосподарський ярма-рок у Печерському районі столиці.

«Спрощенці» згортають бізнес

В Івано-Франківську у вересні згорнули бізнес 299 під-приємців, які працювали за єдиним податком. Для порів-няння: у січні таких було 70, повідомив «Голосу України» державний реєстратор Реєстраційної палати Івано-Франків-ського міськвиконкому Василь Струтинський. За його сло-вами, суб'єктів господарювання, які цьогоріч припинили свою діяльність, утричі більше, ніж за відповідний період торік. Причина лежить на поверхні. Малі підприємці, які раніше сплачували єдиний податок, тепер зобов'язані робити додаткові відрахування до Пенсійного фонду, а вони в цьому не зацікавлені. Також, зауважив Василь Струтин-ський, припиняють діяльність підприємства, які були заре-єстровані, але не працювали.

Зменшилася й кількість фізичних осіб, які відкривають бізнес. За дев'ять місяців цього року таких в обласному центрі налічується 1362, тоді як за відповідний період ми-нулого — 1552. Натомість юридичних осіб, які почали під-приємницьку діяльність, дещо побільшало. З початку року зареєстровано 268 підприємств, тоді як торік за цей час — 248.

Івано-Франківськ.

Дарина НАЗАРЧУК.

П'ючи чай, треба сміятися

Персональну виставку своїх карикатур відкрив житомирянин Василь Вознюк. Він відомий як головний художник «Асоціації КВК України», а ще — завдяки своїм шаржам на політиків під час ток-шоу на одному з телеканалів України. Василь є арт-директором Міжнародного фестивалю екранних мистецтв «Кінотур». Він — дійсний член Міжнародної організації з захисту прав карикатуристів, Міжнародної організації захисту свободи слова «Репортери без кордонів». Не раз був лауреатом міжнародних конкурсів карикатур.

Цього разу виставка його робіт має загадкову назву «НеЧАЙЯно-негадано». Насправді все просто: магазин «ЧайОнія», де покупцям пропонують півтори сотні найменувань кави й більше семи десятків — чаю, вирішив знайомити кавоманів і чаєманів з роботами художників, фотографів, інших творчих людей. Цикл цього творчого спілкування і відкрила

персональна виставка Василя Вознюка. Сам художник про ідею виставки своїх робіт сказав так: — Якщо в Ізраїлі є стіна плачу, то чому б нам не мати стіну сміху.

Він розповів про те, як народжуються ідеї карикатур. Наприклад, про те, як винайшов «вічний двигун». Спиртне пили і питимуть, тож до склянки треба приєднати турбіну: як наливатимуть — вона крутитиметься й вироблятиме струм...

До речі, карикатурист придумав новий напрям у створенні шаржів. Він малює, маючи перед собою тільки підпис людини. Керівник громадської організації «Творче об'єднання мистецтв «Аполлон» Валентин Кузнецов запевняє, що по тому, як людина розписується, художнику вдається вгадати головну рису характеру.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Фото автора.

Василь Вознюк розповідає про те, як народжуються ідеї його карикатур.

Усім грибам гриб!

У селі Стовбина Долина на Новосанжарщині є свої грибні рекорди. До них потрапить і цей гриб — знайдений сім'ями Попових та Сліпченків. І без зважування було видно, що даний «екземпляр» затягне шонайменше кілограмів на п'ять, адже, позуючи перед фотокамерою, Ілона Сліпченко ледь могла утримувати його в руках. Зважили... Так і є: 4 кілограми 980 грамів — майже не помилилися!

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Подарунки для сімейних лікарів

Переможниця обласного конкурсу сімейних лікарів Ольга Дрига з Дніпропетровського району отримала в подарунок моторолер, двом її колегам — з Покровського і Васильківського районів, — які послили друге і третє місця, дісталися ноутбук і фотоапарат.

За інформацією головного управління охорони здоров'я облдержадміністрації, кількість практикуючих сімейних лікарів на Дніпропетровщині з року в рік зростає. Порівняно з 2005 роком їх збільшилося у п'ятеро, і наразі в області працює 270 сімейних лікарів. У нинішньому році створено 27 закладів загальної практики-сімейної медицини. Стовідсотково переведено на її засади лікарські амбу-

латорії у восьми районах: Апостолівському, Верхньодніпровському, Межівському, Новомосковському, Петриківському, Покровському, Синельниківському, Солонянському. В обласному центрі відкрито п'ять амбулаторій у віддалених районах, які оснащено відповідним обладнанням.

Усього в області функціонує понад 200 закладів сімейної медицини, 165 з них розташовані в сільській місцевості. У сімейних лікарів обслуговується 17,4 відсотка населення області (у тім числі 64,3 відсотка — із сільської місцевості та 8,6 відсотка міського населення).

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Дніпропетровська область.

Краща медсестра живе у Рівному

У Вінниці завершився IV Всеукраїнський конкурс професійної майстерності медичних сестер «Професіонал-ескулап». Впродовж трьох днів 25 медсестер з усіх областей України — переможці обласних конкурсів — виборювали перше місце. За підсумками всіх трьох етапів змагань (а учасниці демонстрували теоретичні знання, практичні навички з хірургії, педіатрії, терапії, домашнє завдання «Профілактика в медицині») перемогла 21-річна медсестра відділення патології новонароджених Рівненської обласної дитячої лікарні Вікторія Возбранюк. Переможницю нагороджено туром по семи країнах Європи.

Олександра ЮРКОВА.

Суд зняв обвинувачення в хабарництві

Крюківський районний суд Кременчука зняв обвинувачення в хабарництві з екс-міського голови Кіровограда Олександра Нікуліна. Про це повідомив «Інтерфакс-Україна» сам О. Нікулін, уточнивши, що залишилися обвинувачення у зловживанні владою в інтересах третіх осіб.

«Але обвинувачення передбачає або штраф, або обмеження, не позбавлення волі», — додав О. Нікулін. За його словами, це обвинувачення «дуже суперечливе, оскільки стосу-

ється це команди бейсболістів, якій я допомагав коштами для поїздки за кордон». «Я думаю, що ми апелюватимемо, щоб зняли й це обвинувачення. Однак найголовніше, що зняли за хабарництво», — сказав він.

Нагадаємо, Олександр Нікулін був арештований за підозрою в одержанні хабара в лютому 2001 року. Його прихильники пов'язували арешт із політичними поглядами міського голови. За два роки його звільнили з-під варті в залі суду з обвинувальним вироком.

Потрійне вбивство в центрі Одеси

На вулиці Дальницькій на фабриці з виробництва сувенірів сталося потрійне вбивство. Охоронець почув кілька пострілів у цехах підприємства. Потрапити туди йому не вдалося — двері були зачинені зсередини. Одразу викликали міліцію.

Перед правоохоронцями постала жаклива картина: три мертві тіла з вогнепальними пораненнями. З'ясувалося, що загинули троє засновників фірми з виробництва сувенірів. Знаряддя вбивства — мисливську рушницю 12 калібру — було зареєстровано на одного з них.

За першою версією міліції, 44-річний бізнесмен скоїв убивство своїх компаньйонів, а потім покінчив життя самогубством. На користь цієї версії свідчать характерні вогнепальні поранення на тілах загиблих, а також предмети й речі, вилучені з місця злочину. Не виключено, що причиною потрійного вбивства стало з'ясування стосунків між загиблими.

У фірми з виробництва сувенірів була хороша ділова репутація, вона виконувала замовлення для керівництва області й міста, правоохоронних структур, реалізовувала продукцію в Одесі та за її межами.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

ФОТОФАКТ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Співробітниця Харківської дирекції ЦПЗ-3 Людмила Імениник та Тетяна Мащенко взяли участь у всеукраїнській нараді поштовиків з нагоди Всесвітнього дня пошти, що відбулася в Українському домі.

У НОМЕР

► МИКОЛАЇВЩИНА

Субсидій хочуть 25 тисяч родин, отримують — 6 тисяч

Станом на 1 жовтня 2010 субсидію для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг одержують 6,4 тис. родин Миколаївської області.

З 1 серпня щодо призначення житлових субсидій до місцевих управлінь праці й соціального захисту населення звернулося 25 050 родин, у тому числі 20 820 — за заявочним принципом (листи-звернення). Станом на 8 жовтня цього року житлові субсидії призначені 3551 родині, повідомили в головному управлінні праці й соціального захисту ОДА.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Городенківський завод готують до запуску

Цього тижня на Прикарпатті планують запустити Городенківський цукровий завод, який не працював уже кілька років. «10—11 жовтня тут підключать газ, а десь 15-го зроблять пробний пуск підприємства», — повідомив заступник голови ОДА Василь Брус. Щоб повернути єдиний на Прикарпатті цукровий завод до життя, облдержадміністрація знайшла інвестора — агрохолдинг «Мрія», який із серпня фінансує реанімацію підприємства. На його відновлення працює близько 200 осіб.

Колись на Прикарпатті працювали два цукрові заводи, а «солодкий» буряк займав 20 тисяч гектарів. Тепер цю технічну культуру вирощують на 3,5 тисячі га. За словами Василя Бруса, в області очікують зібрати 90—100 тисяч тонн солодких коренів. На день для забезпечення виробництва заводу потрібно 2,5 тисячі тонн цукрової сировини.

Вл. інф.

ДНІПРОПЕТРОВЩИНА

У приміських поїздах — чимало «зайців»

На Пridніпровській залізниці провели місячник із підвищення дохідності від перевезення пасажирів на поїздах приміського сполучення. За цей час (з 1 по 30 вересня), як поінформували в прес-центрі Пridніпровської залізниці, було перевірено майже 8,8 тисячі електропоїздів, на 75 станціях і вокзалах здійснювався перонний контроль. Під час посадки виявили 6 210 пасажирів без проїзних документів, ще 8 272 пасажирів придбали квитки під час перевірок у поїздах, 4 369 пільговиків не мали посадочних талонів. Крім того, за місяць вилучено понад 170 підроблених та недійсних документів, у тому числі, абонементні квитки, посвідчення.

Вл. інф.

ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Відкрито меморіальну галерею

У селі Іванівка Чернігівського району поблизу сільської ради урочисто відкрито меморіальну галерею «Славетні земляки». Вона презентує портрети основоположника вітчизняної епідеміології, почесного члена 12 європейських академій наук Данила Самойловича, а також видатного педагога, автора букваря «Нумо читати» Лідії Дєполович, героїв-фронтовиків, знаменитих працівників сільського господарства та інших земляків. Як повідомив на заході голова Чернігівської районної організації Національної спілки краєзнавців України, начальник управління з питань внутрішньої політики та зв'язків із громадськістю ОДА Андрій Курданов, незабаром в Іванівці планують створити музей, присвячений славетним землякам.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Урожай зернових в Україні, за оцінками «АПК–Інформ», нинішнього року може становити 40 млн. тонн — на 12,6% нижче від торішнього й на 23% менше, ніж було рекордного 2008–го. Зокрема, пшениці зібрано 17,6 млн. тонн (на 15% менше від торішнього), ячменю — 9,1 млн. тонн (скорочення на 23%), урожай кукурудзи очікується в обсязі 11,3 млн. тонн (можливий приріст порівняно з 2009–м на 8%)

Щедрі жести «Агро-Експрес-Сервісу»

ДОСВІД

Хоча й на полях ще триває комплекс осінньо–польових робіт, все–таки працівники приватного підприємства «Агро–Експрес–Сервіс» знайшли час, аби вшанувати освітян, культпрацівників і медиків, які працюють на територіях сільрад, де ПП орендує земельні паї. А їх більше п'ятисот чоловік і всі вони зібрались у Будинку культури у райцентрі Млинів, що на Рівненщині. Отримали грошові винагороди, а також відпочили душею на концерті після напруженого робочого тижня.

До речі, ПП «Агро-Експрес-Сервіс» такі заходи проводить не вперше. Це господарство нового типу, тут доглянуті поля (а їх близько 24 тисяч гектарів), шикарна імпортна сільгосптехніка, воно робить ставку на новітні технології, а отож має кошти на те, щоб не лише постійно піднімати планку соціальних стандартів для своїх працівників, а й влаштовувати ось такі приємні заходи для освітян. А ще — допомагати територіальним громадам, сільрадам у розв'язанні їхніх проблем.

— За кожен орендований гектар сільради отримують від нашого підприємства «бонус» у 12 гривень, тому мають кошти на вирішення нагальних проблем, — розповідає генеральний директор ПП «АЕС» Сергій Костючко. — Допомагаємо і релігійним громадам, не шкодуємо коштів для підтримки й вшанування ветеранів війни, на меценатство...

Звичайно, такі щедрі жести у наш непростий час може дозволити собі тільки заможне підприємство. А щоб бути заможними, колектив ПП «АЕС» багато працює. Кожна копійка заробляється професіоналізмом, важкою працею на полях, які віддячують щедрими врожайми. Навіть у цей складний за кліматичними умовами сільськогосподарський рік тут зібрали по 47 центнерів озимої пшениці з гектара. Половину її продали державі другим і третім класом, половина пішла на те, щоб розрахуватися із селянами за орендовані у них паї. Фахівці ПП «АЕС» розповіли, що домоглися й очікуваної врожайності цукрових бу-

ряків — 450—500 центнерів з гектара. Цукристі здають на Радехівський цукрозавод Львівської області, з яким підприємство має довгострокові угоди.

Свою «біографію» ПП «Агро-Експрес-Сервіс» одинадцять років тому починало з Млинівського району. Тоді тут багато полів облогувало, оброблялись хіба тільки ті, що при дорозі. У

Генеральний директор ПП «Агро-Експрес-Сервіс» Сергій Костючко, який вважає, що вчителі виховують суспільство, а селяни його годують, спілкується з директором Розтоцької школи Кременецького району Тернопільської області Людмилою Довгалюк.

власників паїв, серед яких чимало літніх людей, не було ні сил, ні можливості дати лад гектарам. Передавши паї в оренду «АЕС», селяни мають зиск від того. Нинішнього року, скажімо, за пай, в залежності від його розміру, селяни отримали від 800 до 1200 кілограмів збіжжя (до того ж підприємство взяло на себе ще й сплату податків за «дивіденди»). Лише двадцять відсотків власників паїв виявили бажання взяти орендну плату грішми, решта — зерном, яке нині в ціні. Тим часом, добрі відгуки селян про ПП «АЕС» пішли по області — власники паїв з Демидівського і Радивилівського районів теж виявили бажання довірити свою

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

КОСТЮЧКО Сергій Степанович, 42 роки, освіта вища — закінчив Академію федеральної служби контррозвідки Росії, Львівський національний аграрний університет. Працював головою Млинівської РДА на Рівненщині. Нині генеральний директор приватного підприємства «Агро-Експрес-Сервіс».

А це нові робочі місця для місцевих жителів. А виплата «дивідендів» за паї дуже підсобляє кожній сільській родині. А захід з вшанування працівників соціальної сфери зайвий раз переконує: що більше буде таких успішних підприємств, то краще громаді.

ПП «АЕС» не шкодує коштів на розвиток виробництва: на якісне насіння, впровадження нових сортів сільгоспкультур (тут навіть є свої дослідні поля), на закупівлю добрив, техніки.

— У нас найкраща імпортна сільськогосподарська техніка, бо тільки так можна дати лад полям. Комбайни і трактори міняємо після трьох-чотирьох років експлуатації, — розповідає Сергій Костючко. — Лише цього року на закупівлю техніки ми інвестували 23 мільйони гривень, до кінця року плануємо ще 15 мільйонів.

Хоча й робота у механізаторів важка, але вони не нарікають: кажуть, що працювати на такій техніці — одне задоволення. Адже в кабінах умови, як в «іномарці»: кондиціонер, електронний пульт управління, аудіосистема... Та й стимул, кажуть вони, працювати у них є, бо заробітки хороші (середньомісячна заробітна плата тут становить 4293 гривні), премії. Щороку кращі з них захоплюються путівками на відпочинок. Ось і в цьому році в нагороду будуть путівки в Карпати та на курорти Єгипту. То чому б не старатися, слушно зауважують капітани полів, які демонструють тут справжню віртуозність.

— А чому не балотується в депутати на місцевих виборах: зважаючи на авторитет в області, мали б успіх? — запитую у Сергія Костючка.

— Я бізнесмен, а не політик, — каже керівник. — Мені цікава справа, яку я роблю разом із своїми партнерами-однорумцями. Приємно бачити її результат, організовувати «сюрпризи» для людей. Мені приємно, що наше підприємство дає роботу більше трьохстам людям, платить їм гідну зарплату, поповнює бюджет держави, допомагає територіальним громадам.

— І, мабуть, найбільш приємно показувати приклад, як можна ефективно господарювати на землі навіть у наш непростий час? — додаю.

— Звичайно, — погоджується Сергій Костючко.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото автора.

Оце так тоннаж — силос і сінаж!

У СТОВ «Дружба–Нова», що у Варвинському районі Чернігівської області, уже заготовлено понад 10000 тонн силосу, 1100 тонн сінажу. У сільгосппідприємстві впроваджено новітню технологію. Заготовлений сінаж та силос консервують у поліетиленові рукави поблизу тваринницьких приміщень. Він зберігає поживні властивості до літа.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

Корми в поліетиленових рукавах.

Триває заготівля на силос суміші сорго з кукурудзою.

Показове ярмаркування

Нинішня осінь може стати рекордною за кількістю дешевих базарів. А що далі?

ТЕНДЕНЦІЇ

Після одного з перших сільськогосподарських ярмарків, проведених в обласному центрі у вересні, хмельничани ще довго переповідали один одному про те, як люди тягнули на собі мішок, а то й два(!) дешевого цукру. Щасливчики вихвалялись недорогою гречкою. На м'ясо, правда, істотних знижок не було, але втішало те, що продукція свіжа, і така своя, а не сумнівної якості привізна. Одне слово, наказ Прем'єр-міністра: «Ярмаркувати!» Хмельниччина виконує на «відмінно».

Але базарний день закінчується швидко. І варто ступити лише кількост метрів до найближчого магазину, аби зрозуміти, що ціни на харчі не збираються падати. Та й аграрії не бачать жодних причин, щоб цінова політика на їх продукцію різко змінилась у бік зменшення.

На закупівельні ціни скаржитись нічого

Але стосується це не споживачів, а лише виробників сільгосппродукції. Здається, для них настав нарешті той час, коли запанували так довгоочікувані пристойні ціни. Скажімо, півтори тисячі гривень за тонну, котрі вже дають за висококаласну пшеницю, — хіба не обнадійлива пропозиція? Адже торік о цій порі і за тисячу далеко не всім вдавалось продати збіжжя. Півтори та близько двох тисяч гривень відповідно за тонну кукурудзи та ячменю — це також високі планки. А про гречку й говорити не доводиться. Навіть досвідчені гречкосії не пригадують, щоб колись за неї платили більше чотирьох тисяч гривень за тонну. Як правило, середня ціна була в межах трьох тисяч. Зате тепер вона вдвічі більша.

Отож той, хто навесні не зрадив цій культурі, а всього господарствами краю було посіяно понад 27 тисяч гектарів, тепер може радіти. До того ж і врожайність не підвела: якщо торік збирали трохи більше десяти центнерів з гектара, то тепер — усі одинадцять з половиною. Вже

намолочено тридцять тисяч тонн, що також більше від торішнього.

Ось тут хотілося б ставити крапку на всіх «гречаних» проблемах. Звичайно, до колишніх чотирьох—п'яти гривень за кілограм вже не повернутись, але по сім з половиною дієтичну крупу вже можна було купити все на тих же ярмарках.

Та дзвінок на перший же крупозавод швидко позбавив усяких ілюзій. Оптова ціна на цей товар тримається в межах 11,4 гривні за кілограм. То що дивуватись, що в магазинах вона становить 12—14 гривень.

Напевно, читач уже перевантажений цифрами, але ця арифметика останнім часом на слуху у тисяч людей, котрі надзвичайно далекі від проблем сільського господарства, зате відчують на собі всі перепади цін на аграрному ринку. Тому й цікавість до сільськогосподарських проблем незвично підвищена. Навіть без глибокого економічного аналізу зрозуміло, що теперішні високі закупівельні ціни, які так радують землеробів, врешті-решт, вдарять по роздрібних. Тому довіряти показовим ярмарковим розцінкам і обіцянкам про те, що жодних нових сюрпризів не буде, навряд чи варто.

Успіх чи програш

Серед чиновного люду говорити про проблеми, а тим паче про якісь недоліки в роботі, і, не дай Боже, мінусові показники, стало тепер щонайменше поганим тоном. Опара на коровай нинішнього року замішується ще й на передвиборній заквасці, тому й не знаєш, чи можна довіряти офіційним даним. З одного боку, аграрії звітують про вже зібраний з 85 відсотків площ вал у півтора мільйона тонн зернових та зернобобових за середньої урожайності понад 32 центнери з гектара. Все це, начебто, мало засвідчити ударні темпи і позитивні результати галузі. Та, з

другого боку, статистика фіксує, що на початок вересня зернових було на 18 відсотків менше, ніж на цю само дату торік. І в результаті недоотримано понад чверть мільйона тонн зерна. А пояснюється це насамперед зниженням урожайності в середньому на чотири центнери з гектара до... 27,4 центнера.

То яким насправді є нинішній рік для хліборобів — успішним чи програвшим? Де шукати відповіді на ці запитання? Розбіжність у наведених вище цифрах урожайності пояснити не так вже й важко. Вона виникла після того, як господарства розпочали збирання кукурудзи. А оскільки вона на Хмельниччині вродила цього-річ справді щедро, то й загальні обласні показники збільшилися. Досвідчені

управлінці навіть переконані, що до кінця року цифри вдасться підтягнути так, що про будь-які мінуси взагалі говорити не доведеться. Але з цифри ні короваю не спечеш, ні зафіксований у ній загальний вал на полиці магазинів не покладеш. Результатом хліборобської праці стане реальна, а не ярмаркова ціна на харчі. І залежатиме вона від того, що насправді зібрали і посіяли.

Навіть влада не роздає багато обіцянок

А сіють у господарствах доволі активно. Ще кілька тижнів тому озимі зернові були посіяні менш як на половині запланованих площ, а вже в перших числах жовтня роботи практично наближалися до завершення. Площі засіяних озимих зернових випередили минулорічні майже на сорок тисяч гектарів. Якщо тоді під озимий клин відводили 220 тисяч гектарів, то тепер заплановано 250 тисяч. Досягати такої високої планки не могли вже багато років посіпль. Тому не всім вдається просуватись вперед запланованими темпами. Якщо перша п'ятірка практично завершила по-

сівну, то є райони, де поки що здолали лише дві третини запланованого. Безсумнівним лідером посівної став Красилівський район, котрий здолав майже двадцять тисяч гектарів. Зате у Віньковецькому площа посівів майже в п'ять разів менша. Тож неважко спрогнозувати, хто і на які врожаї очікуватиме в майбутньому.

Але так далеко, як наступні жнива, в господарствах намагаються не заглядати. Сьогодні набагато важливіше вміло розпорядитись зібраним врожаєм. Навіть за вже згаданих високих закупівельних цін розпродавати його не поспішають. Здебільшого позбуваються того, що важко і дорого зберігати. Ну і зрозуміло, що посівна також триває за рахунок зібраних запасів. Але далі цього переважна більшість господарників не йде. Кожен сподівається, що ціни ще зростуть.

Але як за таких сподівань втримати ціни на внутрішньому споживчому ринку? Зважаючи на всі обставини, навіть влада не роздає багато обіцянок. Мовляв, ціни на цукор і гречку вдалось стабілізувати (шкода тільки, що не знизити до старих), а от на інші продукти давати подібні гарантії поки що не ризикують.

Одне тішити: місячник ярмарків таки допоможе пенсіонерам та небагатим зробити запаси на зиму. Вистачило б тільки сил дотягнути мішки...

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

ТІЛЬКИ ФАКТ

У вересні на Хмельниччині було проведено 250 ярмарків, в яких взяло участь близько трьохсот сільськогосподарських та переробних підприємств. Загальний обсяг реалізованої продукції перевищив десять мільйонів гривень. Під час двох найбільших ярмарків картопля, цибуля, яблука продавали по 4 — 4,5 гривні за кілограм. Чотири тонни гречки було реалізовано по 7,5 — 9 гривень, дванадцять тонн цукру — по 6,5 гривні за кілограм.

Бармен столичного ресторану подалася в глибинку пасти овець

АЛЬТЕРНАТИВА

Щоб заробити грошей на хату в селі, вінничанка Наталя Кушнір працювала одразу у двох столичних ресторанах. Потім трохи була барменом у вінницькому кафе. П'ятий рік як переїхала в село, щоб зайнятися господарством. Має отару овець, табун кіз, більше десяти свиней, весною посадила на городі 82 сорти помідорів, а на подвір'ї ростуть кабачки завдовжки більше метра...

До двадцяти років не бачила живої корови

Ще зовсім молода жінка пригледіла невеликий будиночок у селі Кліщів Тиврівського району на Вінниччині. «Погляньте, які в нас краєвиди!» — каже Наталія і пропонує пройти до кінця городу. Там починається схил, який збігає до берега Південного Бугу. «Одного разу влітку налічила тут понад вісімдесят машин, якими приїхали відпочивальники, — продовжує жінка. — Це місце вважається екологічно чистим, бо його не зачепила чорнобильська хмара. Неспроста так багато будинків у селі вже викупили вінничани».

— Я народилася і виросла у Вінниці, — розповідає пані Наталія. — У нас в селі навіть родичів не було. Тому корову бачила тільки на малюнку або по телевізору. Перший раз в селі побувала у двадцять років. На відміну від багатьох, хто тікає звідти, в селі мені сподобалося. Не лише природа і чисте повітря. Подумала, що ось на цій землі ти можеш щось посадити, доглянути і потім мати результат. Така тоді промайнула думка. Але скоро все забулося. Повернулася назад до Вінниці. Після школи вивчилася на кухаря-кондитера. Залишилася працювати у місті. З часом життя розпорядилося так, що працювала у Києві. Була барменом й офіціанткою у престижних ресторанах — один на Лук'янівці, другий — на Нивках.

— Уже коли збирала грошей на будиночок в селі, то деякий час працювала одночасно у двох ресторанах, — згадує Наталія. — Здавала змін у одному — летіла в інший. Спочатку пригледіла невелику мазанку, щоб можна було переночувати, від дощу сховатися. А вже коли заробила більше грошей, купила ось цю хату.

Поки доїть кіз, кіт Перфо сидить на плечі

Починала Наталія своє господарство з однієї кізочки. Далі розвела свиней в'єтнамської породи. Щоб здоровішими росли, їх треба було випоювати молоком. Купила ще кіз.

— Намагаюся все прорахувати, щоб не працювати собі на збиток, — зауважує жінка. — В'єтнамські свинки не дали прибутку. А ось козяче молоко дачники розбирають все. Навіть наперед замовляють.

Кози в Наталії не прості. З літератури й Інтернету дізналася, що найкраще молоко дають кізочки зааненської породи. Троє їх купила на розплід у Шаргородському районі.

— Хочу привезти їм модного жениха, — усміхається жінка. — Дізналася, що під Києвом є ферма «Золота коза». Там мають таких цапків. Може, вдасться у них придбати. Тоді вже матиму чисту породу.

Зааненські кози, за словами Наталії, дають молока приблизно удвічі більше, ніж звичайні. До того ж молоко у них

Вінничанка Наталія Кушнір шкодує, що не переїхала в село раніше.

жирніше. Що дуже важливо — не має запаху.

Поки Наталія доїть кіз, поруч не перестає вертітись чорний кіт. Навіть вистрибує на плече і чекає, коли дадуть порцію молока. Кличка у нього дивна — Перфо.

— Коли він був маленьким котеням, — згадує Наталія, — одного разу йому перепав добрячий шматок м'яса. У той день до мене саме приїхали друзі з Вінниці. Кіт не звик до такої кількості гостей. Сховався в диван. Звідти долинали звуки, схожі на ричання. Хтось з гостей довго прислуховувався до того, що воно таке, а потім здивовано запитав: «А де це працює перфоратор?». Після того до kota приклеїлася кличка Перфоратор, або скорочено — Перфо.

Довелося самій брати в руки ножа

— Переважна більшість відпочивальників хотіли б купити м'ясо на шашлики, — каже Наталія. — От я й подумала, чому б не розвести овець. Ці тварини нині велика рідкість. Спочатку придбала овець простої породи. Їх називають мериносами. Коли

переглянула літературу, зрозуміла, що є більш продуктивні тварини — романівської породи. Але в нашій області їх не знайти днем з вогнем. Дивуюся, такий великий сільськогосподарський регіон, а немає романівської породи овець. Довелося їхати за молодняком аж у Кіровоградську область. Дорога туди й назад — вісімсот кілометрів. Зате ці вівці двічі дають приплід протягом півтора року. Одразу по трое—чотверо ягнят.

Співрозмовниця показує, яка в них добра шерсть. Дуже м'яка, а сам підшерсток теплий-теплий. Колір шерсті сірий. Стриже овець теж сама. Спеціальної машинки не має. Дорого коштує — приблизно сто доларів. Обходиться ножицями. Жінка планує придбати овець ще однієї породи — асканійської. Каже, у таких овець зовсім біла шерсть. Та ще й довга.

Шерсть поки що не здає. Дізналася, що заготовляють її у Черкаській області. За кілограм платять від двох до десяти гривень, залежно від чистоти. Але не має такої кількості, щоб окупити дорогу.

Коли перший раз до неї звернулися за м'ясом на шашлики, вона пішла по селу шукати чоло-

віка, який би зарізав вівцю. «Самій було незвично це робити, — каже Наталія. — Колись, пригадую, мама принесла додому живу курку, купила на базарі. Я ледве свідомість не втратила, коли мама її різала». Знайти кого-небудь на таку роботу Наталії не вдалося. «Когось не було вдома, хтось уже напився, — каже співрозмовниця. — Пияцтво — це національна хвороба для села. Продасть хто-небудь лоша чи бика — тиждень не просихають...»

Довелося жінці самій брати ножа в руки. Відтоді вона цю роботу виконує самостійно. «Я й з бензопилкою справляюся, — усміхається. — Одного разу рибалки поверталися з берега. Тоді мряка була. Я накинула на голову капюшон, різку дрова. Вони як побачили жіноче обличчя, довго не відходили, дивилися, як це мені вдається». На подвір'ї — бетономішалка. З цієї технікою жінка також на ти.

— У селі треба вміти все, — каже Наталія. — За бажання всього можна навчитися. Тільки не лінуватися. Невдовзі мої руки менше стомлюватимуться. Бо вже маю помічницю Юлю. Так назвала кобилку. Її можна запрягати у воза. Тільки воза ще не купила.

Жінка вибачається і спішить на... пороссячий виск, що долинає з хліва. «Вночі льоха привела десять поросятко, — каже, — треба подивитися, як там вони...»

У Вінниці у Наталії двоє донечок — вісімнадцяти і дев'ятнадцяти років. Але в село вони навідуються не часто. Не любить душа до сільського життя. Мамі вибратися в місто неспроста. Нема кому доручити господарство. Залишає село, у ліпшому разі, двічі-тричі на рік. Зате мама Наталії таки перебралася в село. Купила хату у Василівці цього самого Тиврівського району. Господарство заводити не збирається. Поки що обмежується грядками. Все дивується здібностям Наталії. «Звідки, донечко, це все в тобі, мені невтямки», — повторює раз по раз.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Фото автора.

3 цифри ні короваю не спечеш, ні зафіксований у ній загальний вал на полиці магазинів не покладеш

Сезон солодких надій

У ці дні золотої осені родина Вівчарів із села Плебанівки Тереховлянського району на Тернопільщині вийшла у поле. Процес збирання цукрових буряків контролює глава сімейства, він — керівник фермерського господарства «Вікторія» Михайло Павлович Вівчар. Тут і сини: Павло — за кермом бурякозбирального комбайна, Петро — агрономи за фактом, люблять землю і знають, як ефективно господарювати на ній, тож навіть за цьогорічних несприятливих погодних умов збирають по 400 центнерів з гектара за цукристості 14 відсотків. У полі і дружина пана Михайла — Ольга, яка в сімейному господарстві виконує обов’язки бухгалтера. З кабінки автомобіля бабуся махає рукою дворічна онучка: невістка також не втрималася і приїхала у поле дізнатися, як триває збирання. Тут кожен вболіває за спільну справу. Михайло Вівчар — один з небагатьох фермерів, котрий витримав випробування часом (від заснування господарства минуло 17 років), розвиває свою «Вікторію», доводить, що й фермерські господарства цілком конкурентоспроможні на нинішньому аграрному ринку. Окрім цукрових буряків, Вівчарі вирощують зернові, горох, картоплю. На цьогорічний врожай не нарікають.

Цукрову сировину «Вікторія» здає на приймальний бурякопункт ВАТ «Чортківський цукровий завод». Переробні підприємства є й ближче, проте аграрії, які в самостійному плаванні, тобто не є чийсь підрозділом, більше довіряють підприємству, в якого перевірена часом репутація чесного партнера. До речі, на найбільшу

Вагівниця Ольга Бонік.

цукроварню області везуть сировину не лише з Тернопільщини, а й з Івано-Франківщини, Хмельниччини, Буковини. Завод пропонує різні види договорів, тож можна обрати і давальницьку схему, і грошовий еквівалент, з власною доставкою транспортом чи заводською.

— На жаль, цьогорічний врожай не виправдовує покладених сподівань, — каже голова правління ВАТ «Чортківський цукровий завод» Стефан Атаманчук (на знімку). — Природа внесла корективи: спочатку затяжні дощі, потім спека. Розраховували переробити понад 600 тисяч тонн цукросировини, але нехай би надійшло хоч 500 тисяч. Скажімо, один з найбільших постачальників — ТОВ «Буча-агрохлібпром» — планував здати на переробку 100 тисяч тонн буряків, а реально вийде десь 60 тисяч. Є різниця? Не тішить і цукристість. У кращих господарствах, які торік мали 600 і більше центнерів з гектара, нині збирають удвічі менше. Заради справедливості слід сказати, що у вересні взяли підбірники найгірші площі, пік збирання настане у жовтні, тож показники можуть дещо поліпшитися, але не дуже. Наразі даємо за добу 700 тонн цукру, а хотілося б тисячу. Деякі невеликі господарства вже повністю викопали буряк. Просимо аграріїв рівномірно постачати сировину, щоб не створювати на бурякопунктах черг.

Ремонтні роботи на заводі цього року мали здебільшого енергошадний характер. На них спрямували 10 мільйонів гривень. Підприємство має чи не найкращі показники в галузі з енергозатрат, однак підвищення ціни на газ «з’їло» усі напрацювання. Протягом сезону переробки в середньому за місяць лише за газ доведеться платити 17 мільйонів гривень. Подорожчали усі розхідні матеріали. Що казати, коли мішок коштує на 80 копійок більше. А ціна на цукор буквально за тиждень впала.

Продукцію Чортківського цукрового забирають найпотужніші кондитерські фірми України. І не дивно, адже п’ятий рік підприємство володіє міжнародним сертифікатом якості і могло б працювати на експорт, але квоти ніхто не дає. На думку Стефана Захаровича, реальна ціна цукру на виході із заводу має становити 7,50—8 гривень, з торговельними надбавками — 8,20—8,30. Він також проти давальницьких схем у переробній промисловості, хоч розуміє проблеми аграріїв. Попередній уряд обіцяв селянам 750 гривень на гек-

тар посіяних бурякових площ, але не дав нічого. Нинішній обіцяє тисячу гривень. Чи дасть? Звичайно, було б ідеально, якби завод сам забезпечував себе сировиною. Наразі створене для цього товариство «Агрополіс», яке очолює знаний в області господарник Володимир Гишук, постачає 25 відсотків сировини, а хотілося б удвічі більше. Господарство нарощувало землі в основному піднімаючи «цілину», а її практично не залишилося.

З ініціативи голови облдержадміністрації Михайла Цимбалюка цього року уся меляса з цукроварень області має йти на місцеві спиртові заводи. Стефана Атаманчука це влаштовує, лишень якби спиртовики договори уклали й гроші справно платили. Якби ще й жом в області вдалося реалізувати... Наразі свіжий жом практично ніхто не бере, доводиться сушити. У попередні роки сухий жом продавали на експорт. А чому б не реалізовувати його на місці? Час відроджувати тваринництво. Он скільком галузям паралельно можуть дати роботу цукрові заводи!

Несподівано гостро постала проблема кадрів. Більшість працівників на Чортківському цукровому — пенсійного або передпенсійного віку. Середнього покоління практично немає: хто подався на заробітки закордон, хто відкрив власну справу. Проблема — знайти слюсаря, зварника... Не надіючись ні на кого, працівники заводу самі відбирають у профтехучилища учнів, запрошують їх на практику. Тих, хто добре себе зарекомендував, залишають на роботу і починають навчання заново. Головне, каже керівник, щоб сумлінно ставились до роботи. На жаль, за останні роки ми розучилися працювати. З кого брати приклад молоді?

Як повідомили в управлінні агропромислового розвитку облдержадміністрації, наразі працює чотири цукрові заводи: Борщівський, Збаразький, Хоростківський і Чортківський, накопичують сировину Козівський і Лановецький. Під знаком запитання — робота Бучацької цукроварні, не працюватиме Кременецька. Вже вироблено понад 30 тисяч тонн цукру. За обережними прогнозами (не виправдали сподівань врожайності солодких коренів і їх цукристості), Тернопільщина виробить цього року 150 тисяч тонн цукру.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Андрій НЕСТЕРЕНКО (фото).

Тернопільська область.

Корені викопує і чистить потужний збиральний комплекс

Цього року селянське фермерське господарство «Шевченко», що у Маньківському районі, після довгої перерви, знову взялося за вирощування цукристих.

— Ми посіяли, — розповідає головний агроном Анатолій Мандюк (на знімку), — 70 гектарів буряків трьох сортів: два вітчизняної селекції й один — зарубіжної. Імпортне насіння дало добрі сходи. Його урожай — понад 460 центнерів з гектара, що майже удвічі більше від «доморощеного».

Анатолій Васильович показує, як працює на цукровому полі потужний бурякозбиральний комплекс. За вісім годин він викопує і чистить солодкі корені з 15 гектарів.

— Комплекс ми «позичили» у сусідів, — продовжує Анатолій Мандюк. — Фермерському господарству, яке обробляє трохи більше тисячі гектарів землі, такі сучасні механізми не по кишені.

Втім, додає, аби уряд, як обіцяв, платив за кожен посіяний гектар цукрових буряків дотацію, це було б можливо. Навіть збільшили б посіви коренеплодів.

Тим паче, аграрії Черкащини ще сподіваються на те, що Кабмін виконає свої зобов’язання, і вони, бодай частково, компенсують витрачені на вирощування затратної технічної культури кошти.

— Нині в області, — поінформував заступник голови Черкаської ОДА Василь Корнієнко, — збирають буряки на площі 35 тисяч гектарів. Середня врожайність — близько 300 центнерів з гектара, цукристість — 15 відсотків. Переробляють сировину п’ять підприємств. Незабаром розпочне виробничий сезон й найбільший в області Пальмірський цукровий завод. Торік в області працювало лише три цукроварні. Вирощування солодких коренів і виробництво «білого золота», підкреслив Василь Іванович, нарощуватимуть. Наступного року вже заплановано засіяти цукровими буряками понад 55 тисяч гектарів.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

4 жовтня. Андрій Ключев, Микола Мартиненко, Андрій Кожем'якін, Михайло Чечетов та Віталій Хомутиннік під час погоджувальної ради, на якій заплановано переглянути і привести у відповідність до Конституції 1996 року майже 40 законів.

Законодавство адаптовують до Конституції 1996 року

ПАРЛАМЕНТСЬКИЙ ТИЖДЕНЬ

Уже в понеділок стало зрозуміло: Верховна Рада працюватиме над документами, які мають особливу вагу для країни. Глава парламенту Володимир Литвин поінформував, що після скасування конституційної реформи більше чотирьох десятків документів потребують приведення у відповідність до Основного Закону. Два із них він визначив як украй важливі — закон про Кабінет Міністрів та Регламент Верховної Ради.

Зміни в головний урядовий документ ухвалили вже в четвер. Причому депутати від опозиції (якої формально за новою Конституцією вже не існує) наголошували: окрім необхідних нововведень, у закон про Кабмін також «провели» й інші норми. Вони, зокрема, розширюють повноваження Президента та зв'язують руки парламентаріям. Однак на думку більшості такі аргументи не вплинули. Як результат — зміни підтримано 252 голосами.

У п'ятницю ж голосували за приведення у відповідність до Конституції 1996 року Регламенту Верховної Ради. Цей документ потребував істотної корекції, адже відповідно до нового Основного Закону в українському парламенті більше немає офіційної коаліції та опозиції. Отож цей розділ із Регламенту вилучено. Депутатам тепер дозволено переходити із однієї фракції в іншу, а також об'єднуватися у депутатські групи. А пропозиція залишити за опозицією права, які передбачалися й раніше, не знайшла підтримки.

Хоча Регламент змінили лише наприкінці тижня, вже у вівторок у парламенті відчувалися перші наслідки від зміни Конституції. Так, з самого ранку Голова Верховної Ради зробив оголошення про те, що група депутатів увійшла до складу Партії регіонів. Серед них були позафракційні парламентарії та обрані за списками БЮТ. Також один нунсівець перейшов до лав Блоку Литвина. Серед стала, фактично, останнім днем опозиції (ще за старим Регламентом). Але самі представники меншості, зокрема,

від фракції БЮТ, у цей день залу залишили. Сталося це після того, як у Верховній Раді створили Тимчасову спеціальну комісію, до обов'язків якої входить приведення чинного законодавства у відповідність до редакції старої Конституції. На думку Андрія Кожем'якіна, це порушило права опозиції.

6 жовтня. Сергій Сас, Юрій Одарченко, Олександр Стешенко під час пленарного засідання, на якому, зокрема, ухвалено проект закону про внесення змін до деяких законів України (щодо забезпечення таємниці голосування) та утворено тимчасову слідчу комісію, яка узгоджуватиме законодавство з Конституцією 1996 року.

5 жовтня. Ігор Шаров, Володимир Герасимчук, Сергій Гриневецький, Олександр Омельченко під час пленарного засідання, на якому, зокрема, у цілому прийнято Закон про внесення змін до статті 6 Закону «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні».

У четвер законотворці зробили ще один важливий крок — ухвалили в першому читанні урядовий варіант Податкового кодексу. Його розглядали як альтернативний документ до проекту кодексу від Миколи Катеринчука. Однак законопроект нунсівця провалили, а Кабміну — підтримали 258 голосами. Очікується, що вже через місяць профільний парламентський комітет підготує податкову конституцію до другого читання. У п'ятницю ще один бютівець перейшов під блакитно-білий прапор у Верховній Раді.

Таким чином, Верховна Рада зробила перші кроки для адаптації законодавства до нової-старої редакції Конституції, показавши, що на цьому шляху законотворення для депутатів від більшості не існує перешкод. Найважливіші документи змінені. Попереду не менш важливе питання — термін повноваження цього скликання Верховної Ради, місцевих рад та Президента. Для цього в Конституційний Суд направлено проект змін до Основного закону, якими продовжуються каденції представників цих гілок влади.

Надія СМІАН.

7 жовтня. Олександр Лавринович, Адам Мартинюк (на передньому плані) під час пленарного засідання, на якому, зокрема, 252 голосами закон про Кабінет Міністрів узгоджено з Конституцією редакції 1996 року.

8 жовтня. Микола Дем'янюк під час пленарного засідання, на якому, зокрема, депутати попередньо ухвалили і направили на розгляд Конституційного Суду законопроект про внесення змін до Конституції України (щодо проведення чергових виборів Президента України, народних депутатів України, депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, районних, міських, сільських, селищних рад та сільських, селищних, міських голів) і в цілому схвалили зміни до Регламенту Верховної Ради задля унормування його положень із чинною Конституцією.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
щодо охорони культурної спадщини

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) назву глави 7 викласти в такій редакції:

«Глава 7
АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ ОХОРОНИ ПРИРОДИ, ВИКОРИСТАННЯ ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ, ОХОРОНИ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ»;

2) статтю 92 викласти в такій редакції:

«Стаття 92. Порушення вимог законодавства про охорону культурної спадщини

Порушення вимог законодавства про охорону культурної спадщини:

ухилення від підписання охоронних договорів на пам'ятки культурної спадщини;

порушення режиму використання пам'ятки культурної спадщини;

порушення режиму історико-культурного заповідника чи історико-культурної заповідної території;

проведення ремонтних, реставраційних, реабілітаційних робіт на пам'ятці культурної спадщини, зміна призначення пам'ятки культурної спадщини, її частин та елементів, здійснення написів, позначок на ній, на її території та в її охоронній зоні без письмового дозволу відповідного органу охорони культурної спадщини;

ухилення від передачі в установленому порядку знайдених під час археологічних розвідок, розкопок рухомих предметів, пов'язаних з нерухомими об'єктами культурної спадщини, на постійне зберігання до музеїв (державних фондосховищ), у яких зберігаються музейні предмети і музейні колекції, що є державною власністю і належать до державної частини Музейного фонду України,

— тягне за собою накладення штрафу на громадян від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб — від ста до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

3) доповнити статтею 188³³ такого змісту:

«Стаття 188³³. Невиконання законних вимог посадових осіб органів охорони культурної спадщини

Невиконання законних вимог посадових осіб органів охорони культурної спадщини щодо усунення порушень вимог законодавства про охорону культурної спадщини або створення перешкод для їх діяльності — тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, — тягнуть за собою накладення штрафу від ста до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

4) статтю 221 після цифр «188³²» доповнити цифрами «188³³»;

5) у пункті 1 частини першої статті 255:

абзац «органів охорони пам'яток історії та культури (стаття 92)» викласти в такій редакції:

«органів охорони культурної спадщини (статті 92, 188³³)»;

доповнити абзацом такого змісту:

«адміністрації історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територій (стаття 92)»;

6) статтю 259 після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«У разі вчинення порушень вимог законодавства про охорону культурної спадщини, якщо особу порушника неможливо встановити на місці вчинення порушення, уповноважені посадові особи органів охорони культурної спадщини, адміністрації історико-культурних заповідників та історико-культурних заповідних територій можуть доставляти осіб, які вчинили ці правопорушення, до міліції чи до приміщення виконавчого органу сільської, селищної, міської ради для встановлення особи порушника та складення протоколу про адміністративне правопорушення».

У зв'язку з цим частина четверта — дев'яту вважати відповідно частинами п'ятою — десятою.

2. У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131):

1) в абзаці другому частини першої статті 193 слова «до п'ятдесяти» замінити словами «від ста до ста п'ятдесяти»;

2) статтю 298 викласти в такій редакції:

«Стаття 298. Незаконне проведення пошукових робіт на об'єкті археологічної спадщини, знищення, руйнування або пошкодження об'єктів культурної спадщини

1. Незаконне проведення археологічних розвідок, розкопок, інших земляних чи підводних робіт на об'єкті археологічної спадщини — карається штрафом до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до двох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без того.

2. Умисне незаконне знищення, руйнування або пошкодження об'єктів культурної спадщини чи їх частин — карається штрафом до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без того.

3. Дії, передбачені частиною дру-

гою цієї статті, вчинені щодо пам'яток національного значення, — караються позбавленням волі на строк до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без того.

4. Дії, передбачені частинами другою або третьою цієї статті, вчинені з метою пошуку рухомих предметів, що походять із об'єктів археологічної спадщини, — караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без того.

5. Дії, передбачені частинами другою або третьою цієї статті, вчинені службовою особою з використанням службового становища, — караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без того».

3. У Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27):

1) статтю 53 викласти в такій редакції:

«Стаття 53. Склад земель історико-культурного призначення

1. До земель історико-культурного призначення належать землі, на яких розташовані пам'ятки культурної спадщини, їх комплекси (ансамблі), історико-культурні заповідники, історико-культурні заповідні території, охоронювані археологічні території, музеї просто неба, меморіальні музей-садиби»;

2) частину другу статті 54 викласти в такій редакції:

«2. Навколо історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територій, музеїв просто неба, меморіальних музеїв-садиб, пам'яток культурної спадщини, їх комплексів (ансамблів) встановлюються зони охорони пам'яток із забороною діяльності, що шкідливо впливає або може вплинути на додержання режиму використання таких земель»;

3) частину першу статті 141 доповнити пунктом «є» такого змісту:

«є) використання земельної ділянки у спосіб, що суперечить вимогам охорони культурної спадщини».

4. У Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40-44, ст. 356):

1) у частині восьмій статті 319 слова «національні, культурні та історичні» замінити словом «культурні»;

2) у частині четвертій статті 343: в абзаці першому слова «є пам'яtkою історії та культури» замінити словами «становить культурну цінність відповідно до закону»;

в абзаці третьому слова «пам'ятка історії та культури була виявлена» замінити словами «скарб, що становить культурну цінність, був виявлений»;

3) у пункті 5 частини першої статті 346 слова «пам'яток історії та культури» замінити словами «пам'яток культурної спадщини»;

4) у статті 352:

у назві і тексті слова «пам'ятка історії та культури» у всіх відмінках замінити словами «пам'ятка культурної спадщини» у відповідному відмінку;

у частинах першій і другій слова «державний орган з питань охорони пам'яток історії та культури» у всіх відмінках замінити словами «відповідний орган охорони культурної спадщини» у відповідному відмінку;

5) у частині другій статті 417 слова «пам'ятки історії та культури» замінити словами «пам'ятки культурної спадщини»;

6) частину четверту статті 576 викласти в такій редакції:

«4. Предметом застави не можуть бути:

культурні цінності, що є об'єктами права державної чи комунальної власності і занесені або підлягають занесенню до Державного реєстру національного культурного надбання; пам'ятки культурної спадщини, занесені до Переліку пам'яток культурної спадщини, що не підлягають приватизації»;

7) у частині третій статті 727 слова «історичну, наукову» виключити.

5. Частину другу статті 11 Закону України «Про інвестиційну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 47 ст. 646; 2002 р., № 36, ст. 266; 2003 р., № 10-11, ст. 86; 2004 р № 17-18, ст. 250; 2005 р., № 7-8, ст. 162, №№ 17-19, ст. 267) після слова «культури» доповнити словами «охорони культурної спадщини»;

6. У підпункті 5.2.13 пункту 5.2 статті 5 та в абзаці «б» підпункту 7.11.1 пункту 7.11 статті 7 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 27, ст. 181; 1998 р., № 10, ст. 35; 1999 р., № 2-3, ст. 22; 2000 р., № 39, ст. 333; 2001 р., № 4, ст. 17; 2003 р., № 12, ст. 88; 2004 р., № 52, ст. 563; 2005 р., № 5, ст. 114, №№ 17-19, ст. 267) слова «музеї-заповідники» в усіх відмінках замінити словом «музеї» у відповідному відмінку.

7. В абзаці п'ятому частини другої статті 4 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 15, ст. 99; 1998 р., № 49, ст.301; 2004 р., № 50, ст. 539; 2006 р., № 8, ст. 89; 2009 р., № 8, ст. 105) слова «(крім пам'яток культурної спадщини)» замінити словами «(крім пам'яток культурної спадщини, нерухомих об'єктів, які знаходяться на території історико-культурних заповідників)».

8. Частину четверту статті 4 Закону України «Про заставу» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 47, ст. 642) викласти в такій редакції:

«Предметом застави не можуть бути:

культурні цінності, що є об'єктами

права державної чи комунальної власності і занесені або підлягають занесенню до Державного реєстру національного культурного надбання; пам'ятки культурної спадщини, занесені до Переліку пам'яток культурної спадщини, що не підлягають приватизації».

9. У пункті 2 статті 2 Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 36, ст. 524; 1994 р., № 24, ст. 182) слова «музеїв-заповідників» замінити словом «музеїв».

10. У Законі України «Про охорону культурної спадщини» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 39, ст.. 333; 2002 р., № 3-4, ст. 27, № 16, ст. 114; 2005 р., № 5, ст. 114; 2007 р., № 33, ст. 440; 2009 р., № 8, ст. 105; 2010 р., № 9, ст. 76):

1) статтю 1 доповнити абзацом двадцять другим такого змісту:

«щойно виявлений об'єкт культурної спадщини — об'єкт культурної спадщини, який занесено до Переліку об'єктів культурної спадщини відповідно до цього Закону»;

2) абзац п'ятий частини другої статті 2 замінити двома абзацами такого змісту:

«об'єкти архітектури — окремі будівлі, архітектурні споруди, що повністю або частково збереглися в автентичному стані і характеризуються відзнаками певної культури, епохи, певних стилів, традицій, будівельних технологій або є творами відомих авторів;

об'єкти містобудування — історично сформовані центри населених місць, вулиці, квартали, площі, комплекси (ансамблі) із збереженою планувальною і просторовою структурою та історичною забудовою, у тому числі поєднаною з ландшафтом, залишки давнього розпланування та забудови, що є носіями певних містобудівних ідей».

У зв'язку з цим абзаци шостий — восьмий вважати відповідно абзацами сьомим — дев'ятим;

3) абзац восьмий статті 4 викласти в такій редакції:

«оголошення комплексів (ансамблів) пам'яток історико-культурними заповідниками державного значення та територій історико-культурними заповідними територіями»;

4) у статті 5:

у пункті 5 слова «ведення списків цих об'єктів» виключити;

пункт 19 після слів «іх територіях» доповнити словами «в історико-культурних заповідниках, на історико-культурних заповідних територіях»;

пункт 26 викласти в такій редакції:

«26) управління в порядку, встановленому законом, історико-культурними заповідниками державного значення»;

у першому реченні пункту 28 слова «та надання» виключити;

5) у статті 6:

у частині першій:

у пункті 10 слова «та надання» виключити;

пункт 13 після слів «в зонах охорони» доповнити словами «на щойно виявлених об'єктах культурної спадщини»;

пункт 18 викласти в такій редакції:

«18) управління в порядку, встановленому законом, історико-культурними заповідниками державного чи місцевого значення»;

пункт 7 частини другої після слів «на пам'ятках місцевого значення» доповнити словами «історико-культурних заповідних територіях»;

6) доповнити статтею 6¹ такого змісту:

«Стаття 6¹. Порядок надання дозволів, погоджень і висновків органами охорони культурної спадщини

Дозволи, погодження і висновки, передбачені цим Законом, надаються органами охорони культурної спадщини безоплатно.

Рішення про надання або про відмову в наданні дозволу, погодження чи висновку приймається органом охорони культурної спадщини протягом одного місяця з дня подання фізичною чи юридичною особою відповідних документів у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Набуття суб'єктом господарювання права на провадження будь-яких дій щодо здійснення господарської діяльності на об'єктах культурної спадщини за декларативним принципом забороняється»;

7) частину першу статті 13 після слів «складові елементи» доповнити словами «що становлять предмет його охорони»;

8) частину другу статті 14 викласти в такій редакції:

«2. Об'єкт культурної спадщини до вирішення питання про його реєстрацію як пам'ятки вноситься до Переліку об'єктів культурної спадщини і набуває правового статусу щойно виявленого об'єкта культурної спадщини, про що відповідний орган охорони культурної спадщини в письмовій формі повідомляє власника цього об'єкта або уповноважений ним орган (особу).

Переліки об'єктів культурної спадщини затверджуються рішеннями відповідних органів охорони культурної спадщини.

Порядок обліку об'єктів культурної спадщини визначає центральний орган виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини»;

9) у статті 18:

абзац другий частини першої виключити;

частину другу доповнити словами «без погодження відповідного органу охорони культурної спадщини»;

10) у частинах першій та другій статті 21 слова «державний орган з питань охорони пам'яток історії та культури» у всіх відмінках замінити словами «відповідний орган охорони

культурної спадщини» у відповідному відмінку;

11) у статті 23:

частину першу викласти в такій редакції:

«Усі власники пам'яток, щойно виявлених об'єктів культурної спадщини чи їх частин або уповноважені ними органи (особи) незалежно від форм власності на ці об'єкти зобов'язані укласти з відповідним органом охорони культурної спадщини охоронний договір»;

після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«При передачі пам'ятки, щойно виявленого об'єкта культурної спадщини чи її (його) частини у володіння, користування чи управління іншої особі істотною умовою договору про таку передачу є забезпечення особою, якій передається пам'ятка, щойно виявлений об'єкт культурної спадщини чи її (його) частина, збереження пам'ятки, щойно виявленого об'єкта культурної спадщини чи її (його) частини відповідно до вимог цього Закону та умов охоронного договору, укладеного власником або уповноваженим ним органом (особою) з відповідним органом охорони культурної спадщини».

У зв'язку з цим частини другу та третю вважати відповідно частинами третьою та четвертою;

12) у частині першій статті 25 слова «відповідними органами охорони культурної спадщини на визначених ними умовах» замінити словами «з дотриманням встановлених цим Законом вимог»;

13) частину першу статті 26 доповнити абзацами третім — п'ятим такого змісту:

«Розроблення проектів консервації, реставрації, реабілітації, музеєфікації, ремонту, пристосування пам'яток передую проведення необхідних науково-дослідних робіт, у тому числі археологічних і геологічних.

У складі організаційно-функціональної структури підприємства — виконавця робіт з консервації, реставрації, реабілітації, музеєфікації, ремонту, пристосування пам'яток мають передбачитися підрозділи та/або фахівці, які забезпечують виконання відповідних виробничо-технічних, виробничих функцій.

Головний архітектор проекту, керівники та виконавці робіт повинні мати освітні та освітньо-кваліфікаційні рівні для проведення відповідних робіт»;

14) абзац перший частини першої статті 32 викласти в такій редакції:

«1.3 метою захисту традиційного характеру середовища окремих пам'яток, їх комплексів (ансамблів), історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територій навколо них мають встановлюватися зони охорони пам'яток: охоронні зони, зони регулювання забудови, зони охоронюваного ландшафту, зони охорони археологічного культурного шару»;

15) статтю 33 викласти в такій редакції:

«Стаття 33. Історико-культурні заповідники та історико-культурні заповідні території

1. Комплекс (ансамбль) пам'яток з усією сукупністю компонентів, що становить культурну, історичну та наукову цінність, просторово, планувально і функціонально виділений у структурі населеного пункту або локалізований поза його межами, може бути оголошений історико-культурним заповідником державного або місцевого значення.

Історико-культурним заповідником державного значення оголошується комплекс (ансамбль) пам'яток, що має особливу культурну, історичну і наукову цінність, справив значний вплив на розвиток культури, архітектури, містобудування, безпосередньо пов'язаний з видатними історичними подіями.

Історико-культурним заповідником місцевого значення оголошується комплекс (ансамбль) пам'яток, що відображає характерні особливості історії, культури, архітектури чи містобудування окремого регіону або населеного пункту.

2. Історико-культурною заповідною територією оголошується історично сформована територія, в межах якої збереглася значна кількість об'єктів культурної спадщини.

Оголошення території історико-культурною заповідною територією здійснюється без вишулення пам'яток, їх комплексів (ансамблів), земельних ділянок, розташованих у межах такої території, у їх власників або користувачів.

3. Залежно від домінуючого виду об'єктів культурної спадщини історико-культурні заповідники чи історико-культурні заповідні території можуть бути історико-архітектурними, архітектурно-історичними, історико-меморіальними, історико-археологічними, історико-етнографічними.

4. У межах історико-культурного заповідника та історико-культурної заповідної території забороняється діяльність, що негативно впливає або може негативно вплинути на стан збереження об'єктів культурної спадщини, режим їх охорони та використання.

Містобудівні, архітектурні та ландшафтні перетворення, будівельні, меліоративні, шляхові, земляні роботи, проведення масових і видовищних заходів здійснюються:

у межах історико-культурного заповідника — за погодженням з органом, до сфери управління якого належить історико-культурний заповідник;

у межах історико-культурної заповідної території — за погодженням з центральним органом виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини, на підставі висновку органу, що

забезпечує дотримання режиму історико-культурної заповідної території.

5. Положення про історико-культурний заповідник затверджується органом, до сфери управління якого він віднесений при прийнятті рішення про оголошення комплексу (ансамблю) пам'яток історико-культурним заповідником.

Положення про історико-культурну заповідну територію затверджується центральним органом виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини.

6. Межі, зони охорони, обсяги і строки проведення робіт з консервації, реставрації, реабілітації, музеєфікації, ремонту і пристосування об'єктів культурної спадщини, благоустрою історико-культурного заповідника та упорядкування історико-культурної заповідної території, а також заходи з охорони і використання об'єктів культурної спадщини, збереження і відтворення традиційного характеру середовища визначаються відповідно у плані організації території історико-культурного заповідника або плані організації історико-культурної заповідної території — науково-проектній документації, що розробляється відповідно до закону в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини,

План організації території історико-культурного заповідника затверджується органом, до сфери управління якого він віднесений при прийнятті рішення про оголошення комплексу (ансамблю) пам'яток історико-культурним заповідником.

План організації історико-культурної заповідної території затверджується центральним органом виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини»;

16) доповнити статтями 33¹, 33² і 33³ такого змісту:

«Стаття 33¹. Порядок оголошення комплексу (ансамблю) пам'яток історико-культурним заповідником або території історико-культурною заповідною територією

1. Підготовку і подання клопотання про оголошення комплексу (ансамблю) пам'яток історико-культурним заповідником або території історико-культурною заповідною територією можуть здійснювати фізичні та/або юридичні особи.

У клопотанні з урахуванням культурної, історичної та наукової цінності комплексу (ансамблю) пам'яток чи окремої території обґрунтовується необхідність їх оголошення відповідно історико-культурним заповідником або історико-культурною заповідною територією.

До клопотання додаються документи, що підтверджують обґрунтування необхідності оголошення комплексу (ансамблю) пам'яток чи території відповідно історико-культурним заповідником або історико-культурною заповідною територією.

2. Клопотання про оголошення комплексу (ансамблю) пам'яток історико-культурним заповідником або території історико-культурною заповідною територією надається органу охорони культурної спадщини Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласної, Київської і Севастопольської міських державних адміністрацій чи відповідний виконавчий орган місцевої ради надає висновок про доцільність оголошення комплексу (ансамблю) пам'яток історико-культурним заповідником або території історико-культурною заповідною територією разом з необхідними документами відповідному органу, визначеному частиною третьою цієї статті.

Перелік документів, необхідних для прийняття рішення про оголошення комплексу (ансамблю) пам'яток історико-культурним заповідником або території історико-культурною заповідною територією, визначає Кабінет Міністрів України.

3. Рішення про оголошення комплексу (ансамблю) пам'яток історико-культурним заповідником державного значення або території історико-культурною заповідною територією приймає відповідно Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласна, Київська і Севастопольська міські ради.

Стаття 33². Особливості управління та функціонування історико-культурних заповідників

1. З метою забезпечення дотримання режиму історико-культурного заповідника, визначеного положенням про нього, орган, до сфери управління якого належить заповідник, утворює адміністрацію історико-культурного заповідника.

Адміністрація історико-культурного заповідника здійснює культурно-освітню, науково-дослідну діяльність у сфері охорони культурної спадщини та музейній справі, а також туристичну діяльність.

2. Завдання, напрями діяльності адміністрації історико-культурного заповідника, порядок управління історико-культурним заповідником визначаються положенням про неї, що затверджується органом, до сфери управління якого належить історико-культурний заповідник.

Типове положення про адміністра-

цію історико-культурного заповідника затверджує Кабінет Міністрів України.
3. Адміністрація історико-культурного заповідника відповідно до закону:

- 1) проводить роботу з виявлення, фіксації, класифікації, складення облікової документації на об'єкти культурної спадщини, готує документацію для їх державної реєстрації;
 - 2) інформує відповідний орган охорони культурної спадщини про пошкодження, руйнування, загрозу або можливу загрозу пошкодження, руйнування об'єктів історико-культурного заповідника;
 - 3) здійснює науково-методичне керівництво проведенням робіт з дослідження, консервації, реабілітації, реставрації, ремонту, пристосування і музеєфікації пам'яток та інших робіт на території історико-культурного заповідника та в зонах його охорони;
 - 4) надає висновки відповідному органу охорони культурної спадщини щодо можливості розміщення реклами на території історико-культурного заповідника та в зонах його охорони;
 - 5) вживає заходів для запобігання і припинення порушення вимог законодавства про охорону культурної спадщини, а також для усунення негативних наслідків і відшкодування шкоди, завданої такими порушеннями;
 - 6) здійснює інші заходи щодо охорони та збереження об'єктів історико-культурного заповідника.
- З метою забезпечення дотримання режиму історико-культурного заповідника його адміністрація відповідно до закону може забезпечувати охорону об'єктів і території заповідника.
4. Відповідно до завдань та напрямів діяльності адміністрація історико-культурного заповідника може надавати платні послуги, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України.
5. Майно історико-культурного заповідника, що перебуває у державній або комунальній власності, передається його адміністрації на праві оперативного управління і не підлягає відчуженню.
6. Земельні ділянки в межах історико-культурного заповідника надаються його адміністрації в користування відповідно до закону.
7. Історико-культурний заповідник може мати власну символіку.
- Стаття 33⁹. Особливості управління та функціонування історико-культурних заповідних територій
1. Забезпечення дотримання режиму історико-культурної заповідної території з розташованими на ній об'єктами культурної спадщини, визначеного у положенні про неї, здійснюється за рішенням Кабінету Міністрів України органом охорони культурної спадщини за місцезнаходженням такої території або адміністрацією історико-культурного заповідника, з яким пов'язана ця територія.
2. У разі прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про забезпечення дотримання режиму історико-культурної заповідної території її адміністрація створюється Кабінетом Міністрів України.
3. З метою забезпечення дотримання режиму історико-культурної заповідної території її адміністрація виконує функції, передбачені частиною третьою статті 33² цього Закону.
4. Завдання та напрями діяльності адміністрації історико-культурної заповідної території визначаються в положенні про неї, що затверджується Кабінетом Міністрів України»;
- 17) частину першу статті 34 викласти в такій редакції:
- «Землі, на яких розташовані пам'ятки, історико-культурні заповідники, історико-культурні заповідні території, охоронювані археологічні території, належать до земель історико-культурного призначення, включаються до державних земельних кадастрів, планів землекористування, планів землеустрою, іншої проектно-планувальної та містобудівної документації»;
- 18) в абзаці шостому частини другої статті 35 слова «а в разі потреби» — взяти участь у підготовці зазначених об'єктів до експозиції, а пов'язаних з ними матеріалів — до проведення їх державної реєстрації як пам'яток» виключити;
- 19) у статті 37:
- частину другу викласти в такій редакції:
- «Роботи на щойно виявлених об'єктах культурної спадщини здійснюються за наявності письмового дозволу відповідного органу охорони культурної спадщини на підставі погодженої з ним науково-проектної документації»;
- у частині третій слово «надання» замінити словом «відведення»;
- 20) статтю 43 викласти в такій редакції:
- «Стаття 43. Кримінальна відповідальність за незаконне проведення пошукових робіт на об'єкті археологічної спадщини, знищення, руйнування або пошкодження об'єктів культурної спадщини
- За незаконне проведення археологічних розвідок, розкопок, інших земляних чи підводних робіт на об'єкті археологічної спадщини, а також за умисне незаконне знищення, руйнування або пошкодження об'єктів культурної спадщини чи їх частин винні особи притягаються до кримінальної відповідальності відповідно до закону»;
- 21) частину першу статті 44 доповнити абзацом п'ятим такого змісту:
- «за ухилення власника пам'ятки або уповноваженого ним органу від підписання охоронного договору або за порушення ним режиму використання пам'ятки — у розмірі від ста до тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;
- 22) назву та частину першу статті 46 викласти в такій редакції:
- «Стаття 46. Адміністративна відповідальність за порушення вимог цього Закону
1. За ухилення від підписання охоронних договорів на пам'ятки, порушення режиму використання пам'яток, порушення режиму історико-куль-

турного заповідника чи історико-культурної заповідної території, проведення ремонтних, реставраційних, реабілітаційних робіт на пам'ятці, зміну призначення пам'ятки, її частин та елементів, здійснення написів, позначок на ній, на її території та в її охоронній зоні без письмового дозволу відповідного органу охорони культурної спадщини, ухилення від передачі в установленому порядку знайдених під час археологічних розвідок, розкопок рухомих предметів, пов'язаних з нерухомими об'єктами культурної спадщини, на постійне зберігання до музеїв (державних фондосховищ), у яких зберігаються музейні предмети і музейні колекції, що є державною власністю і належать до державної частини Музейного фонду України, а також за невиконання законних вимог посадових осіб органів охорони культурної спадщини щодо усунення порушень вимог законодавства про охорону культурної спадщини або створення перешкод для їх діяльності винні особи притягаються до адміністративної відповідальності відповідно до закону».

11. Частину третю статті 14 Закону України «Про іпотеку» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 313) викласти в такій редакції:

«Предметом іпотеки не можуть бути пам'ятки культурної спадщини, занесені до Переліку пам'яток культурної спадщини, що не підлягають приватизації».

12. У Законі України «Про охорону археологічної спадщини» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 26, ст. 361): статтю 1 викласти в такій редакції:

«Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

археологічна спадщина України (далі — археологічна спадщина) — сукупність об'єктів археологічної спадщини, що перебувають під охороною держави, та пов'язані з ними території, а також рухомі культурні цінності (археологічні предмети), що походять з об'єктів археологічної спадщини;

археологічна розвідка — вид наукового дослідження археологічної спадщини, не пов'язаний з руйнуванням культурного шару (крім обмеженого шурфування для визначення товщини культурного шару) об'єкта археологічної спадщини і спрямований на виявлення, локалізацію (картографування), інтерпретацію об'єктів археологічної спадщини, уточнення даних про вже відомі об'єкти археологічної спадщини;

археологічні розкопки — вид наукового дослідження археологічної спадщини, спрямований на пошук і вивчення археологічних залишків на території об'єкта археологічної спадщини, що здійснюється шляхом систематичного обстеження земної чи підводної поверхні та включає земляні і підводні роботи, наслідком яких може бути часткове або повне руйнування досліджуваного об'єкта;

дозвіл — документ установленого зразка, виданий центральним органом виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини, що дає право на проведення археологічних розвідок, розкопок на території пам'ятки, охоронюваній археологічній території, в зонах охорони, історичних ареалах населених місць, а також на дослідження решток життєдіяльності людини, що містяться під землею поверхнею та водою;

дослідник археологічної спадщини (далі — археолог) — вчений (громадянин України, іноземець або особа без громадянства), який має відповідну фахову освіту і кваліфікацію, професійно здійснює археологічні дослідження із складенням наукової звітності та публікацією наукових результатів;

кваліфікаційний документ — посвідчення установленого зразка, що визначає фаховий рівень дослідника; наукове дослідження археологічної спадщини (далі — археологічне дослідження) — наукова діяльність, спрямована на здобуття нових знань про об'єкти археологічної спадщини, закономірності розвитку давнього суспільства і людини на основі результатів аналізу археологічних матеріалів і документованої інформації (публікацій, наукових звітів тощо) археологічного характеру;

об'єкт археологічної спадщини (далі — археологічний об'єкт) — місце, споруда (вигір), комплекс (ансамбль), їх частини, пов'язані з ними території чи водні об'єкти, створені людиною, незалежно від стану збереженості, що донесли до нашого часу цінності а археологічного, антропологічного та етнологічного погляду і повністю або частково зберегли свою автентичність;

охорона археологічної спадщини — комплекс заходів, що здійснюються відповідно до законодавства органами державної влади, підприємствами, установами, організаціями, громадянами, спрямованих на ведення обліку (виявлення, наукове вивчення, класифікацію, картографування, державну реєстрацію), захист, збереження, належне утримання, відповідне використання, консервацію, реставрацію, реабілітацію та музеєфікацію об'єктів археологічної спадщини, а також поширення знань про археологічну спадщину;

пам'ятка археології (далі — археологічна пам'ятка) — археологічний об'єкт національного або місцевого значення, занесений до Державного реєстру нерухомих пам'яток України»;

2) у частині першій статті 3:

абзаці п'ятій і восьмій викласти в такій редакції:

«визначення повноважень державних органів у сфері охорони археологічної спадщини»;

«визначення відповідних прав та обов'язків осіб, у користуванні або володінні яких перебувають археологічні об'єкти чи предмети»;

в абзаці одинадцятому слова «відкритих листів» замінити словами «кваліфікаційних документів», а після слів «населених місць» доповнити словами «а також дослідження реш-

ток життєдіяльності людини, що містяться під землею поверхнею або водою»;

3) статті 4, 6 і 7 викласти в такій редакції:

«Стаття 4. Органи управління у сфері охорони археологічної спадщини

Державне управління у сфері охорони археологічної спадщини здійснюється Кабінетом Міністрів України та спеціально уповноваженими органами охорони культурної спадщини.

До спеціально уповноважених органів охорони культурної спадщини належать:

центральний орган виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини;

орган охорони культурної спадщини Ради міністрів Автономної Республіки Крим;

органи охорони культурної спадщини обласних, Київської та Севастопольської міських, районних державних адміністрацій;

органи охорони культурної спадщини місцевих рад»;

«Стаття 6. Повноваження центрального органу виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини

До повноважень центрального органу виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини належать:

розроблення, затвердження та погодження нормативно-правових актів, що регулюють питання охорони археологічної спадщини;

ведення державного обліку об'єктів археологічної спадщини;

оголошення топографічно визначених територій чи водних об'єктів, в яких містяться об'єкти культурної спадщини або можлива їх наявність, охоронюваними археологічними територіями;

визначення меж територій археологічних пам'яток національного значення, затвердження зон їх охорони, охоронюваних археологічних територій, історичних ареалів населених місць та встановлення режиму їх використання;

здійснення нагляду за виконанням робіт з дослідження, консервації, реабілітації, реставрації, ремонту, пристосування, музеєфікації та інших робіт на об'єктах археологічної спадщини і в зонах їх охорони, на охоронюваних археологічних територіях, в історичних ареалах населених місць відповідно до закону;

погодження проектів відведення земельних ділянок на території пам'яток та в зонах їх охорони, на охоронюваних археологічних територіях, в історичних ареалах населених місць відповідно до закону;

погодження програм та проектів містобудівних, архітектурних і ландшафтних перетворень, будівельних, меліоративних, шляхових, земляних робіт на пам'ятках національного значення та в зонах їх охорони, на охоронюваних археологічних територіях, в історичних ареалах населених місць з урахуванням експертного висновку за результатами наукової археологічної експертизи зазначених проектів;

видача дозволів на проведення археологічних розвідок, розкопок на території пам'ятки, в зонах охорони, на охоронюваній археологічній території, в історичних ареалах населених місць, а також на дослідження решток життєдіяльності людини, що містяться під землею поверхнею та водою;

заборона будь-якої діяльності юридичних або фізичних осіб, що загрожує об'єкту археологічної спадщини або порушує вимоги законодавства про охорону археологічної спадщини, в порядку, встановленому законом;

видача розпоряджень та приписів щодо охорони археологічних пам'яток, припинення робіт на таких пам'ятках, їх територіях та в зонах охорони, на охоронюваних археологічних територіях, в історичних ареалах населених місць, якщо такі роботи виконуються за відсутності затверджених або погоджених відповідними органами охорони культурної спадщини програм та проектів, передбачених цим Законом дозволів або з відхиленням від них;

застосування фінансових санкцій за порушення вимог цього Закону;

науково-методичне керівництво з питань охорони і використання археологічної спадщини;

здійснення контролю за переміщенням археологічних предметів через державний кордон;

здійснення інших повноважень відповідно до закону.

Стаття 7. Повноваження інших органів охорони культурної спадщини

До повноважень органу охорони культурної спадщини Ради міністрів Автономної Республіки Крим, органів охорони культурної спадщини обласних, Київської та Севастопольської міських, районних державних адміністрацій та органів охорони культурної спадщини місцевих рад належать:

здійснення контролю за виконанням цього Закону, інших нормативно-правових актів щодо охорони археологічної спадщини;

визначення меж територій археологічних пам'яток місцевого значення, затвердження зон їх охорони;

забезпечення в межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці належного захисту та утримання об'єктів археологічної спадщини;

здійснення відповідно до закону нагляду за станом схоронності археологічних пам'яток;

погодження відповідно до закону проектів відведення земельних ділянок;

погодження програм та проектів містобудівних, архітектурних і ландшафтних перетворень, будівельних, меліоративних, шляхових, земляних робіт, виконання яких може позначитися на стані пам'яток місцевого значення, їх територій і зон охорони, з урахуванням експертного висновку за результатами наукової археологічної експертизи зазначених проектів;

реєстрація кваліфікаційних документів та дозволів на проведення ар-

хеологічних розвідок, розкопок, а також на дослідження решток життєдіяльності людини, що містяться під землею поверхнею та водою;

видання розпоряджень і приписів щодо охорони пам'яток місцевого значення, припинення робіт на пам'ятках, їх територіях та в зонах охорони, якщо такі роботи виконуються за відсутності затверджених або погоджених відповідним органом охорони культурної спадщини програм та проектів, передбачених цим Законом дозволів або з відхиленням від них;

здійснення інших повноважень відповідно до закону»;

4) доповнити статтею 7¹ такого змісту:

«Стаття 7¹. Порядок надання дозволів, погоджених органами охорони культурної спадщини

Дозволи і погодження, передбачені цим Законом, надаються органами охорони культурної спадщини безоплатно.

Рішення про надання або відмову в наданні дозволу чи погодження приймається органом охорони культурної спадщини протягом одного місяця з дня подання фізичною чи юридичною особою відповідних документів у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Набуття суб'єктом господарювання права на провадження певних дій для здійснення господарської діяльності, щодо яких цим Законом передбачено отримання дозволу чи погодження, за декларативним принципом забороняється»;

5) у статті 8:

у частині другій слова «спеціально уповноваженим» виключити;

у частині четвертій слова «Порядок проведення Державного» замінити словами «Порядок ведення державного»;

6) абзаци третій і четвертий частини першої статті 9 викласти в такій редакції:

«польові дослідження (археологічні розвідки, розкопки, інші земляні і підводні роботи);

післяпольові дослідження (шифрування, реставрація, замальовування та фотографування знахідок, архівні, лабораторні та інші види вивчення археологічних пам'яток і предметів, знайдених під час польових досліджень тощо)»;

7) доповнити статтею 9¹ такого змісту:

«Стаття 9¹. Наукова археологічна експертиза

1. Наукова археологічна експертиза — діяльність, метою якої є дослідження археологічної спадщини, що здійснюється шляхом обстеження території та водних об'єктів, вивчення архівних матеріалів, а також підготовка науково обґрунтованих експертних висновків щодо наявності на обстежуваних територіях об'єктів археологічної спадщини, режимів їх використання, можливості та умов виконання містобудівних, архітектурних і ландшафтних перетворень, інших земляних і підводних робіт на об'єктах експертизи.

2. Проведення наукової археологічної експертизи передують погодженню комісіями з розгляду питань, пов'язаних з погодженням документації із землеустрою, проектів землеустрою, якими передбачається:

відведення земельних ділянок у власність юридичним особам;

використання земельних ділянок для проведення містобудівних, архітектурних та ландшафтних перетворень, будівельних, земляних і підводних робіт, виконання яких може позначитися на стані об'єктів археологічної спадщини;

зміна цільового призначення земельних ділянок для потреб будівництва та інших цілей, що може негативно вплинути на об'єкти археологічної спадщини.

3. Відсутність висновку за результатами наукової археологічної експертизи є підставою для відмови в погодженні проектів землеустрою, зазначених у частині другій цієї статті.

4. Наукова археологічна експертиза може здійснюватися:

науково-дослідними організаціями та установами, вищими навчальними закладами III та IV рівнів акредитації державної форми власності, адміністраціями історико-культурних заповідників, музеями державної чи комунальної форми власності, у штабі яких працюють археологи, які мають відповідну кваліфікацію, підтверджену кваліфікаційним документом.

5. Порядок здійснення наукової археологічної експертизи, встановлення вартості послуг такої експертизи визначає Кабінет Міністрів України»;

8) у статті 10:

частину другу доповнити реченням такого змісту: «Порядок видачі дозволів визначається Кабінетом Міністрів України»;

у частині третій слова «відкритого листа — кваліфікаційного документа, виданого Інститутом археології Національної академії наук України» замінити словами «кваліфікаційного документа, виданого кваліфікаційною радою, створеною відповідно до Закону України «Про охорону культурної спадщини»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«Проведення археологічних розвідок, розкопок, інших земляних чи підводних робіт для пошуку об'єктів археологічної спадщини або пов'язаних з ними рухомих предметів за відсутності передбаченого законом дозволу, зокрема на використання металолукачів, детекторів неоднорідності ґрунту чи будь-якого іншого пошукового обладнання або відповідної технології, є незаконним»;

9) статті 11 і 12 викласти в такій редакції:

«Стаття 11. Науковий звіт дослідника археологічної спадщини

Археолог, який здійснює археологічне дослідження на території України, надає до початку наступного

польового сезону науковий звіт про виконані в попередньому польовому сезоні археологічні роботи органу, що видав дозвіл, та визначеним Кабінетом Міністрів України державній архівній установі чи архівному підрозділу державної наукової установи.

Вимоги до складення та порядку подання наукового звіту затверджуються вченою радою Інституту археології Національної академії наук України.

Наукові звіти підлягають довільному зберіганняю.

Стаття 12. Інститут археології Національної академії наук України

Інститут археології Національної академії наук України є державною науковою установою у сфері дослідження археологічної спадщини, що відповідно до законодавства:

організує і здійснює наукові та науково-рятувальні дослідження археологічних об'єктів;

координує наукові дослідження, що здійснюються на території України науковими установами та організаціями незалежно від їх підпорядкування та форми власності;

розробляє, затверджує та впроваджує наукові методику дослідження археологічної спадщини;

здійснює наукову археологічну експертизу програм та проектів містобудівних, архітектурних і ландшафтних перетворень, будівельних, меліоративних, шляхових, земляних робіт, виконання яких може негативно позначитися на стані об'єктів археологічної спадщини, їх територій та зон охорони;

веде науковий архів звітів про археологічні дослідження;

здійснює наукову експертизу результатів дослідження археологічної спадщини»;

10) у статті 14:

у частині другій слова «відкритий лист» та «земляних» замінити відповідно словами «кваліфікаційний документ» та «відповідних»;

частину третю викласти в такій редакції:

«Археологічна експедиція може утворюватися Інститутом археології Національної академії наук України, науковими установами Національної академії наук України, в яких є археологічні відділи, вищими навчальними закладами III або IV рівня акредитації державної форми власності в межах програм підготовки студентів, адміністраціями історико-культурних заповідників, музеями державної та комунальної форми власності, у штабі яких працюють археологи, які мають відповідну кваліфікацію, підтверджену кваліфікаційним документом»;

у частині четвертій слова «очолюються дослідником, який отримав відкритий лист, і» виключити;

11) статтю 15 викласти в такій редакції:

«Стаття 15. Права та обов'язки дослідника археологічної спадщини

Дослідник археологічної спадщини має право на:

поновлення наукових досліджень об'єкта археологічної спадщини, що він досліджував раніше;

доступ до польової документації, наукових звітів та археологічних предметів, виявлених ним під час археологічних досліджень.

Дослідник археологічної спадщини зобов'язаний:

дотримуватися принципів наукового дослідження археологічної спадщини, визначених цим Законом;

здійснювати археологічні дослідження відповідно до вимог законодавства про охорону культурної спадщини, зокрема нормативно-правових актів центрального органу виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини;

передати всі виявлені під час досліджень археологічні предмети на постійне зберігання визначений у дозволі установи для занесення до державної частини Музейного фонду України;

надати польову документацію та науковий звіт про проведені роботи органу, що видав дозвіл, та визначеним Кабінетом Міністрів України державній архівній установі чи архівному підрозділу державної наукової установи у встановленому законодавством порядку для занесення до Національного архівного фонду;

забезпечити належну консервацію відповідних об'єктів культурної спадщини, упорядкування території після завершення робіт»;

12) у статті 18:

у частині першій слова «та задокументовані» і «спеціально уповноваженим» виключити, а слова «методики, затвердженої» замінити словами «методик, затверджених»;

частину третю викласти в такій редакції:

«Знахідки підлягають передачі на зберігання до визначених у дозволі на проведення археологічних розвідок, розкопок, інших земляних робіт, а також на дослідження решток життєдіяльності людини, що містяться під землею поверхнею та водою, фондів музеїв, у яких зберігаються музейні колекції і предмети, що є державною власністю і належать до державної частини Музейного фонду України»;

13) у статті 19:

у назві та абзаці першому слово «власності» замінити словом «володіння»;

в абзаці другому слово «правил» замінити словами «вимог законодавства щодо»;

14) у частині другій статті 21 слово «власності» замінити словом «володіння».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, що випливають із цього Закону.

Президент України
Віктор ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
9 вересня 2010 року.
№ 2518-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 32 Закону України

«Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Статтю 32 Закону України "Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг" (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 1, ст. 1) викласти в такій редакції:

"Стаття 32. Співробітництво з міжнародними організаціями, державними органами і неурядовими організаціями іноземних держав

1. Уповноважений орган у межах

своїх повноважень здійснює співробітництво з міжнародними організаціями, державними органами і неурядовими організаціями іноземних держав з питань, що належать до його компетенції.

2. Уповноважений орган має право в рамках міжнародного співробітництва, що здійснюється відповідно до частини першої цієї статті, подавати і одержувати:

на умовах взаємності інформацію з питань нагляду за фінансовими ринками і

установами, яка не становить державної таємниці та подання якої не призводить до розголошення професійної таємниці;

у випадках і порядку, визначених відповідними міжнародними договорами України, у тому числі міжвідомчими договорами, інформацію з питань діяльності окремих фінансових установ.

3. Уповноважений орган має право використовувати конфіденційну інформацію, одержану від міжнародних організацій, державних органів і неурядових

організацій іноземних держав, лише в межах своїх повноважень та для виконання завдань, що визначені цим Законом або впливають з нього.

Конфіденційна інформація, одержана Уповноваженим органом від міжнародних організацій, державних органів і неурядових організацій іноземних держав, становить професійну таємницю та може бути подана третім особам лише за умови попередньої згоди організації (органу), що подала (подав) таку

інформацію, або на інших умовах, визначених цією організацією (органом).

Якщо укладеним Уповноваженим органом міжвідомчим договором встановлені вимоги щодо правового режиму та цілей використання конфіденційної інформації, одержаної Уповноваженим органом в рамках міжнародного співробітництва, що здійснюється відповідно до частини першої цієї статті, особи, яким подається така інформація, повинні дотримуватися вимог, встановлених міжвідомчим договором".

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
7 вересня 2010 року.
№ 2499-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України

щодо розміщення дітей у приймальники-розподільники для дітей

Верховна Рада України **постановляє:**

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кримінально-процесуальному кодексі України:

1) у статті 73:

доповнити новою частиною першою такого змісту:

"Особу у віці від одинадцяти років, яка підозрюється у вчиненні суспільно небезпечного діяння, що підпадає під ознаки діяння, за яке Кримінальним кодексом України передбачено покарання у виді позбавлення волі понад п'ять років, і яка не досягла віку, з якого може наставати кримінальна відповідальність, і щодо якої достатньо підстав вважати, що вона буде ухилятися від слідства і суду або від виконання процесуальних рішень, перешкоджати встановленню істини у справі або продовжувати протиправну діяльність, може бути поміщено у приймальник-розподільник для дітей строком до 30 діб. Цей строк за наявності підстав може бути продовжено рішенням суду ще до 30 діб. Питання щодо розміщення такої особи у приймальник-розподільник для дітей вирішується судом за поданням слідчого або органу дізнання за згодою прокурора, з урахуванням особливостей, передбачених частинами третьою і четвертою статті 447 цього Кодексу, негайно. На рішення суду прокурором, законом, представником, захисником неповнолітнього та самим неповнолітнім протягом трьох діб з дня ухвалення такого рішення може бути подана апеляція до апеляційного суду. Подача апеляції не зупиняє виконання рішення суду про розміщення дитини у приймальник-розподільник для дітей".

У зв'язку з цим частини першу — четверту вважати відповідно частинами другою — п'ятою;

частину четверту виключити;

у частині п'ятій слова "частини другої" замінити словами "частини третьої";

2) у пункті 6 частини першої статті 45 слова "або з моменту розміщення його до приймальника-розподільника" виключити.

2. У Законі України "Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей" (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 6, ст. 35; 1999 р., № 36, ст. 318; 2003 р., № 28, ст. 211; 2004 р., № 19, ст. 251; 2005 р., № 11, ст. 198; 2006 р., № 12, ст. 104; 2007 р., № 15, ст. 194):

1) у статті 5:

абзац шістнадцятий частини другої замінити трьома абзацами такого змісту:

"затримувати і тримати у спеціально відведених для цього приміщеннях дітей, які залишилися без опіки та піклування, — на період до передачі їх законним представником або до влаштування в установленому порядку, але не більше восьми годин;

затримувати і тримати у спеціально відведених для цього приміщеннях дітей віком від 11 років, які підозрюються у вчиненні суспільно небезпечних діянь, за які Кримінальним кодексом України передбачено покарання у виді позбавлення волі до п'яти років або більш м'яке покарання, і які не досягли віку, з якого за такі діяння особи підлягають кримінальній відповідальності, — до передачі їх під нагляд батьків, осіб, які їх замінюють, або адміністрації навчального чи іншого дитячого закладу, в якому постійно проживає ця дитина, але не більше восьми годин;

затримувати і тримати у спеціально відведених для цього приміщеннях дітей віком від 11 років, які підозрюються у вчиненні суспільно небезпечних діянь,

що підпадають під ознаки діянь, за які Кримінальним кодексом України передбачено покарання у виді позбавлення волі понад п'ять років, і які не досягли віку, з якого за такі діяння особи підлягають кримінальній відповідальності, — до доставлення їх до суду для вирішення питання про розміщення їх у приймальники-розподільники для дітей, але не більше двадцяти годин з моменту їх затримання".

У зв'язку з цим абзаци сімнадцятий — двадцять дев'ятий вважати відповідними абзацами дев'ятнадцятим — тридцять першим;

в абзаци двадцять шостою слово "трьох" замінити словом "восьми", а слова "до приймальників-розподільників для дітей" замінити словами "у притулки для дітей служб у справах дітей";

2) в абзаци четвертому частини першої статті 6 слова "правопорушників, які не досягли 18 років, до примальників-розподільників" замінити словами "дітей віком від 11 років у приймальники-розподільники";

3) статтю 7 викласти в такій редакції:

"Стаття 7. Приймальники-розподільники для дітей

Приймальники-розподільники для дітей — спеціальні установи органів внутрішніх справ, призначені для тимчасового тримання дітей віком від 11 років. Приймальники-розподільники для дітей створюються в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві і Севастополі та діють згідно з положенням, затвердженим наказом Міністерства внутрішніх справ України. Права та обов'язки посадових осіб примальників-розподільників визначаються положенням про приймальники-розподільники для дітей.

Приймальники-розподільники для дітей є юридичними особами.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про скорочення заборгованості перед Пенсійним фондом України підприємств, які мають

стратегічне значення, та вугледобувних підприємств і відновлення пенсійних прав їх працівників

Цей Закон регулює питання погашення заборгованості перед Пенсійним фондом України підприємств, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, та списання штрафів і пені вугледобувним підприємствам з метою додержання права працівників цих підприємств на належний рівень пенсійного забезпечення та недопущення погіршення фінансового стану цих підприємств.

Стаття 1. Сфера застосування Закону

1. Дія цього Закону поширюється на підприємства незалежно від форми власності та виду діяльності, віднесені до переліку підприємств, які мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, затвердженого Кабінетом Міністрів України, та які є страховальниками відповідно до Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" (далі — страховальники).

Положення статті 3 цього Закону не поширюються на вугледобувні підприємства, яким списання штрафів та пені здійснюється відповідно до пункту 14² розділу XV "Прикінцеві положення" Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування".

2. На умовах, визначених цим Законом, можуть бути розстрочені суми:

1) простроченої заборгованості із сплати внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування (далі — недоїмка), визначеної відповідно до Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування", що виникли на день набрання чинності цим Законом;

2) штрафів та пені, які нараховані і не сплачені або підлягають нарахуванню відповідно до Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" на день набрання чинності цим Законом.

Стаття 2. Розстрочення заборгованості із сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування

1. Суми недоїмки, що виникли на день набрання чинності цим Законом, за зверненням страховальника можуть бути розстрочені на строк до 60 календарних місяців з дня укладення з територіальним органом Пенсійного фонду України відповідного договору.

2. Розстрочення недоїмки здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, за умови надання страховальником гарантії банку, іншої фінансової організації, страхової організації на відповідну суму.

3. Звернення страховальників щодо розстрочення недоїмки, що надійшли пізніше ніж 90 календарних днів з дня набрання чинності цим Законом, не розглядаються.

4. Розстрочені суми недоїмки підлягають сплаті рівними частками у строки, встановлені Законом України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" для сплати страхових внесків за місячний базовий звітний період.

5. Розстрочення надається під відсотки, розраховані за період, що починається з дня укладення договору про розстрочення недоїмки та закінчується днем погашення розстроченої суми, виходячи з облікової ставки Національного банку України, діючої на час сплати чергового місячного платежу. Зазначені відсотки нараховуються страховальником, але не сплачуються, за винятком випадків, коли договір про розстрочення недоїмки підлягає розірванню.

Форма типового договору про розстрочення недоїмки визначається правлінням Пенсійного фонду України.

6. Відсотки, нараховані згідно з частиною п'ятою цієї статті, списуються під час остаточного погашення розстроченої недоїмки.

7. Договір про розстрочення підлягає розірванню, що тягне за собою обов'язок страховальника сплатити невнесену суму розстроченої недоїмки, а також відсотки, нараховані відповідно до частини п'ятої цієї статті на таку розстрочену суму недоїмки, у разі якщо страховальник:

1) нарашує нову недоїмку та/або не сплачує чергову частку розстроченої недоїмки протягом трьох базових звітних періодів;

2) ліквідується;

3) визнається неплатоспроможним у встановленому законом порядку.

8. Розірвання договору про розстрочення недоїмки тягне за собою обов'язок страховальника сплатити невнесену суму розстроченої недоїмки, а також відсотки, нараховані відповідно до частини п'ятої цієї статті на таку розстрочену суму недоїмки.

Стаття 3. Погашення пені та штрафних санкцій

1. У разі прийняття рішення про розстрочення недоїмки штрафи та пеня на розстрочені суми недоїмки не нараховуються.

2. Суми штрафів та пені, які нараховані і не сплачені або підлягають нарахуванню на день набрання чинності цим Законом, можуть бути

розстрочені на строк до 60 календарних місяців з дня укладення договору про розстрочення штрафів та пені за формою та в порядку, встановленими правлінням Пенсійного фонду України.

У разі розстрочення штрафів та пені до:

1) 60 календарних місяців — загальна сума штрафів та пені, що підлягає сплаті до Пенсійного фонду України, становитиме 100 відсотків;

2) 48 місяців — загальна сума штрафів та пені, що підлягає сплаті до Пенсійного фонду України, становитиме 90 відсотків;

3) 36 місяців — загальна сума штрафів та пені, що підлягає сплаті до Пенсійного фонду України, становитиме 80 відсотків;

4) 24 місяців — загальна сума штрафів та пені, що підлягає сплаті до Пенсійного фонду України, становитиме 70 відсотків;

5) 12 місяців — загальна сума штрафів та пені, що підлягає сплаті до Пенсійного фонду України, становитиме 60 відсотків;

6) 6 місяців — загальна сума штрафів та пені, що підлягає сплаті до Пенсійного фонду України, становитиме 50 відсотків;

3. Договір про розстрочення штрафів та пені укладається територіальними органами Пенсійного фонду України одночасно з укладенням договору про розстрочення недоїмки.

4. За умови сплати в повному обсязі розстрочених штрафів та пені відповідно до умов договору про їх розстрочення суми боргу із сплати штрафів та пені, які нараховані та не сплачені або підлягали нарахуванню на день набрання чинності цим Законом, вважаються погашеними в обсязі 100 відсотків.

5. Договір про розстрочення штрафів та пені підлягає розірванню територіальними органами Пенсійного фонду України, у разі якщо страховальник:

1) не виконує умов договору про розстрочення штрафів та пені;

2) ліквідується;

3) визнається неплатоспроможним (щодо страховальника порушено справу про банкрутство) у встановленому законом порядку.

6. Розірвання договору тягне за собою обов'язок страховальника сплатити суми штрафів та пені, які нараховані та не сплачені або підлягали нарахуванню на день набрання чинності цим пунктом, в обсязі 100 відсотків.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо факторингу

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) статтю 350 Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18—22, ст. 144) викласти в такій редакції:

"Стаття 350. Факторингові операції

1. Банк має право укласти договір факторингу (фінансування під відступлення права грошової вимоги), за яким він передає або зобов'язується передати грошові кошти в розпорядження другої сторони за плату, а друга сторона відступає або зобов'язується відступити банку своє право грошової вимоги до третьої особи.

2. Загальні умови та порядок здійснення факторингових операцій визначаються Цивільним кодексом України,

цим Кодексом, іншими законодавчими актами, а також нормативно-правовими актами Національного банку України та спеціально уповноваженого органу виконавчої влади у сфері регулювання ринків фінансових послуг";

2) у Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40—44, ст. 356):

абзац перший частини першої статті 1077 після слів "за плату" доповнити словами "(у будь-який передбачений договором спосіб)";

частину третю статті 1079 викласти в такій редакції:

"3. Фактором може бути банк або інша фінансова установа, яка відповідно до закону має право здійснювати факторингові операції";

3) пункти 5 і 6 частини другої статті 47 Закону України "Про банки і банків-

ську діяльність" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5—6, ст. 30; 2009 р., № 52, ст. 763) викласти в такій редакції:

"5) операції за грошовими вимогами, надання гарантії, порук за грошовими зобов'язаннями;

6) фінансування під відступлення права грошової вимоги (факторинг) та пов'язане з цим ведення обліку грошових вимог клієнтів до боржників, пред'явлення до сплати грошових вимог від імені клієнтів або від свого імені, а також інші операції, спрямовані на одержання коштів від боржника";

4) у Законі України "Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг" (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 1, ст. 1):

пункт 1 частини першої статті 1 викласти в такій редакції:

"1) фінансова установа — юридична особа, яка відповідно до закону надає одну чи декілька фінансових послуг, а також інші послуги (операції), пов'язані з наданням фінансових послуг, у випадках, прямо визначених законом, та внесена до відповідного реєстру в установленому законом порядку. До фінансових установ належать банки, кредитні спілки, ломбарди, лізингові компанії, довірчі товариства, страхові компанії, установи накопичувального пенсійного забезпечення, інвестиційні фонди і компанії та інші юридичні особи, виключним видом діяльності яких є надання фінансових послуг, а у випадках, прямо визначених законом, — інші послуги (операції), пов'язані з наданням фінансових послуг";

статтю 5 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

"5. Фінансові установи мають право

надавати послуги з факторингу з урахуванням вимог Цивільного кодексу України та цього Закону. Фінансова установа, що надає послуги з факторингу, може надавати послуги з пов'язаного з цим ведення обліку грошових вимог, надання поруки за виконання боржником свого обов'язку за грошовими вимогами постачальників товарів (послуг) та пред'явлення до сплати грошових вимог від імені постачальників товарів (послуг) або від свого імені, а також інші послуги, спрямовані на одержання коштів від боржника".

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
9 вересня 2010 року.
№ 2510-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо обігу векселів

Верховна Рада України **постановляє:**
1. Внести зміни до таких законодавчих актів України:
1) у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122): доповнити статтею 163¹² такого змісту:
"Стаття 163¹². Порушення умов видачі векселів
Видача векселя без наявності грошового боргу за фактично поставлені товари, виконані роботи, надані послуги або без визначення у відповідному договорі умови проведення розрахунків із застосуванням векселів чи із зазначенням суми платежу за векселем, що є більшою від суми зобов'язань трасата перед трасантом або векселедавця (за переказним векселем — трасанта) перед особою, якій чи за наказом якої має бути здійснений платіж, —
тягне за собою накладення штрафу від чотирьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян";
статтю 221 після цифр "1634" доповнити цифрами "163¹²";
у пункті 1 частини першої статті 255: в абзаці "органів державної податкової служби (статті 51², 155¹ 163¹—163⁴, 164, 164⁵, 177²)" після цифр "163¹—163⁴" доповнити цифрами "163¹²";
в абзаці "Національного банку України (статті 164¹¹, 166⁷—166⁸)" після слова "статті" доповнити цифрами "163¹²";

в абзаці "органів державної контрольно-ревізійної служби України (статті 164¹², 164¹⁴)" після слова "статті" доповнити цифрами "163¹²";
доповнити абзацом такого змісту:
"Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку (стаття 163¹²)";
2) частину другу статті 3 Закону України "Про виконавче провадження" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 24, ст. 207; 2006 р., № 35, ст. 296; 2007 р., № 16, ст. 216; 2009 р., № 30, ст. 421) доповнити пунктом 4¹ такого змісту:
"4¹) опротестовані нотаріусом векселі, крім векселів, опротестованих у недатувані акцепту";
3) у Законі України "Про обіг векселів в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 24, ст. 128; 2003 р., № 7, ст. 63): в абзаці другому пункту 2 статті 2 слово "(трасантом)" замінити словами "(за переказним векселем — трасантом)";
у частині другій статті 3 слова "зобов'язуються та набувають права за переказними і простими векселями" замінити словами "можуть виступати векселедавцем, трасантом, індосантом або індосатом";
у частині третій статті 5:
абзац другий після першого речення доповнити новим реченням такого змісту: "У разі якщо вексель підписується уповноваженою особою, до тексту векселя включа-

ється посилання на внутрішній документ юридичної особи, відповідно до якого уповноважена особа має право підписувати вексель";
в абзаці третьому:
у першому реченні слова "векселедавця-трасанта" замінити словами "векселедавця або трасанта";
після першого речення доповнити новим реченням такого змісту: "У разі якщо вексель підписується уповноваженою особою, до тексту векселя включаться посилання на довіреність фізичної особи, відповідно до якої уповноважена особа має право підписувати вексель";
доповнити абзацом четвертим такого змісту:
"Від імені фізичних осіб — підприємців власноручно зазначеною особою або уповноваженою нею особою, із зазначенням дати та номера запису в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців і паспортних даних векселедавця або трасанта (серія та номер паспорта, найменування органу, що видав паспорт, та дата його видачі, місце проживання). Підпис скріплюється печаткою (у разі її наявності). У разі якщо вексель підписується уповноваженою особою, до тексту векселя включаться посилання на довіреність фізичної особи, відповідно до якої уповноважена особа має право підписувати вексель";

статтю 8 викласти в такій редакції:
"Стаття 8. Вексель, опротестований нотаріусом у встановленому законом порядку, є виконавчим документом (крім векселя, опротестованого у недатуванні акцепту)";
у частині першій статті 13 слово "(трасантом)" замінити словами "(за переказним векселем — трасантом)";
доповнити статтею 13¹ такого змісту:
"Стаття 13¹. За видачу векселя без наявності грошового боргу за фактично поставлені товари, виконані роботи, надані послуги або без визначення у відповідному договорі умови проведення розрахунків із застосуванням векселів чи із зазначенням суми платежу за векселем, що є більшою від суми зобов'язань трасата перед трасантом або векселедавця (за переказним векселем — трасанта) перед особою, якій чи за наказом якої має бути здійснений платіж, на юридичну особу — векселедавця (за переказним векселем — трасанта) накладається штраф у розмірі від чотирьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.
Розгляд справ та складання протоколів за порушення умов видачі векселя здійснюються уповноваженими особами державної податкової служби, державної контрольно-ревізійної служби, Національного банку України, Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку в порядку, встановленому законом".
2. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2011 року.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 9 вересня 2010 року.
№ 2511-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки»

Верховна Рада України **постановляє:**
Внести зміни до Закону України «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 48, ст. 253; 2006 р., № 22, ст. 199), виклавши його в такій редакції:
«ЗАКОН УКРАЇНИ
Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки
Цей Закон визначає правові та організаційні засади цілісної системи формування та реалізації пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки в Україні.
Стаття 1. Законодавство України у сфері прогнозування та визначення пріоритетів
Правовою основою формування та реалізації пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки є Конституція України, закони України «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України».

Стаття 2. Визначення термінів
У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні: пріоритетні напрями розвитку науки і техніки — науково, економічно та соціально обґрунтовані напрями науково-технічного розвитку на довгостроковий період (понад 10 років), яким надається пріоритетна державна підтримка з метою формування ефективного сектору наукових досліджень і науково-технічних розробок для забезпечення конкурентоспроможності вітчизняного виробництва, сталого розвитку, національної безпеки України та підвищення якості життя населення;
пріоритетні тематичні напрями наукових досліджень і науково-технічних розробок — напрями фундаментальних і прикладних наукових досліджень та науково-технічних розробок, що визначаються на середньостроковий період (до 5 років) у рамках пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки з метою забезпечення їх реалізації.
Стаття 3. Пріоритетні напрями розвитку науки і техніки на період до 2020 року
Визначити пріоритетними напрямками розвитку науки і техніки на період до 2020 року:
1) фундаментальні наукові дослідження з найбільш важливих проблем розвитку науково-технічного, соціально-економічного, суспільно-політичного, людського потенціалу для забезпечення конкурентоспроможності України у світі та сталого розвитку суспільства і держави;
2) інформаційні та комунікаційні технології;
3) енергетика та енергоефективність;
4) раціональне природокористування;
5) науки про життя, нові технології профілактики та лікування найпоширеніших захворювань;

6) нові речовини і матеріали.
Стаття 4. Формування пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки в Україні
Для формування пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки Кабінет Міністрів України із залученням Національної академії наук України, галузевих академій наук, центральних органів виконавчої влади розробляє і здійснює державну цільову програму прогнозування науково-технологічного та інноваційного розвитку України відповідно до Закону України «Про державні цільові програми».
Пріоритетні напрями розвитку науки і техніки, підготовлені згідно з державною цільовою програмою прогнозування науково-технологічного та інноваційного розвитку України, обговорюються науковою громадськістю і за рішенням Кабінету Міністрів України подаються до Верховної Ради України для корегування пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки, визначених статтею 3 цього Закону, або їх заміни.
До кожного з пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки Кабінетом Міністрів України подаються такі матеріали: обґрунтування необхідності прийняття пріоритетного напрямку, очікувані результати та їх вплив на економіку України;
оцінка науково-технічного потенціалу та наукових шкіл, які будуть задіяні в реалізації пріоритетного напрямку, оцінка існуючих об'єктів права інтелектуальної власності та наукових результатів, що будуть покладені в основу реалізації пріоритетного напрямку;
пропозиції до пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок, визначення фахівців та базових наукових установ, що мають здійснювати науково-технічний супровід пріоритетного напрямку;
концепція реалізації пріоритетного напрямку та оцінка фінансових, матеріально-технічних ресурсів, які мають бути залучені для його реалізації.
Пріоритетні напрями розвитку науки і техніки затверджуються Верховною Радою України шляхом внесення змін до статті 3 цього Закону.
Стаття 5. Реалізація пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки
Реалізація пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки забезпечується шляхом розроблення та виконання за визначеними пріоритетними тематичними напрямками наукових досліджень і науково-технічних розробок державних цільових програм, державного замовлення на науково-технічну продукцію, підготовку наукових кадрів, інформаційне та матеріально-технічне забезпечення наукових досліджень і науково-технічних розробок.
Перелік пріоритетних тематичних напрямів наукових дос-

ліджень і науково-технічних розробок формується центральним органом виконавчої влади у сфері наукової і науково-технічної діяльності за участю інших заінтересованих центральних органів виконавчої влади, Національної академії наук України та галузевих академій наук на основі результатів державної цільової програми прогнозування науково-технологічного та інноваційного розвитку України і затверджується Кабінетом Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності статтею 3 цього Закону.
Перелік пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок за результатами їх реалізації може корегуватися протягом терміну дії пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки.
Корегування пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок здійснює Кабінет Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади у сфері наукової і науково-технічної діяльності.
Обсяги коштів, що спрямовуються на реалізацію кожного з пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки, щорічно визначаються законом про Державний бюджет України.
Стаття 6. Моніторинг реалізації пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки
З метою забезпечення ефективного управління та своєчасного внесення змін до здійснюваної науково-технічної політики, корегування пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок, завдань державних цільових програм, державного замовлення Кабінет Міністрів України організує системний моніторинг реалізації пріоритетних напрямів науки і техніки.
Узагальнена інформація про хід реалізації пріоритетних напрямів та отримані результати щорічно до 1 липня поточного року подається Кабінетом Міністрів України до Верховної Ради України.
Стаття 7. Прикінцеві положення
1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.
2. Кабінету Міністрів України: протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
протягом року з дня набрання чинності цим Законом забезпечити перегляд державних цільових програм та приведення їх у відповідність із пріоритетними напрямками, визначеними цим Законом».

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
9 вересня 2010 року.
№ 2519-VI.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

«Про попередній звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування законності прийняття рішень Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення щодо проведення конкурсів та встановлення переможців конкурсів на отримання (переоформлення) ліцензій на мовлення з використанням відповідних частот у 2005—2010 роках»

Заслухавши та обговоривши попередній звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування законності прийняття рішень Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення щодо проведення конкурсів та встановлення переможців конкурсів на отримання (переоформлення) ліцензій на мовлення з використанням відповідних частот у 2005—2010 роках, утвореної Постановою Верховної Ради України від 17 червня 2010 року № 2348-VI, Верховна Рада України **постановляє:**
1. Попередній звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування законності прийняття рішень Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення щодо проведення конкурсів та встановлення переможців конкурсів на отримання (переоформлення) ліцензій на мовлення з використанням відповідних частот у 2005—2010 роках (далі — Тимчасова слідча комісія) взяти до відома.
2. Заяви "5 каналу" (ТОВ "ТРК "НБМ" і ТОВ "ТРК "Експрес-Інформ"), а також каналу "ТБі" (ТОВ "ТРК "ТелеРадіоСвіт") про те, що скасування рішень національної ради України з питань телебачення і радіомовлення від 27 січня 2010 року є тиском на свободу слова, не відповідають дійсності;

ті, є політичними спекуляціями та спробою прикрити незаконні дії під час проведення конкурсу. У результаті проведеного конкурсу 27 січня 2010 року канал "ТБі" (ТОВ "ТРК "ТелеРадіоСвіт"), а також "5 канал" (ТОВ "ТРК "НБМ" і ТОВ "ТРК "Експрес-Інформ") отримали рішення на користь своїх комерційних інтересів, нехтуючи вимогами законів України.
3. Генеральній прокуратурі України рекомендувати:
а) провести ретельну перевірку зазначених фактів, вжити заходів прокурорського реагування за матеріалами, представленими Тимчасовою слідчою комісією, та відповідно до Окремої ухвали Київського апеляційного адміністративного суду від 30 серпня 2010 року по справі № 2а-1008/10/2670;
б) посилити нагляд за дотриманням законності у роботі Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення її членами та учасниками конкурсів, своєчасно реагувати на всі випадки порушень закону та вживати необхідних заходів реагування у разі невиконання приписів прокурора.
4. Національній раді України з питань телебачення і радіомовлення запропонувати в обов'язковому порядку запрошувати представників засобів масової інформа-

ції для висвітлення своїх засідань, зважаючи, що відповідно до статті 24 Закону України "Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення" засідання Національної ради є відкритими.
5. Кабінету Міністрів України визначитися щодо модернізації стратегії розвитку медійного простору України, державних засобів масової інформації, громадського телебачення та радіо, розглянути цю стратегію за участю громадськості і представників засобів масової інформації.
6. Верховній Раді України із залученням Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення напрацювати і підготувати пропозиції про внесення змін до чинного законодавства з питань телебачення і радіомовлення щодо усунення прогалин у цій сфері.
7. Органам державної виконавчої влади у межах повноважень і компетенції забезпечити рівні умови для засобів масової інформації та не допускати будь-якої політизації у діяльності Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення.
8. Тимчасовій слідчій комісії направити попередній звіт до Президента України, Кабінету Міністрів України, Генеральної прокуратури України, Служби безпеки України для відповідного реагування.
9. Верховній Раді України звернутися до

Парламентської асамблеї Ради Європи з повідомленням про утворення та мету діяльності Тимчасової слідчої комісії, направити попередній звіт до Парламентської асамблеї Ради Європи для ознайомлення.
10. Тимчасовій слідчій комісії продовжити роботу відповідно до завдань, передбачених Постановою Верховної Ради України від 17 червня 2010 року № 2348-VI "Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування законності прийняття рішень Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення щодо проведення конкурсів та встановлення переможців конкурсів на отримання (переоформлення) ліцензій на мовлення з використанням відповідних частот у 2005—2010 роках", і подати звіт про виконану роботу до 17 червня 2011 року.
11. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Тимчасову слідчу комісію.
12. Ця Постанова набирає чинності з моменту її прийняття.

Голова
Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ, 24 вересня 2010 року.
№ 2573-VI.

А для місцевих доріг щебеню бракує

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Нашим співвітчизникам, навіть водіям, котрі платять податок зі своїх транспортних засобів, не до снаги розбиратися, кому підпорядковано той чи інший відтинок шляху. Стан доріг населення зазвичай пов'язує з місцевою владою. Воно не знає, яку ділянку утримує Укравтодор, а яка — в комунальній власності. Треба балансоутримувачам ставити автографи на обочинах! У тому числі й сільським головам, адже сільради повністю опікуються всіма сільськими дорогами на своїх територіях, окрім державних трас. Чи обрали б тоді люди до влади тих, хто так «пильно» дбає про громадські шляхи?!

Бюджет — не приватний гаманець

Місцеві дороги — це вам не «стріла» до урядової Конча-Заспи, яку ремонтують без зайвих нагадувань. Часті вони й зовсім не дороги, а... нап'ямки.

На місцеві дороги місцевих податків украй не вистачає, а держбюджет хронічно не виділяє кошти. Де вже тут зрівнятися селу із містом! «Грошей гостро бракує й на міські вулиці, — сказали нам у міськвиконкомі

ЗАКОНОДАВЧИМ РЯДКОМ

«На місцях у першу чергу кошти спрямовуються на реконструкцію та ремонт вулиць і доріг міст та інших населених пунктів, що суміщаються з автомобільними дорогами загально-го користування державного значення та входять до Єдиної транспортної системи України, забезпечення безпеки руху та екологічного стану вулиць і доріг міст та інших населених пунктів, ремонт і реконструкцію мостів та шляхопроводів».
Закон України «Про автомобільні дороги».

Кам'яниця-Подільського. — Оскільки місто не має об'їзної дороги, а транспортний транспорт день і ніч добиває міські вулиці, торік вдалося отримати цільову державну субвенцію. Щоправда, виділяли 20 мільйонів, а прийшло значно менше — криза. Щоб навести лад на всіх міських шляхах і забути проблему років на 10-20, потрібно щонайменше 50 мільйонів гривень. Торік влада прийняла рішення про випуск місцевих облігацій, кошти від продажу яких можна було б спрямувати на дорожні проблеми. Отримали «добро» на всіх рівнях до столиці

Один кілометр дороги, «одягнутої» в асфальт, коштує понад півтора мільйона гривень.

включно, але та ж криза завадила. І банки кредити дають під такі відсотки, що ми не ризикнемо залазити в кабалу».

Очільник райдержадміністрації однопілляного району Михайло Желізняк повідомив: «Щогоріч із обласного бюджету надійшло 400 тисяч гривень на ремонт доріг у районі. У найгіршому стані вони в зоні села Шустівці, роботи вже розпочато, найближчим часом почнуть ремонтувати шляхи на Завальському та Заліському напрямках». На шаста, саме там є кар'єри з будматеріалами. На початку літа в РДА зібрали очільників сільських рад. Сотні тисяч гривень накопичилося на їх рахунках з податків власників транспорту. Але чому їх не витрачають доки гарна погода? РДА забила на сполох. Виявилось, місцеву владу зобов'язували працювати не напряму з підприємцями, а через автодорожні організації, що і дорожче, і клопітніше. Вже наприкінці літа перший заступник голови РДА Ніна Фабіянська прокоментувала ситуацію: «На рахунках сільрад — 580 тисяч гривень. У кого — три, у кого — 17, а в кого — і сто. У селі Оринин прокладають газову мережу, після цього візьмуться за дороги. Обіцяють встигнути до холодів. Питання з використанням коштів — на суворому контролі РДА, адже, згідно до нового Бюджетного кодексу, ці гроші з Нового року доведеться віддати до дер-

жбюджету». Чому ж окремі сільські голови вичікували, доки не прийде осінь із дощами? Декому, вочевидь, хотілося показати себе будівничим напередодні виборів...

Латана свитка

Насправді ж, згадана сума, тобто 580 тисяч гривень, якщо її розділити на 122 села району, доволі незначна, бо один кілометр дороги, «одягнутої» в асфальт, коштує понад півтора мільйона гривень. В Україні, як завведено, з року в рік, з десятиліття в десятиліття дороги не будують, а ремонтують, до того ж не капітально, а так званим ямковим способом. У місті намагаються технології дотримуватись. Є свій асфальтовий завод, якість продукту якого досить висока. Село про асфальт навіть не мріє. Тут хоч би на щебін розжитися. Він поруч, та... Подекуди працює «замилувальна» технологія: пускає грейдера, засиплять ями дрібним щебенем чи жорствою — ото й весь ремонт! Нинішнього літа, під час зливових дощів, Кам'янець-Подільський район особливо постраждав — негода завдала шкоди загалом на суму понад три мільйони. На жаль, не всі понижені дороги потрапили у «ремонтні» списки. Бо реально коштів на них немає. Де ж їх узяти?

Щоправда й інвестори некладають гроші в тутешні дороги... Хіба що такі підприємства як компанія «Нібулон», товариство «Гринчуцьке» спромоглися в селах, де орендують паї, зробити по кілька кілометрів шляху. Ідемо до сусідніх Дунаївців. Мешканці цього району інформують: тут влада проголосила пріоритетними напрямками розвитку району на 2010 рік ремонт доріг місцевого та комунального значення шляхом залучення коштів з обласного бюджету на суму в 1,6 мільйона гривень. Мали провести ці роботи господарським способом із використанням місцевих будівельних матеріалів, здійснити капітальний ремонт в місті на вулицях Шевченка, Красінських, 1 Травня. Про дороги згадали до Дня незалежності, прибуло чимало техніки... Однак, наразі ями тільки присипані щебенем, на тому й спинилися. Люди сумніваються, чи буде обіцяний ремонт, і дивуються: навіть міняти цілі бордюри на нові? Краще б на ці гроші поремонтували дорожнє полотно.

Надра — державні, а копає всяк

Україна потребує доріг європейського рівня. Про це заявив під час представлення колективу Укравтодора нового керівника Валерія Вошевського міністр транспорту та зв'язку України Костянтин Єфіменко. Йшлося й про фактичне фінансування галузі, яке в декілька разів менше, ніж це передбачено науково обґрунтованими нормативами, тож законодавчо необхідно визначити додаткові джерела фінансування для підтримки дорожньої галузі, створити спеціальний фонд.

З чого формувати такі спецфонди на місцях? А найголовніше: чи зможуть місцеві ради користуватися надрами на їх території для ремонту всіх сільських доріг? Бо ж матеріали наче є — ось вони, мов на долоні, а прокласти з них дорогу, бодай, вапнякову, буває зась.

Сьогодні Державне підприємство «Нігинський кар'єр» (до речі, найбільший кар'єр на території області) лихоманить. Ще не так давно його

довели до ... банкрутства, хоч кар'єр може бути потужним постачальником агропромислової та будівельної сировини, останньої — навіть із відходів. Біля нього «пригрілося» ще декілька приватних структур. «На день перевірки всі документи — паперові та електронні — хтось викрав, — каже начальник кам'янець-подільського відділу КРУ Володимир Шибистий. А цьогоріч КРУ в Хмельницькій області здійснило аудит діяльності ДП «Нігинський кар'єр». Було встановлено, що, порушуючи вимоги постанови Кабміну, а також Кодексу України «Про надра», директор Анатолій Ткачук у 2004 році ... відмовився від земельної ділянки під гірничим відводом на користь пов'язаної з ним комерційної структури ПП ВКП «Нігинсахкампром». Такий крок керівник не узгодив з Мінагрополітики, якому підпорядковане підприємство. Директора звільнили з посади, прислали іншого. Украй занепаде підприємство, де залишилися хіба що сторожі, почало оживати, запрацювало. У судах довго розглядали справу щодо повернення підприємству вилученої ділянки. Навесні 2009 року Судовою палатою у господарських справах Верховного Суду України задоволено позовні вимоги ДП «Нігинський кар'єр». Земельну ділянку гірничого відводу мали повернути підприємству. Але вона нині перебуває в оренді у приватної структури на ... 49 років. До того ж, ця структура тісно пов'язана з колишнім директором родинними зв'язками, як з'ясувалося під час перевірки. Боротьба за цю ділянку зі справжніми золотими горами — відвалами щебеню вапнякової

фракції від нуля до 20 міліметрів — триває й досі. Цікаво те, що за керівництва Ткачука відсіву вапнякові відповідно до договорів продані ПП ВКП «Нігинсахкампром» за ціною 12

ТІЛЬКИ ФАКТ

Питома вага Кам'янець-Подільського району в загальному обсязі прямих інвестицій в економіку Хмельницької області становить 62,3 відсотка. У середньому на одного жителя району припадає 1460,4 долара США інвестицій, що в 12 разів більше, ніж у середньому по області.
Офіційна інформація Кам'янець-Подільської РДА.

гривень за... одну тисячу тонн на загальну суму 288,0 тисяч гривень. Тим часом, середньоринкова вартість його в регіоні становила 10,8 гривні за тону. Унаслідок цих операцій державне підприємство втратило вигоду на суму 258,9 мільйона гривень. Такою кількістю вапнякового щебеню можна було б відремонтувати всі дороги краю... Торік у Дунаєвському районі проклали кілька «білих» доріг. Вапняк возили з Нігина. Даючи інтерв'ю пресі, керівництво району заявляло, що з матеріалами «спонсори допомогли».

Сьогодні на всіх рівнях говорять: потрібні законодавчі зміни, які дадуть змогу селу без зволікання побудувати дороги з місцевих матеріалів, не випрошуючи їх у «добрих дядь». А поки що, як казав Великий Комбінатор, вдаримо автопробігом (щоденним!) по бездоріжжю...

Віра ШПИЛЬОВА.

А ТИМ ЧАСОМ...

Коли два лиха в одній упряжці, кому потрібен такий віз?

Бюджетні кошти першого півріччя, призначені для розвитку й утримання в країні шляхів загального користування, Державна автодорожня служба витратила неефективно, з порушеннями нормативних актів. Такого висновку дійшла Рахункова палата України.

Законом про держбюджет на розвиток, утримання, реконструкцію та капітальний ремонт автодоріг загального користування, задіяних у рамках проведення в Україні фінальної частини футбольного чемпіонату Європи-2012, передбачено витратити в нинішньому році 9 мільярдів 255 мільйонів гривень. На початок липня зі спеціального фонду, що формується за рахунок акцизних зборів на транспорт і нафтопродукти, ввізних податків і плати за проїзд по автошляхах, до казни Державної автодорожньої служби надійшло майже чотири мільярди гривень (3 млрд. 908,1 млн.). Із них 3 мільярди 284,7 мільйона гривень пішло на погашення зобов'язань за раніше отриманими кредитами, а частина — на утримання доріг і розвиток шляхової мережі.

Низьку ефективність господарського використання величезних коштів

показав аудит на прикладі Миколаївської та Херсонської областей: недотримання будівельних норм і правил визначення вартості виконаних робіт, прорахунки в підготовці й затвердженні проектно-кошторисної документації, інші порушення. Зокрема, роботи з реконструкції і капітального ремонту доріг виконано неякісно, з відхиленням від проектних показників, без дотримання вимог стосовно складу асфальтобетонних матеріалів. На реконструкцію ділянки автомобільної дороги Н-14 Олександрівка—Кіровоград—Миколаїв витрачено понад 34 мільйони гривень. На момент проведення аудиту дорога експлуатувалася трохи більше року: асфальтобетонне покриття облізло, уздовж і попереку тріщини, пролами. Служба автомобільних доріг у Миколаївській області безпідставно виплатила підрядним організаціям 0,3 мільйона гривень. Виявлено випадки завищення цін на матеріали, машино-години, фактичні обсяги виконаних робіт.

Водночас, зазначає Рахункова палата України, служби автомобільних доріг Миколаївської і Херсонської областей, маючи значну кількість об'єктів незавершеного будівництва з готовністю більш як 70 відсотків, витратили 14,7 мільйона гривень на проектно-дослідні роботи під нові об'єкти будівництва.

Галина ПОРФИР'ЄВА.
Миколаївська область.

700-річчя Демидівки почали святкувати з відкриття дитячого садка

ДОБРА НОВИНА

Хліб-сіль Герою України Анатолію Пачевському.

Кошти на реконструкцію старої будівлі заробили завдяки перемозі в міжнародному конкурсі на кращий розвиток територіальних громад у питаннях енергозбереження. Підготовлений сільським головою Іваном Браславцем разом з депутатами сільради проект «Енергозберігаючі заходи у дитячому садку села Демидівка» визнано одним з кращих і відзначено грантом на суму вісімдесять тисяч гривень. Таку саму суму, за умовами конкурсу, виділили для громади з районного бюджету. Під час ремонту застосували енергозберігаючі технології. Не тільки замінили старі дерев'яні вікна на металопластикові й утепили стіни. Найважливіше — встановили енергозберігаючу автономну систему опалення.

Нині у дитсадку відкрито дві різновікові групи. Батьки задоволені створеними умовами для відпочинку й виховання

дітей. Кажуть, вони не гірші, ніж у дитсадках обласного центру.

На черзі у депутатів сільради створення ще одного проекту — з реконструкції сільського будинку культури.

— Я родом з сусіднього села Могилівка, воно належить до Демидівської сільради, — каже депутат облради Юрій Мельник. — Радію, що село має таку поважну історію. Але дуже прикро, що занепадає те, що було створено попередніми поколіннями. Ось дивіться на будинок культури. Він один з найбільших в області. З великим залом. Були гарні добротні меблі. Тепер кругом тріщини. Якщо будівлю не відремонтувати, вона завалиться. Але ж грошей на це нема... Сільський голова має досвід, яким чином їх можна заробити.

Сподіваємось, що проект, який разом готуємо нині, так само знайде належну оцінку.

Серед почесних гостей свята був Герой України, депутат Вінницької облради, керівник сільгоспідприємства «Радівське» Калинівського району Анатолій Пачевський. «Ми з вашим сільським головою Іваном Браславцем земляки, — зазначив Анатолій Пачевський. — Я не міг не привітати його і територіальну громаду з таким поважним ювілеєм». Гість подарував місцевому будинку культури музичний центр. Того дня громада отримала ще подарунки. Один з них — енергозберігаючий котел для опалення приміщення.

Історична довідка

За час свого існування село Демидівка, що у Жмеринському районі на Вінниччині, мало три назви — Виперсовичі, Демидовці та Демидівка. Починаючи з 1310 року на місці нинішньої Демидівки уже жили люди.

У 1861 році в селі відкрили церковнопарафіальну школу. У 1722 році тут налічувалося півтори тисячі людей, а в

Сільський голова Демидівки Іван Браславець.

1900-му — 1600 жителів, з яких 130 були письменні. Місцеві люди завжди вирізнялися неабиякою працьовитістю. Як записано в архівних матеріа-

лах, відгодованих волів селяни возили продавати аж у Санкт-Петербург (село розташоване поруч з вузловою залізничною станцією Жмеринка).

Першого травня 1924 року в селі на річці Рів відкрили гідроелектростанцію. Вона була першою в районі. Відтоді оселі освітлюють електрикою. У 30-х роках у селі організували аж три колгоспи. Тоді ж відкрили медичну амбулаторію з пологовим відділенням та семирічну школу.

У 70-ті роки про Демидівку дізналися у різних куточках України завдяки продукції відкритого тут гранітного кар'єру та спорудженню дробильно-сортувального щебеневого заводу. Два роки тому підприємство оновили за рахунок іноземних і вітчизняних інвесторів. Завдяки старанням сільського голови і депутатів сільради до села вдалося прокласти газопровід.

Віктор СКРИПНИК.

Жмеринський район

Вінницької області.

Фото автора.

На свято зібралися і дорослі, і малі.

Без фундаментальної науки ми ніхто

АКТУАЛЬНО

«У Сполучених Штатів сьогодні чотири пріоритети: наука, наука, наука і наука».

Ненсі Пелосі, спікер Конгресу США.

Давно спливли перші 100 днів перебування Президента України та уряду при владі, але в науці, одній з ключо-

чеуш, що дослідження на далеку перспективу можуть собі дозволити тільки заможні країни.

З цим не можна миритись, інакше суспільство очікує розумова деградація, істотне зниження якості життя, а головне — неспроможність себе як спільноту захистити без суттєвих втрат. На цьому не раз наголошував президент

НАН України Борис Патон.

Необхідно, нарешті, зрозуміти, що фундаментальна наука як компонент цивілізованого розвитку не зводиться і не може зводитись до меркантильних суспільних потреб — нових технологій, методів лікування, виробів широкого вжитку. Хоча, безумовно, все нове і прогресивне, в кінцевому рахунку, спирається на науку і, звичайно, освіту.

Усе взаємопов'язане — наука підтримує на належному рівні освіту, а остання, в свою чергу, сприяє розвитку науки. Тільки за таких умов країна здатна будувати економічні й безпечні ядерні реактори, виробляти екологічний транспорт, синтезувати ефективні — без побічних ризиків — ліки, винаходити продуктивні сорти насіння та породи домашніх тварин тощо. З такою країною в світі рахуються, її поважають.

Економічний або технологічний розвиток України (правильніше — його відстання) знаходить своє безпосереднє відображення у чис-

ленних наукометричних даних, згідно з якими публікаційна активність українських науковців за роки незалежності не тільки не зросла, а помітно зменшилась. Хіба що у деяких напрямках фізики і матеріалознавства вдалося втриматися на тому ж рівні, у решті ж ми поступово і планомірно здаємо позиції, особливо там, де йдеться про експериментальні дослідження. При цьому, аналізуючи дані різних агентств, впадає в око наступна закономірність: незалежно від політичного устрою, культурних особливостей, релігійних конфесій, географічного розташування або площі економічне зростання демонструють ті країни, де не шкодують грошей на науку. Воно вимірюється по основних показниках — відсоток від ВВП, що йде на науку і освіту, та загальне зростання числа публікацій у провідних світових фахових виданнях. Тобто збільшення числа публікацій однозначно свідчить про поліпшення економічного добробуту.

За останні 10—12 років Південна Корея збільшила кількість наукових статей у 12 разів, Китай — 11, Бразилія і Португалія — 7, Греція — майже у 5, Польща — 4, Іспанія — 3,8, Австрія — 2,8, Італія — 2,6, Японія — 1,6 рази. В Україні (як, між іншим, і в Росії) цей показник становить 0,7—0,8. Нагадаю, науковий бюджет США становить 3 відсотки ВВП, Китаю — 2, НАН України — 0,4 відсотка.

Влада розвинених країн, особливо США, розуміє, що фундаментальна наука і освіта — це постійний клопіт держави, а не приватних структур. Тому якщо наші можновладці не виконують закон про науку,

який приписує 1,7 відсотка ВВП на розвиток, а до того ж секвеструє відповідні статті поточного обмеженого бюджету, то має нести відповідальність за уповільнення темпів розвитку країни, її незадовільний науково-технологічний стан і загальну конкурентоспроможність.

На жаль, керівники не уявляють глибинної суті та завдань того чи іншого світоглядного дослідження, що не може бути сприйнято науковою спільнотою, яка дбає про модернізацію вітчизняного виробничого комплексу.

Загалом в українській науці склалася ситуація, що потребує негайного розв'язання на рівні державного наукового планування, яке координується безпосередньо Президентом і/або Прем'єр-міністром та Верховною Радою України через відповідний профільний комітет. Вважаю необхідним розробку комплексного плану стабілізації та розвитку фундаментальної науки і природничої освіти. Це слід доручити видатним ученим НАН України, представникам МОН та інших міністерств, а також зарубіжним експертам.

У разі бездіяльності Україна залишиться на узбіччі прогресу і ми змушені будемо забути про те, щоб потрапити у «двадцятку», яку як мету своєї діяльності означив Віктор Яну-

Влада розвинених країн, особливо США, розуміє, що фундаментальна наука і освіта — це постійний клопіт держави, а не приватних структур.

кович у своїй промові з нагоди перших 100 днів на посаді Президента.

Вадим ЛОКТЄВ,
академік НАН України.

Київ.

РЕГІОНИ

► СУМЩИНА

Крок назустріч людям похилого віку

Сумська область вже давно у лідерах за кількістю людей похилого віку.

Сьогодні близько 310 тисяч мешканців Сумщини (а це — 26,5 відсотка населення області) досягли пенсійного віку, причому чверть з них — ветерани. Обласною владою розроблено низку заходів щодо покращення медичної та соціальної допомоги пенсіонерам. Так, цього року суттєво збільшено бюджетні витрати на стоматологічне і слухове діагностування, придбання кардіостимуляторів, медикаментозне забезпечення та харчування ветеранів.

Нині в області функціонує 66 пунктів прокату засобів догляду за тяжко хворими в домашніх умовах. У сільській місцевості відкрито амбулаторії загальної практики сімейної медицини, пункти надання першої допомоги.

Владислав ЖМУРКОВ.

► ЗАПОРІЖЖЯ

У селі Копані перепоховали останки 160 радянських бійців

Багато років жителі села Копані Оріхівського району Запорізької області доглядали за могилами 12 загиблих бійців.

Однак пошукова робота історико-патріотичного центру «Бастіон» дозволила з'ясувати, що 12 вже давно порослих травою могил — це лише своєрідна вершина айсберга. Бо в Копанях був військовий госпіталь, а отже, і масові захоронення бійців. Розкопки це і довели. Але тут виникла проблема встановлення імен загиблих, яка вимагала дуже кропіткої роботи і часу. Зрештою всі можливі заходи ідентифікації останків були здійснені, і з'ясувалося, що всі бійці, чії імена вдалося встановити, — вихідці із Росії. Їхніх родичів розшукали, а в Копанях тим часом відбулися траурні заходи за участю представників влади та воїнів Запорізького гарнізону.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

► ЖИТОМИРЩИНА

Відзначили своє свято ті, хто багато ходить пішки

Середня заробітна плата працівників поштового зв'язку на Житомирщині становить 1600 гривень.

Але до цієї цифри треба додавати слова: в еквіваленті повної зайнятості. Бо насправді штатний працівник цієї галузі отримує в середньому 1235 гривень. Така різниця тому, що більшість поштовиків області працюють не на повну ставку. Але область входить до п'ятірки найбільших за територією. Населених пунктів удвічі більше, ніж в областях із приблизно такою само кількістю населення. Іншими словами, дуже багато невеличких сіл, зокрема, таких, де до 50 жителів, — 220. Але поштовики не мають права сказати: нам невігідно їх обслуговувати. Саме тому область є лідером за впровадженням пересувних відділень зв'язку — їх уже 33. Середня протяжність доставочної ділянки — 14 кілометрів. А немало й таких, де листонові, щоб рознести листи, періодику та пенсії, треба подолати більше 20 кілометрів. Це лише деякі цифри, які прозвучали на урочистих зборах з нагоди Всесвітнього дня пошти. А потім були заслужені відзнаки.

Олексій КАВУН.

«Єдиний з усім людством...»

Правдива історія недовгого життя вчителя Дмитра Лученка у контексті не дуже далеких подій

Мені важко уявити, який він був, цей незнайомий учитель української і російської мови та літератури Дмитро Якович Лученко, мій земляк, пересічний громадянин, котрий цілком випадково потрапив між жорна жорстокого часу. Втім, як нам нині вже відомо, на його місці так само міг опинитися бухгалтер, працівник сільради чи будь-хто. Він мені не родич і навіть не просто знайомий моїх близьких чи приятелів. Я знаю про нього лише те, що розповідають сухі, байдужі та страшні сторінки «документів» — кримінальної справи, заведеної в НКВС. Але чому так боляче щемить серце?

Не розвивав мову за... Енгельсом

«Лученко в практиці своєї роботи займався протаскуванням буржуазно-націоналістичної ідеології та ворожою антирадянською агітацією...» (Витяг із кримінальної справи, порушеної НКВС 1938 року проти вчителя Дмитра Лученка. Стилiстику та граматику документа редакція зберігає й надалі).

Таким звинуваченням розпочиналася не лише кримінальна справа, порушена проти вчителя української і російської мови та літератури Дмитра Лученка, а й вочевидь найтрагічніша сторінка його життя. Чим саме завинив перед радянською владою 46-річний викладач Середино-Будської середньої школи, що на Сумщині? Відповідь — на 95 позовклих аркушах кримінальної справи, яка понад 70 років зберігається на архівних полицях.

Доля Дмитра Лученка схожа на долі його ровесників: народився 1892 року в Глухові. Про своє соціальне походження писав: «Кустар-булочник». Закінчив дворічні педагогічні курси. Мав можливість поїхати вчителювати до Києва, але залишився поблизу рідних місць — з дружиною та двома синами. До 1935-го викладав у Конотопському технікумі технормування. Доти, поки не прийшла біда, яка згодом стала життєвою катастрофою.

«У січні 1934 року, обстежуючи Козачанську неповно-середню школу, разом з головою Спілки тов. Легенькою, найшовши школу не оздобленою, вирішив її допомогти, й надіслав до цієї школи історію ВКП(б) у плакатах, одержаних ще 1931 року від РайВНО, попередньо не розглянувши плакатів. З'ясувалося, що на цих плакатах був портрет Троцького. За це Лученко обвинувачується в троцькістстві, що навмисно просував портрети Троцького». (Витяг з кримінальної справи, порушеної НКВС 1938 року проти вчителя Дмитра Лученка).

Тепер ми знаємо, що це означало для людини, обвинувачуваної у такому «гріху». Лученко намагався виправдатися, мовляв, сталося це через недогляд, але оливи у вогонь підлили пильні керівники технікуму, які звинуватили його в тому, що він... «проводив контрреволюційно-націоналістичну пропаганду, користувався підручником про Енеїду з передмовою Речицького, навмисно випустив з плану роботи з літератури розділ про розвиток мови за Енгельсом». Наслідок не забарився. З витягу наказу директора: «За протягування троцькістсько-націоналістичних концепцій, викладання курсу української літератури відрвано від літератури й мови братніх народів ЗСРСР, викидання з курсу зовсім пролетарської літератури — як жовтнєвої, так і післяжовтнєвої, — давання студентам для опрацювання троцькістсько-націоналістичної літератури... викладача мови та літератури звільнити».

Як патріоти ставали ворогами

І марно Дмитро Лученко намагався перекопати, пояснити, що він однаково уважно ставився до викладання й української, і російської літератури, але словами «троцькіста» вже ніхто не йняв віри. Вчителя, який потра-

пив до категорії «неблагонадійних», доправили від гріха подалі — до Середино-Будської середньої школи — з надією, що школярам ідеї троцькізму навряд чи будуть цікаві.

Важко нині сказати, чи зрозумів він тоді, що хмари над головою аж занадто згустилися, і кожен його крок — під пильним контролем. Він занурюється у світ української і російської літератури. Українська викликала у нього справжнє захоплення. У матеріалах справи є показання одного з його колег, який з повагою розповідав про Лученка: «Завжди, коли він до мене заходив..., казав, що любить Україну і український народ, українські пісні, музику.

Він мені розповідав, що у 1934 році, будучи ще членом партії, читав у партшколі лекції з української історії. Так він читати їх спокійно не міг: уся Україна залила кров'ю її синів, які боролися за самостійну Україну». Бідний Лученко...

І вже навряд чи опальний викладач—«троцькіст» міг передбачити, у що вилетіться завдання, яке дав шестикласникам під час вивчення творчості І. С. Нечуя-Левицького. Він запропонував дітям знайти в повісті «Микола Джеря» опис села Вербівки та доповнити його власним малюнком, що учні старанно виконали...

Коли директор школи побачив їхні роботи, то зробив зауваження вчителю: у дореволюційних селах панували злидні та голод, а діти намальовали Вербівку квітучою, з яскравими церковними куполами. Малюнки були барвистими, світлими та радісними. Вчителю нічого не залишалось, як дати учням інше завдання: зобразити нове, радянське село.

Згодом з'ясувалося — на свою біду, бо практично всі шестикласники продемонстрували очевидну «політичну неблагонадійність і класову несвідомість»: обрали для виконання завдання здебільшого коринчневий, чорний, сірий олівці. Навіть не тому, що не розуміли: зображати старе, дореволюційне село потрібно було бідним, похмурим, замордованим. А нове, післяреволюційне — веселим, багатим, яскравим. Тож малюнки вийшли по-дитячому безпосередніми і ширими. Ще не треба забувати, що малювали після страшних і голодних років, що їх пережило тодішнє село. Ці «кричущі» факти, разом з «троцькістським минулим», стали для вчителя практично вироком: НКВС порушило проти

неблагонадійного викладача кримінальну справу...

Україна на все багата

10 березня 1938 року Лученка заарештували та доправили до Новгород-Сіверської в'язниці: слідчий вважав, що 46-річний учитель міг втекти від слідства та суду. У справі було допитано декілька свідків, проведено очні ставки і навіть створено експертну комісію з вивчення творів ... шестикласників і їхніх малюнків за повістю І. С. Нечуя-Левицького «Микола Джеря».

Із допиту свідка Самуїла Бондаренка: «Він (Лученко. — Авт.) казав, що український народ на все здатний, і вміє все робити, і можуть прожити вільно без інших держав, тому що Україна на все багата, має свої фабрики, заводи, важку промисловість, усе те, що необхідне для держави. А головне — вона багата на хліб. І це все тому, що український народ працелюбний».

«Наприкінці робіт учні дають висновки щодо класової спрямованості опису природи у Нечуя-Левицького. З висновків видно, що викладач давав дітям установку про буржуазний націоналізм письменника, що проявлявся в пейзажі... Оскільки було недостатньо опрацьовано тему «нове

Майже рік поневірянь у в'язниці забрали у Дмитра Лученка здоров'я, улюблену справу і, напевне, віру у справедливість. Утім, зважаючи на особливості того часу, йому ще пощастило. Адже обставини могли скласти-ся ще трагічніше, оскільки вчителя звинувачували за ст. 54-10, ч. 2 КК Української РСР («Контрреволюційна пропаганда або агітація»). Вироки, які виносилися суддями за скоєння цього злочину, — від виправдання підсудного до його розстрілу. Кримінальний кодекс того часу передбачав покарання у вигляді «позбавлення волі на строк не менш як шість місяців», а в окремих випадках — «вищу міру соціального захисту — розстріл або оголошення ворогом трудящих з конфіскацією і позбавленням громадянства союзної республіки, а тим самим — громадянства Союзу РСР і вигнання за межі Союзу РСР назавжди».

Наслідки «буржуазно-націоналістичного» впливу вчителя на учнів його колеги ліквідували у своєрідний спосіб: наприкінці кожного твору з'явилося дописане іноді схожим почерком, але іншим чорнилом продовження у вигляді єдиного речення, яке вочевидь мало підкреслити усвідомлення учнями хибного відтворення І. С. Нечуєм-Левицьким справжнього стану дореволюційного села. Тож роботи практично всіх шестикласників набули такого «класово свідомого» вигляду: «Усі вулиці у Вербівці ніби зумисне обсаджені високими вербами: то поросли вербові кілки тинів. Усе село наче в розкішних алеях. Як залле Вербівку літнє палке сонце, як засипле її зверху золотом і сріблом сонячне марево, то вся кучерява долина здається залитою буйними зеленими морськими хвилями, що десь набігли з моря, й залили, й затопили долину, й скам'яніли, піднявшись високо вгору. Дивився й не надивившись, дихаєш і не надихаєшся тим чистим, гарячим і пахучим повітрям. Таким чином, пейзаж Нечуя-Левицького буржуазно-націоналістичний».

Може, не обірвалася ниточка долі?

Мені не вдалось установити, як склалася подальша доля Дмитра Лученка. Чи залишився він, сліпий та безпорадний, живим після страшного жерла війни, яка за кілька років спопелила половину України? Чи канув у небуття, як і мільйони таких само жертв? Його життя загубилося і розчинилося у вирі глобальних подій історії. Але хіба його доля — не докір будь-якому авторитарному суспільству, яке зневажає і гнобить найвищу цінність — людське життя в усій різноманітності його проявів? З неповторним першим коханням, розумінням щастя, відчуттям єдності з цілим світом. У цьому зв'язку мені згадуються слова англійського письменника та святого отця Джона Донна, що їх узяв за епіграф до свого роману «По кому подзвін» Ернест Хемінгуей: «Немає жодної людини, що була б сама по собі, як острів; кожна людина — це грудка землі, частка суходолу. Коли камінь змиває морем з узбережжя, малішає Європа, так само, як і тоді, коли вода поглинає цілу скелю, чи оселю твого друга, або твою власну: тому із смертю кожної людини малішаю і я, бо я — єдиний з усім людством, і тому ніколи не питай, по кому подзвін — він по тобі».

І насамкінець: у Дмитра Лученка було двоє синів. Може, все-таки не обірвалася ниточка його долі? А може, читачі газети доповнять цю розповідь, якщо їм будь-що відомо про цю людину...

Олеся РАПУТА.

(За архівними матеріалами Управління СБУ в Сумській області).

На знімку: село, зображене учнем 6-а класу Щербаковим Петром, як і іншими його однокласниками, до твору про повість І.С. Нечуя-Левицького «Микола Джеря», здалося тогочасним «педагогам» і функціонерам від влади занадто «світлим і радісним».

Пільга для педагога лише в межах норм

Вчителі на пенсії, які проживають у селі, мають пільгу в платі за житло і газ. Як її вираховують?

В. НАУМЧУК.

Тиврів
Вінницької області.

Відповідає заступник міністра з питань житлово-комунального господарства Сергій ЗІМІН:

— Згідно з п. 4 ст. 57 Закону України «Про освіту», педагогічним працівникам, які працюють у сільській місцевості і селищах міського типу, а також пенсіонерам, які раніше працювали педагогами в цих населених пунктах і проживають у них, держава відповідно до чинного законодавства забезпечує безплатне користування житлом з опаленням і освітленням у межах встановлених норм.

Пільги на безплатне користування житлом з опаленням та освітленням надаються працівникам за умови, якщо розмір наданих пільг у грошовому еквіваленті разом із середньомісячним сукупним доходом працівника за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначено-

му Кабінетом Міністрів. А також пенсіонерам за умови, якщо середньомісячний сукупний дохід сім'ї в

розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у визначеному Кабміном порядку. Ця пільга поширюється і на членів сім'ї пенсіонера.

Відповідно до п. 5 ст. 14 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» для учасників війни діє 50-процентна знижка в платі за користування комунальними послугами (газом, електроенергією та іншими) та скрапленням балонним газом для побутових потреб у межах середніх норм споживання.

Площа житла, на яку надається знижка, при розрахунках плати за опалення становить 21 кв. метр опалювальної площі на кожну особу, яка постійно проживає у житловому приміщенні (будинку) і має право на знижку в платі, та додатково 10,5 кв. метра на сім'ю.

Сім'ям, у складі яких — лише непрацездатні особи, надається 50-процентна знижка на користування газом для опалювання житла на подвійний розмір нормативної опалювальної площі (42 кв. метри на кожну особу, яка має право на знижку в оплаті, та 21 кв. метр на сім'ю).

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Чи є доплата за шкідливі умови праці?

Я більш як 10 років працював у колгоспі ковалем. Вийшов на пенсію в 1986 році. Чи маю я отримувати доплату за шкідливі умови праці?

Анатолій КАСІЯНЕНКО.

Брацлав
Немирівського району
Вінницької області.

Відповідає заступник голови правління Пенсійного фонду України Валентина НИКИТЕНКО:

— Відповідно до Прикінцевих положень Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (розділ XV, частина 2) пенсійне забезпечення застрахованих осіб, які працювали або працюють на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком № 1 та на інших роботах зі шкідливими і важкими умовами праці за списком № 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затверджених Кабінетом Міністрів України, та за результатами атестації робочих місць, на посадах, що дають право на пільгових умовах або за вислугу років, які відповідають до законодавства, що діяло раніше, мали право на пенсію на пільгових умовах або за вислугу років, здійснюється згідно з окремим законодавчим актом через професійні та корпоративні фонди.

До запровадження пенсійного забезпечення через професійні та корпоративні фонди пенсії цим особам призначаються за нормами цього закону в разі досягнення пенсійного віку та наявності трудового стажу, передбаченого Законом «Про пенсійне забезпечення».

Законом України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» не передбачено встановлення будь-якої доплати за роботу в шкідливих умовах праці.

ВИ ЗВЕРТАЛИСЯ — МИ ДОПОМОГЛИ

Щоб порозумітися з листоношею

У редакцію звернувся наш постійний читач і передплатник Анатолій Дуднік із села Синюшин Брід (Первомайський район Миколаївської області). Він скаржився на те, що не отримав декілька номерів нашої газети (а саме: №№ 121, 123, 128 та 131). Українське державне підприємство поштового зв'язку «Укрпошта» оперативно відреагувало на переслану скаргу і виправило ситуацію.

«Шановний Анатоліє Григоровичу! Ваш лист було розглянуто. Під час проведення службового розслідування встановлено, що факт неотримання окремих номерів газети «Голос України» мав місце. За неналежний контроль та невиконання своїх посадових обов'язків у частині складання актів на ненадходження окремих номерів газети начальника ОПЗ Синюшин Брід гр. Петрову П. В. попереджено про недопущення подібних помилок у подальшій роботі та враховано брак за серпень 2010 року.

На даний час помилку виправлено, неотриманні номери газети «Голос України» вам вручено. Претензії до роботи працівників поштового зв'язку ви не має, про що свідчить ваш письмовий відгук.

Одночасно повідомляємо, що інші факти, викладені у зверненні, про реалізацію вроздріб періодичних друкованих видань, які надходять за передплатою, не підтвердилися.

Доставку періодичних друкованих видань за передплатою на вашу адресу взято на контроль. Вибачаємося за ситуацію, що склалася. Сподіваємося на ваше розуміння та не втрачаємо надію, що ви

і надалі передплатуватимете улюблені видання через поштову мережу.

З повагою, заступник генерального директора Є. Король».

Від редакції:

Щиро сподіваємося, що випуски газети «Голос України» відтепер надходитимуть в оселі всіх наших передплатників (не лише Анатолія Дудніка) вчасно! І жоден номер не загубиться...

Коли забирають землю

У яких випадках можуть позбавити права власності на земельну ділянку?

І. ГОНЧАР.

Київ.

Відповідає заступник начальника Головного управління Держкомзему у Київській області С. ДУБЧАК:

— Відповідно до статей 125, 126 Земельного кодексу України право власності на земельну ділянку посвідчується державним актом та виникає з моменту державної реєстрації цього права.

Стаття 153 Земельного кодексу України гарантує, що власник не може бути позбавлений права власності на земельну ділянку, крім випадків, передбачених цим кодексом та іншими законами України.

Підставами припинення права власності на земельну ділянку згідно зі ст. 140 Земельного кодексу України є:

- а) добровільна відмова власника від права на земельну ділянку;
- б) смерть власника земельної ділянки за відсутності спадкоємця;
- в) відчуження земельної ділянки за рішенням власника;
- г) звернення стягнення на земельну ділянку на вимогу кредитора;
- г) відчуження земельної ділянки з мотивів суспільної необхідності та для суспільних потреб;
- д) конфіскація за рішенням суду;
- є) невідчуження земельної ділянки іноземними особами та особами без громадянства у встановлений строк у випадках, визначених цим кодексом.

У разі відсутності підстав, наведених вище, власник може бути позбавлений права власності на земельну ділянку лише за відповідним рішенням суду.

Субсидія — як виняток

Як визначають розмір житлової субсидії для придбання твердого палива та скрапленого газу?

Н. ОХРИМЕНКО.

Чечельник
Вінницької області.

Відповідають фахівці Департаменту державного соціального захисту населення Міністерства праці та соціальної політики України:

— Житлові субсидії призначаються з урахуванням сукупного доходу та майнового стану сім'ї.

Субсидії для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг призначаються на основі середньомісячного, а для придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива — на основі річного сукупного доходу осіб, зареєстрованих у житловому приміщенні (будинку), за попередній календарний рік.

Розрахунок розміру цієї субсидії здійснюється відповідно до пункту 17 Положення про порядок надання населенню

субсидій для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива, затвердженого постановою Кабінету Міністрів від 21 жовтня 1995 р. № 848 (у редакції постанови Кабінету Міністрів від 22 вересня 1997 р. №1050). Зокрема, визначається:

- річний сукупний дохід громадян, зареєстрованих у житловому приміщенні (будинку), і обов'язкова частка плати за скраплений газ, тверде та рідке пічне побутове паливо у цьому доході;
- розмір плати за скрапле-

ний газ, тверде та рідке пічне побутове паливо на календарний рік у межах установлених норм споживання;

- розмір субсидії як різниця між вартістю плати за скраплений газ, тверде та рідке пічне побутове паливо на календарний рік у межах норм споживання і обсягом визначеного платежу.

Норми забезпечення населення скрапленням газом, твердим та рідким пічним побутовим паливом, згідно з якими призначаються субсидії, визначаються Радою Міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими держадміністраціями.

Слід зазначити, що відповідно до пункту 5 цього положення житлова субсидія не призначається у випадку, якщо уповноважений власник (співвласник) житла, наймач житла у державному та громадському житловому фонді, член житлово-будівельного кооперативу, власник (співвласник) житлового примі-

щення, на якого відкрито особовий рахунок, та особи, зареєстровані разом з ним у житловому приміщенні (будинку), мають у своєму володінні (користуванні) чи володінні (користуванні) дружини (чоловіка, неповнолітніх дітей) у сукупності більше, ніж одне житлове приміщення (будинки), загальна площа яких у сумі перевищує встановлені у пункті 4 цього положення норми володіння чи користування загальною площею житла.

Але виходячи з конкретних

обставин, що склалися, на підставі рішень районних, районних у містах Києві і Севастополі держадміністрацій та виконавчих органів міських і районних рад (або утворених ними комісій) органи праці та соціального захисту населення можуть призначити субсидії як виняток. Рішення про призначення (або непризначення) субсидії у таких випадках приймається на підставі акта обстеження матеріально-побутових умов сім'ї.

СУСПІЛЬСТВО

Коріння й крона

ГОЛОС УКРАЇНИ № 190 (4940)
ВІВТОРОК, 12 ЖОВТНЯ 2010

У родині Павла Миколайовича Семенюка 12 дітей, 80 онуків і 75 правнуків

ДОЛІ ЛЮДСЬКІ

Про цю дивну родину довідався випадково — під час відрядження в Березівський район. Коли почув цифри про кількість дітей, онуків і правнуків — не повірив і відмахнувся: байки, мовляв, не більше. Але скалочка в душі засіла. З'ясувалося, почуте про цю родину — чиста правда.

У райцентрі Комінтернівське звернувся до перехожого із проханням допомогти розшукати Семенюків. Той назвав точну адресу — вулиця Молодіжна.

Вулиця Молодіжна — на окраїні райцентру. На ній по обидва боки стояли новенькі, як на картинці, будинки, з акуратними палісадниками. Біля будинків — автомашини, мікроавтобуси, мопеди. Усі дорослі чоловіки були з густими бородами, статечні. В одного з них поцікавився, де знайти Семенюка.

— А я і є Семенюк, — посміхнувся він. — Віктор Павлович Семенюк.

— Нам потрібен дід Павло, — уточнив я.

— Наш дідусь, — відповів бородань. — Я проведу вас.

Павло Миколайович Семенюк зустрів нас у саду, на пасіці. Широка борода. Міцна рука. Він — глава незвичайної родини.

ни, у якій сьогодні налічується близько 700 осіб.

Народився Павло Миколайович 1 січня 1931 року в Татарбунарському районі, що тоді входив до складу Румунії. Наступного року патріарх відзначає 80-річний ювілей. Крутило, вертіло ним життя, не жаліли ні влади, ні хвороби. У родині Семенюків було чотири брати, Павло — другий за старшинством.

Батьки часто переїжджали з місця на місце в пошуках роботи для того, щоб годувати родину. Сини пас-

ли худобу, працювали чорноробами, вивчилися на механізаторів, трудилися в полі, на фермах. Працювали за одну тарілку супу й кружку мамалиги.

До школи Павло Миколайович так і не пішов — проблеми із зором залишилися й донині. Читати, писати так і не навчився, хоча розписуватися може. Прийшов час одружуватися. Зустрів у сусідньому селі дівчину. Дізнався, як звуть її й запропонував: «Виходь за мене». Дівчина втекла зі страху від такої пропозиції. Другий красуні теж одразу освідчився. Знову відмова.

Павло Миколайович зі своїм старшим сином Віктором.

— Часу на залицання не було, та й на очі слабкий був, — сміється Павло Миколайович. — Та й слів особливих не знав і досі не знаю.

І тільки четверта спроба одруження виявилася вдалою — погодилася Маруся із села Кам'янка Арцизького району вийти за Павла. У радості й злагоді прожили з Марією Марківною піввіку, народили й виховали 12 дітей.

Указом Президії Верховної Ради СРСР Марію Петрівну Семенюк було нагороджено орденom «Материнська слава», їй було присвоєно звання «Матері-героїня».

Згодом осіла родина Семенюків у місті Бендери, там і народилися всі діти. З 1992 року — у Комінтернівському.

Дід Павло пам'ятає імена не тільки дітей, а й онуків і правнуків. А 160 імен тримати в голові, погодьтеся, не кожному вдається. Діти за старшинством — Віра, Валя, Вітя, Надя, Павло, Володя, Сашко, Слава, Люба, Коля, Вася, Петя. Усі, за винятком сина Сашка, живуть поруч на вулицях Миру та Молодіжній.

Сімейна арифметика ведеться у Семенюків дуже суворо — тут уже четверте покоління живе практично разом.

Не міг не поставити й таке запитання: а як же вдається знайти женихів і наречених, щоб не опинитися серед кривної рідні?

— Зі сторони нікого не приймаємо, — суворо каже дід Павло. — Беремо тільки своєї віри. Ми — мурашківці й наш духовний вождь — отець Сіона Іван Мурашко — пророк Ілія.

Старший син патріарха Віктор Павлович розповів, що діти — це радість життя. І тому такі людські гріхи, як перелюбства, аборт, використання контрацептивів у нас просто не можуть бути, — сказав він, пояснюючи таку незвичну для сучасного суспільства кількість дітей у родині Семенюків.

— Усі ми — крона, а наш батько, дідусь і прадід — наш корінь, і наше дерево ніколи не засохне, — шанобливо сказав Віктор Павлович Семенюк.

Клан Семенюків — найбагатополучніший у Комінтернівському. Що загалом і не дивно. У родині абсолютно ніхто не палить, алкоголь уживають у свята в мізерних кількостях. Діти поважають старших. До речі, про дітей. Нашими співрозмовниками були восьмикласниця Галина й семикласник Вадим. Звичайно, прізвище у них — Семенюк. Правнук і правнучка діда Павла. Вони розповіли, що діти вчаться до закінчення восьмого класу. А потім — юнаки вчаться будівельного ремесла, а дівчата готуються заміж. Вища освіта не заборонена, але й не заохочується. У родині у всіх є телевізори, багато хто користується інтернетом. Абсолютно всі Семенюки, з якими вдалося поспілкуватися,

НАША ДОВІДКА

Мурашківці — самоназва: євангельські християни святі сіоністи. Релігійний рух зародився в 30-х роках на території нинішньої Рівненської області. Спочатку Іван Мурашко закликав своїх прихильників переселитися до Палестини. Згодом виникла ідея створення Сіона на місці, де розташована громада. У побуті використовують правила, характерні для іудеїв: не працюють у суботу, не вживають свинину й м'ясо будь-якої іншої тварини, якщо з неї під час обробки не випустили всю кров, а м'ясо перед готуванням не вимочене й не засолене, як того вимагають іудейські правила.

Священиків немає. Керують релігійним і громадським життям громади старости. Вони здійснюють основні таїнства — «молитву над дітьми» (аналог хрещення), одруження, поховання, вершать суд.

Зафіксовано громади в Грузії, Казахстані, Росії, Аргентині. В Україні найчисленніша громада — в Одеській області.

у курсі всіх українських і міжнародних проблем.

Але є особисті проблеми, які вони не можуть розв'язати.

До уваги Одеської обласної державної адміністрації

30 матерів з родини Семенюк мають право на отримання звання «Мати-героїня». Протягом трьох років вони регулярно оформляють усі необхідні документи для одержання цього звання. І три роки ці документи, за заявами чиновників Комінтернівської районної державної адміністрації, зникають з незрозумілих причин. Жінки просять допомогти їм в одержанні законного, заслуженого почесного звання «Мати-героїня».

На вулиці Молодіжній, де розташовано Зібрання, на якому члени громади беруть участь у читанні Біблії, нас зустріли допитливі хлопчики й дівчатка, а також їхні батьки. Бородані дивилися на нас з інтересом — люди не звикли до уваги преси. І попросили: «Будь ласка, не складайте про нас казки». Що ми й зробили. Написали тільки про те, що побачили й почули.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Фото В'ячеслава ТЕНЯКОВА.

Труба-справа

АКТУАЛЬНО

Спеціальна контрольна комісія з питань приватизації при Верховній Раді наприкінці вересня запропонувала Фонду держмайна України невідкладно взяти заходів для збільшення ефективності управління корпоративними правами держави в АТ «Машинобудівне виробниче об'єднання «Оріон», що в Одесі, та підвищення його інвестиційної привабливості.

За здоров був!

...Й одразу згадався 16-поверховий готельний комплекс на вулиці Літературній. Навіть не 14 тисяч квадратних метрів, на яких він розташований, а те, як невимусно легко їх, по суті, вивели з-під державного лона. Але про все по порядку.

У травні цього року комісія заслухала дивовижну історію про те, як підводили до банкрутства підприємство стратегічного значення, виробника компресорів для побутових холодильників та іншої продукції — АТ «МВО «Оріон». Від 2004-го виробника теоретичного, бо через складні корпоративні конфлікти було вже не до холодильного обладнання. Тут не вели, як слід, бухгалтерський облік, кинули відновлювати основні, але вже розкомплектовані фонди, які потрапили у податкову заставу. Поки що нічого дивного, бо випадок у приватизаційній практиці доволі типовий. Через п'ять років кількість працюючих тут знизилася до 29 чоловік і на часі було вже відповідати перед кредиторами майновими активами.

У травні цього року в контрольній комісії з приватизації з'ясували, що застрільником справи про банкрутство стало приватне підприємство «Статир», яке вимагало від Господарського суду області порушити справу про банкрутство «МВО «Оріон» і примусити його покрити борг у 7 з копійками мільйонів гривень за угодою про купівлю-продаж труб. Запам'ятайте, бо, зрештою, цю угоду після чисельних розглядів у судах різних інстанцій кваліфікуватимуть як фіктивну. Кілька років поспіль на підприємстві точився корпоративний конфлікт, пов'язаний з боротьбою за посаду голови правління акціонерного товариства. Саме він і призвів до того, що в період з жовтня 2004-го по лютий 2005 року всупереч чинному законодавству нелегітимний керівник товариства уклав знач-

ну кількість угод, які підвели колектив під приватизаційний «монастир». Так, прощитую резюме членів приватизаційної комісії: «Внаслідок протиправних дій стосовно майна АТ «Машинобудівне виробниче об'єднання «Оріон» було відчужено 16-поверховий готельний корпус лікувально-оздоровчого комплексу «Оріон» загальною площею 14,5 тисячі квадратних метрів, розташований на узбережжі Чорного моря на 8-й станції Великого Фонтану в місті Одесі». Звідси і починається дивовижне — за ціною у 2,2 мільйона гривень, тобто у 8,5 разу нижчою за його оціночну вартість. Цим державі та акціонерам заподіяно шкоди на суму щонайменше 17 мільйонів гривень.

Доки суд — доти конкурс?

Судові суперечки тривали упродовж кількох років. 2007 року Господарський суд Одеської області за позовом АТ «МВО «Оріон» визнав недійсною угоду з купівлі-продажу труб, але повернути їх продавцю, звісно, не вдалося, що дало підставу для подальших судових спорів.

Зрештою, не в трубах річ. І органи прокуратури, які здійснювали представницькі повноваження в судах, і Вищий господарський суд України та Верховний Суд відмовилися визнати результати аукціону з продажу лікувально-оздоровчого комплексу та подальші договори з купівлі-продажу до закінчення розгляду справи щодо легітимності голови правління АТ, який приймав ці рішення. Інакше кажучи, до підтвердження правомочності рішення акціонерних зборів, які наділили його такими повноваженнями. Адже претензії до АТ «МВО «Оріон» вийшли за рамки корпоративного конфлікту вже в лютому цього року — регіональне відділення ФДМУ сповістило про відкритий конкурс з продажу державного пакета акцій — 50 плюс одна акція статутного капіталу АТ «МВО «Оріон».

Прочитую лише один з висновків з рішення членів контрольної Комісії з питань приватизації при Верховній Раді (від 20 травня 2010 року): «Продаж контрольного пакета акцій АТ «МВО «Оріон» без включення земельних ділянок до статутного фонду товариства призведе до фактичної втрати контролю держави за цими ділянками при формальному перебуванні їх у державній власності. За найскромнішими підрахунками, вартість цієї землі становить понад 7 млн. доларів США, у гривневому еквіваленті — це близько 56 мільйонів гривень».

Тоді ж, у травні, я попросив керівника парламентської комісії Євгена Мармазова прокоментувати доволі різке рішення — робота Фонду держмайна України та його регіонального відділення визнавалася незадовільною, пропонувалося утриматися від продажу державного пакета акцій БАТ «МВО «Оріон».

— Поза сумнівом, — сказав він, — хтось дуже впливовий дуже квапиться прибрати до рук привабливий шмат державної власності. Це при тому, що я вже двічі звертався до голови ФДМУ з проханням призупинити конкурс до завершення слухань у судах різних інстанцій. Відчувається державне майно всупереч чинному законодавству, тому я вважаю: рішення членів комісії і виправдане, і таке, що потребує втручання Генеральної прокуратури.

А як реагують?

Пам'ятаю, що один з пунктів травневого рішення комісії мене порадував особливо, бо він пропонував урядові розробити та запровадити механізм врахування вартості земельних ділянок при приватизації об'єктів державної власності, що розташовані на цих ділянках. Але відтоді сплигло чимало води, а до такого механізму руки урядовців ще не дійшли. Мало того, нещодавнє засідання Спеціальної контрольної комісії з питань приватизації знову заслухало... хід приватизації БАТ «МВО «Оріон». І знову констатувало, що повернення лікувально-оздоровчого комплексу на його баланс усупереч рішенням судів різних інстанцій невикорядовано зволікається Державною виконавчою службою. Цитую: «Відповідно до рішення Комісії призупинено конкурс з продажу державного пакета акцій розміром 50% + 1 акція статутного капіталу АТ «МВО «Оріон». Фондом державного майна України вдалося домогтися відновлення системи реєстру власників іменних цінних паперів товариства та проведення

Фото В'ячеслава ВОРОНКОВА.

13 вересня 2010 року загальних зборів акціонерів... забезпечено інтенсифікацію претензійно-позовної роботи щодо повернення незаконно відчуженого майна... Разом з тим весь комплекс проблемних питань діяльності АТ «МВО «Оріон» на сьогодні залишається невирішеним... Усупереч рішенням Комісії не взяти адекватних заходів щодо притягнення до дисциплінарної відповідальності винних посадових осіб...».

Перед засіданням комісії до Є. Мармазова з відповідним листом звернулася голова правління (М. Кушак) та голова профспілкового комітету (В. Матійко) АТ «МВО «Оріон». У листі вони навели нові відомості щодо розкрадання майна підприємства та заподіяння матеріальних збитків в особливо великих розмірах. А тому комісія вирішила звернутися до Генерального прокурора України О. Медведька з проханням організувати під особистим контролем об'єктивну та незалежну перевірку цих відомостей, притягнути винних осіб до відповідальності, а також посилити охорону інтересів держави та АТ «МВО «Оріон» у судах, зокрема, по поверненню незаконно відчуженого майна товариства.

Сергій МИКОЛАЄВ.

Державний вищий навчальний заклад «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» оголошує конкурс на заміщення вакантних посад по таких кафедрах: філософії — завідувач кафедри (1 од.); **економіко-математичного моделювання** — професор (1 од.), асистент (1 од.); **вищої математики факультету управління персоналом та маркетингу** — доцент (2 од.), ст. викладач (2 од.); **фінансів підприємств** - доцент (1 од.); **фінансів** — асистент (2 од); **банківської справи** — асистент (1 од).

Термін подання документів — один місяць (30 днів) від дня опублікування оголошення. До заяви на ім'я ректора університету додаються: особовий листок з обліку кадрів, автобіографія, копії дипломів про освіту, наукові ступені та вчені звання, завірени у встановленому порядку, список наукових та навчально-методичних праць і винаходів.

Адреса університету: 03680, м. Київ, проспект Перемоги, 54/1. Контактні телефони: 371-61-73, 456-25-82.

ТОВ «БІЛІ ГРУП» (код ЄДРПОУ 35632278, місцезнаходження - 01103, м. Київ, вул. Підвисоцького, буд. 5-А) повідомляє, що згідно рішення №5 засновників Товариства від 06.09.2010 р. «Про припинення юридичної особи» відкрито ліквідаційну процедуру.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 01103, м. Київ, вул. Підвисоцького, буд. 5-А.

ПП «БУДТОРГ ПЛЮС» (код ЄДРПОУ 36184569, місцезнаходження — 01001, м. Київ, вул. Архітектора Городецького, буд. 11-Б) повідомляє, що згідно рішення засновників Підприємства №2 від 07.09.2010 р. «Про припинення юридичної особи» відкрито ліквідаційну процедуру.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 01001, м. Київ, вул. Архітектора Городецького, буд. 11-Б.

ПП «ЕЛРАД» (код ЄДРПОУ 32159701, місцезнаходження — 01021, м. Київ, вул. Липська, буд. 15-Б) повідомляє, що згідно рішення засновників Підприємства №2 від 09.09.2010 р. «Про припинення юридичної особи» відкрито ліквідаційну процедуру.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 01021, м. Київ, вул. Липська, буд. 15-Б.

ТОВ «СТУДІЯ «МЕРКАБА» (код ЄДРПОУ 35529436, місцезнаходження — 01025, м. Київ, вул. Володимирська, буд. 7, офіс 1) повідомляє, що згідно рішення №6 засновників Товариства від 08.09.2010 р. «Про припинення юридичної особи» відкрито ліквідаційну процедуру.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 01025, м. Київ, вул. Володимирська, буд. 7, офіс 1.

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-6) від 27.09.2010 року у справі № 44/166-46/373-6 визнано банкрутом Мале підприємство у формі Товариства з обмеженою відповідальністю «СЕВІТОЛ-ЛТД», код ЄДРПОУ 21615154, адреса: 04050, м. Київ, вул. Глибочицька, 33-37, рахунок № 260082723 в АТ «Ерсте Банк» (Публічне) м. Київ, МФО 380009, та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Філатова Владислава Арнольдовича, ліцензія АВ № 397257 від 03.09.2008 р., тел. (044)275-70-64.

Адреса для поштової кореспонденції: 03141, м. Київ, а/с № 49. Претензії кредиторів до боржника приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

Постановою господарського суду Волинської області (проспект Волі, 54а, м. Луцьк, 43010) у справі № 8/49-Б від 06 жовтня 2010 року визнано банкрутом суб'єкта підприємницької діяльності — фізичну особу Довгополова Ореста Георгійовича (код 2716009213; адреса: вул. Вереснева, буд. 110 А, с. Липини, Луцький р-н, Волинська обл., 45601; п/рах. № 26007055648000 відкрій у АКІБ «Укрсиббанк» м. Харків, МФО 351005). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Череватого Любомира Богдановича, (ліцензія на право провадження діяльності арбітражного керуючого серії АВ № 158526 від 09.01.2007 р.; адреса: вул. Городецька, буд. 277, кв. 1, м. Львів, 79000. Заяви кредиторів приймаються до 06.12.2010 року включно.

Господарським судом Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) постановою від 27.07.10 у справі № 6/222-4/194 визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Юстіна», юридична (поштова) адреса: м. Львів, вул. Володимира Великого, 15/63, ЄДРПОУ 20840216, розрахунковий рахунок: № 260090060603 в філії ВАТ «УКРЕКСІМ-БАНК», м. Львів, МФО 325718.

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Василишина Олега Андрійовича, ліцензія серії АВ № 482082 зі строком дії до 09.09.14, який проживає: м. Львів, смт. Рудно, вул. Космонавтів, 10.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Претензії кредиторів та заяви осіб, які виявлять бажання взяти участь у санації, приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

22.10.2010 року об 11-30 годині Українська Універсальна товарна біржа проводить аукціон з продажу активів платника податків, які перебувають у податкової заставі.

ДПІ у Лутугинському районі ВП «Шахта 19-го з'їзду КІПС» ДП «Луганськвугілля» (код 26447678)

Лот № 1 Вбудоване нежитлове приміщення заг. пл. 310,5 кв. м. за адресою: Луганська обл., Лутугинський район, м. Лутугине, вул. 40 років Перемоги, 1. Початкова (стартова) ціна — 253764,00 грн. у т. р. ПДВ.

Порядок розрахунків — повна оплата активів покупцем протягом трьох банківських днів після укладення договору купівлі-продажу.

У випадку відмови від підписання Покупцем протоколу аукціону або договору купівлі-продажу придбаного майна, гарантійний внесок Покупцю (перемождо аукціону) не повертається.

Усі затрати по оформленню прав власності несе покупець. Документація прав власності на будівлю відсутня.

Гарантійний внесок у розмірі 10% від стартової ціни вноситься на р/р 2600700004058 в АКБ «Правекс-Банк», МФО 321983, код ЗКПО 16470831 Українська Універсальна товарна біржа.

17,00 грн. — реєстраційний внесок за участь в аукціоні вноситься на р/р 26000168371 в АТ «Райффайзен банк Аваль», МФО 380805, код ЗКПО 30516050.

Прийняття заявок на участь в аукціоні приймається за одну добу до назначеної дати аукціону за адресою: м. Луганськ, кв. Олексієва, 13. Довідки за телефонами: (0642) 34-43-23, (044) 596-96-24.

ТОВ «ЛІДЕРІНВЕСТ 2007» (код ЄДРПОУ 35251953, місцезнаходження -01032, м. Київ, вул. Жилинська, буд. 107) повідомляє, що згідно рішення №9 засновників Товариства від 09.09.2010 р. «Про припинення юридичної особи» відкрито ліквідаційну процедуру.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 01032, м. Київ, вул. Жилинська, буд. 107.

ТОВ «ДІАЛІНВЕСТ» (код ЄДРПОУ 36591149, місцезнаходження —01042, м. Київ, вул. Чеська, буд. 3) повідомляє, що згідно рішення №3 засновників Товариства від 08.09.2010 р. «Про припинення юридичної особи» відкрито ліквідаційну процедуру.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 01042, м. Київ, вул. Чеська, буд. 3.

ТОВ «ПРОФІТРЕЙД І КО» (код ЄДРПОУ 36510096, місцезнаходження — 03058, м. Київ, вул. Лебедева-Кумача, буд. 5-А) повідомляє, що згідно рішення №2 засновників Товариства від 09.09.2010 р. «Про припинення юридичної особи» відкрито ліквідаційну процедуру.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 03058, м. Київ, вул. Лебедева-Кумача, буд. 5-А.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) Постановою по справі № 46/416-6 від 27.09.2010 р. визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру Фізичної особи підприємця Левченка Юрія Миколайовича (02225, м. Київ, пр. Маяковського, 5-а, к. 90, ід. номер 2713213311, рах. 26002013938801 в Філії Центр. РУ ВАТ «Банк Фінанси та Кредит» м. Київ, МФО 300937). Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Щербаня Олексія Миколайовича, ліцензія АВ № 499179 від 02.02.2010 р., поштова адреса: 01030, м. Київ, а/с 157. Заяви від кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Господарським судом Донецької обл. (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) ухвалою від 22.09.2010 р. по справі № 27/109Б порушена справа про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «СТІМ-ДОНЕЦЬК» (код 34533656, поштова адреса: 83003, м. Донецьк, вул. Умова, 1, п/р 26009077422980 в Філії ДРУ Банк «Фінанси та Кредит», МФО 335816) та введений мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Тищенко Оксану Іванівну (ліц. АВ № 499170 від 09.02.2010 р., поштова адреса: 61002, м. Харків, вул. Мироносицька, 65, кв. 33).

ПОВІДОМЛЕННЯ

Вища кваліфікаційна комісія суддів України, відповідно до підпункту 2 пункту 3 статті 74, пункту 1 статті 76 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидатів Ільєнок Тетяни Василівни на посаду судді Вишого господарського суду України; Петухова Михайла Георгійовича, Мацішук Анжели Веніамінівни, Гудак Алли Володимирівни, Грязнова Василя Володимировича, Демидюк Оксани Олександрівни, Бригинець Лариси Миколаївни, Коломис Вікторії Вікторівни на посаду судді Рівненського апеляційного господарського суду безстроково; Оксютю Тараса Григоровича на посаду судді Солом'янського районного суду міста Києва безстроково.

Товариство з обмеженою відповідальністю "Інвестджерело" (61000, м. Харків, вул. Соколова, 66-А, код ЄДРПОУ 34790943) повідомляє про проведення позачергових Загальних зборів акціонерів Закритого акціонерного товариства "Блакитна Нива" (вул. Леніна, 2, с. Телешівка, Рокитнянський р-н, Київська обл., Україна, 09622, код ЄДРПОУ 20599005), (далі - Товариство), що відбудуться 07.12.2010 року об 11-00 год. за адресою: м. Київ, вул. Предславинська, 12, 1-й поверх. Реєстрація акціонерів та їх представників починається об 10 год. 00 хв. і закінчується об 10 год. 55 хв. за місцем проведення Загальних зборів.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Про обрання робочих органів та затвердження регламенту роботи позачергових Загальних зборів акціонерів Товариства.
2. Про звільнення Голева С.В. з посади Голови правління Товариства.
3. Про обрання (призначення) нових органів управління та контролю Товариства.
4. Про приведення статуту ЗАТ "Блакитна Нива" у відповідність з вимогами Закону України "Про акціонерні товариства", затвердження нової редакції статуту Товариства та державну реєстрацію змін.
5. Про зміну реєстратора ЗАТ "Блакитна Нива" та про передачу реєстру власників іменних цінних паперів Товариства.
6. Про відчуження майна Товариства
7. Про ліквідацію Товариства

Для реєстрації та участі у Загальних зборах акціонерам Товариства необхідно надати оригінал виписки з рахунку у цінних паперах, та документ, що посвідчує особу, представники акціонерів надають також довіреність.

З матеріалами щодо порядку денного Загальних зборів акціонерів можливо ознайомитись за письмовим запитом на адресу ТОВ "Інвестджерело", а також у день проведення Загальних зборів.

ТОВ «ЦЕНТР-ТРЕЙД ПЛЮС» (код ЄДРПОУ 36217557, місцезнаходження -04053, м. Київ, вул. Юрія Коцюбинського, буд. 7, офіс 5) повідомляє, що згідно рішення засновників Товариства №4 від 10.09.2010 р. «Про припинення юридичної особи» відкрито ліквідаційну процедуру.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 04053, м. Київ, вул. Юрія Коцюбинського, буд. 7, офіс 5.

ПП «АРИАДНА» (код ЄДРПОУ 21937886, місцезнаходження — 01103, м. Київ, вул. Драгомирова, буд. 10/10, офіс 60) повідомляє, що згідно рішення засновників Підприємства №5 від 03.09.2010 р. «Про припинення юридичної особи» відкрито ліквідаційну процедуру.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 01103, м. Київ, вул. Драгомирова, буд. 10/10, офіс 60.

До відома громадськості

Закрите акціонерне товариство «Екоенергія», код ЄДРПОУ 34621464, що знаходиться за адресою: 94202, м. Алчевськ, Луганської обл., вул. Шмідта, 4, подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про продовження дії ліцензії з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом.

Місце здійснення діяльності Україна.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) ухвалою від 27.09.2010 року порушено справу про банкрутство № 10/85-10 та введено процедуру розпорядження майном закритого акціонерного товариства «Турбів — цукор», код 31802416, р/р 260080230354 в ТОВ «БМ Банк», м. Київ, МФО 380913, (Вінницька область, Липовецький район, смт. Турбів, вул. Миру, 80).

Розпорядником майна призначено Бойка Олега Васильовича (м. Вінниця, вул. Козицького, 46, ліцензія АВ № 470444 від 21.05.2010 року, тел. (0432) 57-54-73, моб. тел. 0976336696).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються в місячний строк з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-6) № 46/353-6 від 10.09.2010 року ТОВ «Роснафтохім-Україна» (01054, м. Київ, вул. О. Гончара, 50, код 35745472) визнано банкрутом.

Ліквідатором по вищезазначеному підприємству призначено арбітражного керуючого Тарасенко Тараса Петровича (ліцензія серія АВ № 307415 від 23.07.2007 р., 03142, м. Київ, вул. Доброхотова, 17, кв. 49).

ТОВ «СПЕЦБУДКОМФОРТ» (код ЄДРПОУ 35136928, місцезнаходження — 04053, м. Київ, вул. Юрія Коцюбинського, буд. 7, офіс 5) повідомляє, що згідно рішення №4 засновників Товариства від 10.09.2010 р. «Про припинення юридичної особи» відкрито ліквідаційну процедуру.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 04053, м. Київ, вул. Юрія Коцюбинського, буд. 7, офіс 5.

ПП «СЕЙМ ТРЕЙД» (код ЄДРПОУ 36184265, місцезнаходження —(01001, м. Київ, вул. Архітектора Городецького, буд. 11 Б) повідомляє, що згідно рішення засновників Підприємства №2 від 03.09.2010 р. «Про припинення юридичної особи» відкрито ліквідаційну процедуру.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: 01001, м. Київ, вул. Архітектора Городецького, буд. 11 Б.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ТОВ ВКФ "РОНІКС", повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ТОВ ВКФ "РОНІКС", які знаходяться за адресою: м. Донецьк, вул. Адигейська, 14, а саме: 1. Частина товари в обігу (вино – горілчани вироби) за списком, зі зниженням початкової ціни продажу на 75%, початкова ціна продажу – 86 242,75грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 4 312,14грн. 2. Частина товари в обігу (вино – горілчани вироби) за списком, зі зниженням початкової ціни продажу на 60%, початкова ціна продажу – 45 008,93грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 2 250,45грн. 3. Фіксованими умовами конкурсу можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізацією майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу – 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДЮД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу – Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 10 календарних днів з дати публікації в газеті до 13.00 год. 22.10.2010р. включно. Конкурс відбудеться після 10 календарних днів з дати публікації інформації 25.10.2010р. о 16.00 год. у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ТОВ ВКФ "РОНІКС". Довідки за телефонами: (062) 304-77-83, 304-37-21.

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, у східних областях місцями невеликі опади. Вітер західний, північно-західний, 5—12 м/с, на півдні й сході місцями пориви 15—18 м/с. Температура вночі від 3 градусів морозу до 3 тепла, на узбережжі морів 4—10 тепла; вдень 7–12 градусів, на Закарпатті та крайньому півдні до +16.

Нічого не скажеш, молодці!

Футбол. Євро-2011 серед молодіжних команд (U-21). Плей-оф. Перші матчі. Швейцарія—Швеція. 4:1. Ісландія—Шотландія. 2:1. Чехія—Греція. 3:0. Італія—Білорусь. 2:0. Англія—Румунія. 2:1. Іспанія—Хорватія. 2:1.

Нідерланди—Україна. 1:3. Голи: Кривцов, 2, 7, Коноплянка, 73(п), де Йонг, 79.

Нідерланди: Крул, Янмаат, Брума, Куйпер, Марселліс, Фер (Стокман, 46), Вейналдум (Дост, 77), Гортер, Бісесвар, Люк де Йонг, ван Вольфсвінкел (Кабрал, 77). **Тренер** — Кор Пот.

Україна: Бойко, Бутко, Ракицький, Степаненко, Селін, Кривцов, Чеснаков (Петров, 90+3), Морозюк (Опанасенко, 71), Коноплянка (Гармаш, 88), Зозуля, Ярмоленко. **Тренер** — Павло Яковенко.

Вилучено Гортера, 90+1.

Рефері — Марк Клаттенбург (Англія).

9 жовтня. Роттердам. Стадіон «Гетт Кастіл». 10 000 глядачів. 12 градусів.

Вирушаючи до країни тюльпанів, Павло Яковенко розповів, що налаштував свою команду лише на перемогу. І сер-

йозність такої заяви підопічні Павла Олександровича почали доводити з перших хвилин, одразу повівши в рахунку 2:0. Звичайно, такий перебіг подій приголомшив і помаранчеву команду та її прихильників.

В обох випадках штрафні заробляв Роман Зозуля, стандарти виконували Ярослав Ракицький та Євген Коноплянка, а завершував справу влучними ударами **Сергій Кривцов (на знімку)**. Спершу він поцілив ударом головою, а потім скористався невдалою грою Крула і добив м'яча в порожні ворота.

Наші хлопці не... злякалися такого успішного початку, бо й надалі до перерви мали величезну перевагу. Хоч м'ячем більше володіли нідерландці, зате гострі моменти частіше створювали українці. Приголомшені оборонці збірної Нідерландів ніяк не могли нейтралізувати ударну групу збірної України: Коноплянку, Зозулю, Андрія Ярмоленка та Миколу Морозюка. І що особливо важливо — підопічні Павла Яковенка дуже надійно оборонялися.

До перерви гості могли відзначитися ще не раз. Але Зозуля не добив з кількох метрів після пострілу Коноплянки, а

удар Тараса Степаненка прийшовся в поперечину. Коноплянка мав ще кілька непоганих нагод, однак Євгенові забракло влучності.

Після відпочинку, як і очікувалося, нідерландці докумекали, як боротися з обороною українців. Тому Денисові Бойку довелося рятувати команду. Зозуля змарнував ще один добрий шанс. У карному майданчику Нідерландів він обіграв двох оборонців і пробив зблизка, та влучив у воротаря. Гра набирала обертів, бо господарі помітно додали в швидкості.

Але удача того вечора була на нашому боці. Зрештою, українці влучили втретє. Після подачі кутового пробив Степаненко, Кевін Стротман зіграв рукою. Коноплянка майстерно і холоднокровно реалізував пенальті. Нідерландці почали психувати, та ще й як! І одного разу вони забули після навісу зі штрафного. Але Люк де Йонг, як нам здалося, перебував у положенні «поза грою».

Утім, ця подія не вплинула на гостей. Навпаки, вони додали і пересунули гру до воріт суперника. Чудову нагоду забити четвертого м'яча мав Ярмоленко, але його удару трохи не вистачило точності. Завер-

шували зустріч господарі в меншості, бо грубо проти Володимира Чеснакова зіграв Донні Гортер. Добре, що все закінчилося без травми.

Отже, вітаємо нашу збірну і її тренера. Нічого не скажеш, молодці та й годі! Тепер сподіватимемося, що й сьогодні на

стадіоні імені Валерія Лобановського команда Яковенка зіграє успішно.

Друзі-вболівальники, заповнюйте трибуни і підтримуйте наших хлопців, бо вони того варті! Початок зустрічі Україна—Нідерланди о 20.00.

Фото з архіву «Голосу України».

Експерименти тривають

Футбол. Контрольний матч національних збірних. **Україна—Канада. 2:2. Голи:** Джексон, 12, Гатчинсон, 29, Мілевський, 59, Тимошук, 80.

Україна: П'ятов, Федечук, Мандзюк, Кучер, Романчук, Кулаков (Тимошук, 46), Гай (Гусєв, 46), Ротань (Алієв, 46), Воронін (Олійник, 46), Шевченко (Худоб'як, 90), Селєзньов (Мілевський, 46). **В. о. тренера** — Юрій Калитвинцев.

Канада: Гіршфельд, Сталтері, Якович, Стрейт, де Йонг, Сімсон (Накадзіма-Фарран, 86), Гатчинсон, Беріньє, Оушен (Гебер, 73), Больє-Борголь (Ледгервуд, 68), Джексон. **Тренер** — Стівен Гарт.

Рефері — Томаш Микулський (Польща).

8 жовтня. Київ. Стадіон імені Валерія Лобановського. 9 000 глядачів. 8 градусів.

Збірна України ледь не зіпсувала свято своєму капітанові. Адже матч проти канадців став сотим для Андрія Шевченка за національну команду. Перед початком зустрічі ювілара вітав стадіон

і учасники матчу. А президент ФФУ Григорій Суркіс зачитав вітальне послання українській зірці від президента УЄФА Мішеля Платіні. І вручив Шеві сувенірну футболку, виготовлену спеціально до події.

Однак гості змусили похвилюватися і Шевченка, і всіх нас. Вони в першій половині зустрічі діяли впевнено, активно і значно злагодженіше за господарів. Саме про вміння суперника казав Калитвинцев. Не відставали від тренера і його підопічні, даючи високі оцінки північноамериканцям. Але говорили-балакали, та, на жаль, до кінця так і не усвідомлювали серйозність ситуації. На ділі українці таки недооцінили збірну Канади. Та й наставник наших, либонь, сподівався тим складом, що випустив на поле, легко здолати конкурента.

Оця недооцінка обернулася двома дзвінками ляпасами у вигляді напрочуд ефективних голів, котрі стали результатом швидких комбінацій. Лише в другому таймі господарі, в складі яких відбулося одразу п'ять замінів, почали

діяти значно краще. І врятували матч. У першому випадку Гусєв влучив у стійку воріт і Мілевський бездоганно зіграв на добивання, у другому — потужним фірмовим ударом здалеку відзначився Тимошук.

— Насамперед оціню двійкою гру оборони, — сказав після матчу **Юрій Калитвинцев**. — Дозволяти суперникові так легко діставатися наших воріт це, звичайно, погано. Але тут є як об'єктивні, так і суб'єктивні причини. Ці хлопці в такому сполученні грали вперше. Звісно, їм бракувало взаєморозуміння. Протягом трьох днів, які провели разом, ми акцентували увагу на грі оборони, але сьогодні в нас не вийшло. А от за агресивність і налаштованість в атаці ставлю п'ятірку. Звичайно, це моя суб'єктивна точка зору. Але був гарний контроль м'яча. Якщо ми це закріпимо, тоді в атаці матимем непоганий вигляд.

— **То як навчити команду не помилятися в обороні?**

— Тільки копітка праця може поліпшити справу. Креатив в атаці можна проявляти завжди, а в обороні допоможе тільки зіграність.

Турнірна хроніка

Футбол. Дирекція Прем'єр-ліги затвердила дати проведення матчів 14-го туру чемпіонату України відносно базового дня туру. **22 жовтня (п'ятниці).** «Оболонь» — «Таврія» (19.00). **23 жовтня (субота).** «Зоря» — «Кривбас» (13.00). «Севастополь» — «Металург» Зп (14.00). «Арсенал» — «Дніпро» (16.00). «Шахтар» — «Ворскла» (16.00). **24 жовтня (неділя).** «Іллічівець» — «Металіст» (14.00). «Волинь» — «Динамо» (17.00). «Карпати» — «Металург» Д (20.00). **Першість країни.** Перша ліга. 15-й тур. 10 жовтня. «Фенікс» — «Кримтеплиця». 1:2. «Закарпаття» — «Нива». 3:0. «Арсенал» — «Прикарпаття». 3:2. «Зірка» — «Буковина». 3:3. «Енергетик» — «Геліос». 1:1. «Львів» — «Олександрія». 0:3.

Сторінку підготував
Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ФОТОФАКТ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА

Київ. Завершився фінальний турнір з міні-футболу серед команд прикордонників. Голова Державної прикордонної служби України генерал-полковник Микола Литвин вручив кубок за перше місце начальникові відділу фізичної підготовки і спорту Львівського прикордонного загону старшому лейтенантові Володимиру Авраменку.

Україно-польським маршрутом

Футбол. Євро-2012. Відбірний цикл. Третій тур. 8—9 жовтня.

Група А. Німеччина—Туреччина. 3:0. Австрія—Азербайджан. 3:0. Казахстан—Бельгія. 0:2. Німеччина — 9 очок, Австрія, Туреччина — по 6, Бельгія — 3, Казахстан — 0, Азербайджан — 0.

Група В. Андора—Македонія. 0:2. Вірменія—Словаччина. 3:1. Ірландія—Росія. 2:3. Ірландія, Росія, Словаччина — по 6, Вірменія, Македонія — по 4, Андора — 0.

Група С. Північна Ірландія—Італія. 0:0. Сербія—Естонія. 1:3. Словенія—Фарери. 5:1. Італія — 7, Естонія — 6, Словенія, Сербія, Північна Ірландія — по 4, Фарери — 0.

Група D. Люксембург—Білорусь. 0:0. Албанія—Боснія. 1:1. Франція—Румунія. 2:0. Франція — 6, Албанія, Білорусь — по 5, Боснія — 4, Румунія — 2, Люксембург — 1.

Група Е. Молдова—Нідерланди. 0:1. Угорщина—Сан-Марино. 8:0. Нідерланди — 9, Швеція, Угорщина — по 6, Молдова — 3, Фінляндія і Сан-Марино — 0.

Група F. Греція—Латвія. 1:0. Грузія—Мальта. 1:0. Ізраїль—Хорватія. 1:2. Хорватія — 7, Греція, Грузія — по 5, Ізраїль — 4, Латвія — 3, Мальта — 0.

Група G. Уельс—Болгарія. 0:1. Чорногорія—Швейцарія. 1:0. Чорногорія — 9, Англія — 9, Болгарія — 3, Уельс і Швейцарія — 0.

Група H. Португалія—Данія. 3:1. Кіпр—Норвегія. 1:2. Норвегія — 9, Португалія — 4, Данія — 3, Кіпр — 1, Ісландія — 0.

Група I. Іспанія—Литва. 3:1. Чехія—Шотландія. 1:0. Іспанія — 6, Шотландія, Литва — по 4, Чехія — 3, Ліхтенштейн — 0.

Редактор номера Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ. Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

© Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
Зам. 18073

Макет, верстка — редакція газети «Голос України». 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

✉ E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
foto@golos.com.ua — відділ листів
let@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

